

СЛУЖЕНИЕТО НА АНГЕЛИТЕ

Роланд Бък

представена от **Чарлс и Франсис Хънтър**

Съдържание

СЛУЖЕНИЕТО НА	1
АНГЕЛИТЕ	1
Кой е Роланд Бък?	2
Думи от съпругата на п-р Бък	4
Първа глава: СРЕЩАТА	5
Втора глава: ДОБРИ НОВИНИ ЗА ВАС И СЕМЕЙСТВОТО ВИ	6
Трета глава: СЛУЖЕНИЕТО НА АНГЕЛИТЕ	14
Четвърта глава: МОЕТО ПОСЕЩЕНИЕ В ТРОННАТА ЗАЛА	20
Пета глава: ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТ ТРОННАТА ЗАЛА	25
Шеста глава: БОЖИИТЕ ПРИОРИТЕТИ	29
Седма глава: ТОЙ ВКУСИ СМЪРТ	38
Осма глава: НИЕ СМЕ ИЗКУПЕНИ	47
Девета глава: БОЖИИТЕ ПРЕДУПРЕДИТЕЛНИ СИГНАЛИ	53
Десета глава: КОГАТО БОГ КАЖЕ: „БЛАГОДАРЯ!”	58
Единадесета глава: С МИСИЯ НА ФИЛИПИНСКИТЕ ОСТРОВИ	65
Дванадесета глава: МИХАИЛ И НЕГОВИТЕ АНГЕЛИ	72
Тринадесета глава: АНГЕЛИТЕ В СЛУЖЕНИЕТО СИ	76
Четиринадесета глава: ИСУС ИДВА СКОРО	82
Петнадесета глава: ЗАКЛЮЧЕНИЕ	84
ПОСЛЕСЛОВ	85

Кой е Роланд Бък?

Роланд Бък е роден на 13 юни, 1918 г. в град Еверет, щата Вашингтон. През 1939 г. завършва колежа Нортвест в Сиатъл, Вашингтон, след което се посвещава на духовно служение по църквите в Гренджър и Якима, щата Вашингтон, а по-късно в Гъдинг и Бойс, щата Айдахо. От 1950 г. той е пастир в Обединена Божия Църква Център „Християнски Живот” в Бойс, Айдахо, където към края на 1978 година на неделните богослужения са присъствали повече от 1800 души. Пастир Ролан Бък получава новорождение и духовно кръщение през 1929 г. Жена му, Кармен Якобсън, за която е женен от юни 1942 г., приема Исус за свой Спасител още на 10 годишна възраст, но получава духовно кръщение едва на 21 години. На 3 септември 1979 г. п-р Бък посещава Рая за втори път и при завръщането си свидетелства следното: „Чувствам се като живеещ в два свята!” На 6 ноември 1979 г. той е възнесен за трети път и не се връща повече на Земята.

П-р Бък бе човек, който ходеше с Бога и накрая Бог Си го прибра! (Битие 5:24). Така бихме започнали истинския разказ за един обикновен човек, който е преживял редица свръхестествени опитности и е бил изобилно благословен от Бога като Негов съработник и приятел! Когато за пръв път чухме за п-р Бък, едно приятелско семейство ни разказваше вълнуващо, че Бог е назначил специални ангели войни, които да бъдат постоянно с нас и да ни защитават от огнените стрели на нечестивия (Ефесяни 6:16). Накрая нашите приятели ни попитаха учудени: Не сте ли чували нищо за този пастор от Бойс, Айдахо, който имал вече няколко посещения от Божиите ангели? Те са разговаряли с него и са му донесли специални послания от Бог! Дори и днес, когато свръхестествената сила на Бога е много по-осезаема за нас от когато и да било преди, ние пак отново и отново се просълзяваме при спомена за първия ни допир с “небесните послания на любовта”. Нашите приятели Доуд и Рут ни разказаха, че тези откровения са били донесени от Бога до п-р Бък лично от архангел Гавраил и тогава това ни

прозвуча като едно от най-дръзките изявления, които някога бяхме чували. Но колкото и необичайно да бе, ние изведнъж усетихме в сърцата си непреодолим глад и жажда да научим повече.

Веднага след срещата ни с това семейство ни се струпаха толкова много задължения, че не можахме веднага да се свържем с пастир Бък. Явно съвършеният Божий план е бил да направим това малко по-късно, когато вече можехме не само да чуем, но и да опишем неговото чудно свидетелство в тази книга. Стана така, че Бог изпрати едно младо семейство от Ситка, Аляска, които ни подариха една аудиокасета „за ангелите” и горещо ни препоръчаха да я чуем. Те просто кипяха от вълнение, защото я бяха слушали през целия път от Оригън до Тексас и всичко, което можаха да ни кажат, бе: „Вие трябва да я чуете, вие просто трябва да я чуете!!!” И ние я чухме! Когато пътувахме в колата, винаги слушахме „ангелската” касета, както вече я наричахме. Късно вечер, преди лягане, слушахме пак същата касета, докато един петък следобяд Чарлс каза: Мисля, че вече трябва да се обадя на пастир Бък. Тези откровения от Бога са толкова чудни, че целият свят трябва да ги чуе. Ние трябва да напишем книга за тях. Стояхме много развълнувани до телефона, докато чакахме да ни свържат с пастир Бък. Той ни покани да посетим тяхното богослужение още същата неделя вечер и добави, че би бил повече от щастлив да ни даде интервю на следващия ден. Увери ни, че най-важното вече е казано на касетите, но все пак може да ни разказва за още много вълнуващи неща. Ние с нетърпение зачакахме срещата! В неделя вечерта пристигнахме само няколко минути преди църковната служба, а после бяхме поканени от семейство Бък на вечеря. Трябва да си признаем, че ако преди у нас се бе спотайвала известна доза скептицизъм, то последният съвсем се изпари след като пастир Бък започна да споделя от дълбините на сърцето си някои от най-чудесните истини, които Бог му беше дал чрез ангелите Си. След два дни откровени разговори, пред нас се откри душата на един Божи човек, чийто девиз бе: „Не искам нищо за себе си, но само Бог да бъде в центъра! На Бога отдавам цялата слава!”

Задавахме му много въпроси, които сме сигурни, че и вие бихте му задали: Необикновен ли бе денят на първата среща? – Бе един от най-първите. Не, отговори той веднага, всичко си беше съвсем нормално. Този ден си легнах твърде късно и Божиите ангели бяха последното нещо на ума ми. Изненадахме се от големите му познания по Библията. Имаше чувството, че целият ни разговор беше директно от Словото. П-р Бък не просто го цитираше, но също ни даваше препратките за всеки стих. Всичко, което той каза, бе напълно подкрепено от Словото Божие и затова го попитахме дали е имал същата добра памет преди посещенията си в Небето, на което той отговори: „Трябва да призная, че не! Преди тази опитност използвах само онези текстове от Писанието, които познавах. Непрекъснато ми се налагаше да се ровя из Библията, за да намеря стиховете, които ми трябваша за проповедите. От доста години съм в духовно служение, но винаги ползвах конкорданс, за да изнамеря нужните ми пасажи. После, когато Бог благоволи да ме отнесе чак пред Своя трон, Той ми даде да запомня около 2000 стиха наведнъж. Сега вече не си служа с никакви справочници и не чета стиховете от Библията, когато проповядвам, защото ги зная наизуст! Слава на Бога!”

Едно от нещата, които ни увериха за достоверността на тези ангелски посещения беше факта, че те бяха винаги подкрепени със стихове от Библията. Няколко дни след срещата ни с п-р Бък, Чарлс изведнъж се обърна към мен: „Франсис, можеш ли да си представиш как простите хора едно време са повярвали на сина на един обикновен еврейски дърводелец, който им е казал: „Аз съм Пътят, Истината и Животът; Никой не идва при Отца, освен чрез Мене!” (Йоан 14:6). Струва ми се, че днес, в ХХ в., ние много по-лесно бихме повярвали, че Божиите ангели посещават земята, отколкото онези обикновени хорица са могли да приемат, че този младеж на име Исус е тъкмо

дългоочакваният Месия, Синът на Бога! Мнозина се усъмниха, но пък и мнозина повярваха. Днес е същото: някои ще повярват на тези Божествени откровения, а други ще се усъмнят. Ние напълно вярваме на разказа на п-р Бък! Дали вие ще повярвате, това оставяме на вас и на Святия Дух! По-важното е, че тази книга може да ви помогне да познаете и почувствате Божиата любов в една по-голяма дълбочина и яснота. Тя ще направи Исус жив и по-близък от всякога за вас и ще ви накара да се почувствате още отсега, като че живеете в безграничното пространство на вечността!

Чарлс и Франсис Хънтър

Думи от съпругата на п-р Бък

В какви вълнуващи времена живеем! Въпреки, че очите ни виждат много злини и нечестие в този свят, ние всякога получаваме помощ, утеха и насърчения от нашия небесен Отец, които ни дават сили да продължим напред. Всяко духовно пробуждане е придружено с множество покаяващи се души, изцеления и чудеса и едно ново, по-дълбоко докосване до любовта и живота от Бога! Откровенията са съществена част от Божиия велик, предвечен план. Бог винаги е изпращал ангелите Си с послания до Земята и е откривал Своята воля на слугите Си. Няма никаква причина да не го прави и днес! Особено като се има в предвид пророческото време, в което живеем! Трудно ми е още да проумея как и защо, но съм много щастлива и благодарна на Бога, че моето семейство и нашата църква са един от плодовете на този специален израз на Неговата любов? Слава да бъде на нашия велик и вечен Бог! Когато хората разберат, че моят съпруг е имал много срещи с Божиите ангели, те най-често ми задават следните два въпроса: „А вие лично виждали ли сте ангелите?“ и „Защо Бог е избрал именно вашия съпруг?“ Аз все още не съм имала среща с ангели, но понякога, когато си лягам вечер, чувствам един благодатен полъх от Божието присъствие. Тогава коленича до леглото си и започвам да Го хваля. Винаги в такива случаи имам голям мир, защото зная, че всичко, което Бог върши, е най-доброто за нас! Моят съпруг бе един от служителите в църквата ни и може би затова Бог положи по специално ръката Си върху него. Но така или иначе, коя съм аз да питам или отговарям защо именно върху него? Нашата взаимна любов е толкова голяма, че ние споделяме заедно всички мигове от живота и служението си. Затова, въпреки че аз лично никога не съм виждала ангели, винаги съм била изобилно благословена от неговите свидетелства за чудните Божии истини, които ангелите му носят. В отговор на въпроса: „Защо Бог е избрал точно него?“ – искам всички да знаят, че моето мнение е чисто човешко и то е, че никой не може да ограничи Бога! На първо място, моят съпруг не се поклаща лесно. Ние сме служили на Бога в Бойс, Айдахо цели 29 години и през цялото това време аз виждах у него такова доверие и упование в небесния ни Баща, че в мислите си съм го сравнявала със скалите на Гибралтар. Той бе абсолютно сериозен в служението си, не проявяваше никакви капризи или компромиси в духовния си живот, бе непоклатим от деноминационните ветрове, винаги преценяваше внимателно всичко, което чуваше или научаваше. Ролан се учеше постоянно от Божието Слово и винаги се стараше да бъде в помощ, като един вид мост за невярващите към Божието Царство.

Срещите с ангелите не са първите му познания за Бога и затова много често сутрин, след като Бог му е говорил през нощните часове, аз го заварвах надвесен над Библията, където сравняваше задълбочено с Библейския текст всичко, което небесните посланници му бяха донесли. И винаги се учудваше по какъв чуден начин Бог му даваше в Словото Си недвусмислено потвърждение на тези необичайни послания. Тази негова последователност изгради в мен и в нашите четири деца едно непоколебимо и

безгранично доверие в Бога! Съпругът ми изживя три сърдечни удара и едно спиране на сърцето, но през всичко това, Божият мир се излъчваше винаги от него и завладяваше цялото ни семейство. И при все, че дълго размишляваше и се молеше върху Словото, Ролан не бе някой саможив мистик, но личност, която непрекъснато растеше в любов. Накрая бих повторила, че Бог върши това, което Му е угодно и ние не можем да Му държим сметка за великите Му дела между нас! Той и преди е посещавал чрез ангелите Си земните човеци в дните на Стария и Новия завет! Бог е способен да върши същото и в наши дни. Нашият Бог е свръхестествен Бог! Кой може да Му попречи?!

Шармейн Бък

Първа глава: СРЕЩАТА

Най-често ми задават следните въпроси: Как стана така, че Бог избра именно Вас? Имахте ли глад и жажда за тези неща? Молихте ли се, постихте ли? Трябва да ви кажа честно: Не! Не се чувствам достоен за нито едно от нещата, което Бог ми даде и откри! Ангелските посещения, които имах през последните две години, са най-великите моменти от моя живот. Бог ми даде ясно да разбера, че тези послания трябва да бъдат споделени със света и аз взех твърдото решение да ги опиша и разкажа на всички, които биха искали да ги чуят. Бог осветлява Библейските Си истини по Свои безпрецедентни начини и ще продължава да върши това чак до завръщането на Своя Син.

При всички, ръководени от Святия Дух, служения са били давани откровения и аз никога не съм се съмнявал, че Бог може да говори и то по много и различни начини. В това отношение Бог оживи и моя човешки дух чрез Йоан 16:12-13, като ми каза: **„Имам още много неща да ви казвам, но не можете да ги понесете сега. А когато дойде онзи, Духът на истината, Той ще ви упътва на всяка истина, защото няма да говори от Себе Си, но това, което чуе, това ще говори, и ще ви известява за идните неща.”** Сам Исус каза тези думи. С ограниченото си човешко естество аз се опитах да опиша всички срещи и послания, като съм се старал най-вече да предам възможно най-дословно онова, което ангелите изговаряха. Помислете само – това бяха около петдесет часа разговори със свръхестествените, ангелски същества, които са съгъстени и предадени с мои човешки думи и възприятия в една единствена книга. Вие със сигурност разбирате, че съм се осланял на моята човешка способност и отразявам истината така, както аз лично съм я възприел. И все пак аз ви уверявам, че не съм прибавил или отнел нищо от тези послания на Бога. Святия Дух ми отвори очите за неща, които никога преди не съм виждал, точно както Той разкрива истината Си на всеки вярващ, който изучава Словото Му и искрено Го търси. Между многото средства, които Святия Дух използва в служението Си към нас, най-важните са: **Библията, житейските обстоятелства, другите вярващи и ангелите.** Той ни говори директно чрез сънища, видения и духовните дарби, също както е говорил и на апостолите някога. Ето какво казва апостол Павел за това в 1 Коринтяни 2:6-7, 10: **„Ние поучаваме мъдрост между съвършените, но не мъдрост от този свят, нито от властниците на този свят, които преминават, но поучаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, предопределена от Бога преди вековете да ни докара слава... А на нас Бог откри това чрез Святия Дух, Който издирва всичко, даже и Божиите дълбочини!”**

Слава на Бога, че Той ни говори и днес. Зная, че е рисковано начинание човек да се увлече по такива необичайни и тайнствени неща като срещи с небесните ангели и

подобни свръхестествени преживявания. Ето защо и моята първа реакция бе да се опитам да се измъкна от задължението да предам това послание, знаейки отлично каква би била реакцията на някои хора, когато го чуят. Аз ценях високо моята дългогодишна репутация, но както ще видите, Бог промени това ми мнение.

Хората ме питат какъв е смисълът и резултатът от тези послания? Излишно е да отговарям, защото не е по силите ми да измеря цялостното им въздействие, но очевидно е, че Светият Дух, верен на обещанията Си, е дал криле на тези послания да обиколят целия глобус чрез касетите, които направих. Често чувам за хора от разни части на света, които са получавали освобождение и изцеление при слушането на тези свежи, Божии истини, дошли директно от сърцето на Отца! Хиляди са приели Христа, а много други са се изправили отново на крака, съживени и с ново помазание в служението си пред Бога. Голямо число пастири (между които и лично мои познати), изоставили призиванието си поради редица разочарования, се завърнаха отново на определените им от Бога места. О, когато Духът придружава тези послания, те оживяват и една нова врата на вяра се разтваря широко за вярващите навсякъде по света. Докато тази книга се пишеше, имах други шестнадесет ангелски посещения (общо п-р Бък е имал 27 ангелски посещения) и въпреки, че те идват често (всеки две или три седмици), аз все още не мога да свикна с тях. Виждам и усещам такава святост и величие при всяко тяхно идване, които всякога ми напомнят за вечния и неизменен Бог, Който ги изпраща; за огромния Му интерес и любов към всеки един от нас и към семействата ни. Божиите послания чрез ангелите са отправени винаги към нуждите на нашия свят. Ако се опитам да обобща всички тях в една единствена фраза, тя ще е: „**АЗ СЕ ГРИЖА!**” Когато четете тези думи, бих ви посъветвал да погледнете зад срещите с ангелите направо към самите послания. Колко ли важно трябва да е за Бога всяко едно от тях, че да ги изпраща до нас чрез “специални пратеници”! Те не са просто някакви ангелски цитати на Писанията, но едно споделяне на живите истини, които могат да станат реалност и във вашия живот.

Може би ще е интересно за вас да знаете, че по време на два до четири часовите ми разговори с ангелите, те не цитираха Писанието, но ми предаваха една жива панорама на Божиите истини, така щото те преминаваха като на живо пред мен и аз можех ясно да ги видя и разбера. Нито веднъж обаче, не са пропуснали да ми посочат къде в Библията могат да се намерят потвърждения на тези Божии послания. Поради естеството на тази книга, някои хора няма да приемат подбудите или причините, поради които Бог изпраща тези послания, които дори може да са в противоречие с техните възприети вероучения. Това е напълно разбираемо. Бог изявява реалността на Словото Си, но никога не прави усилия да поддържа или защитава известна позиция или теология. Той е оставил Словото да защити само себе си, докато Неговото горещо желание е да разкрие Своята любов към един свят, който е изгубил своя път, но ако желае, може пак да го намери чрез жертвата на Исус. Ако всичко, казано дотук ви е заинтригувало и вие искате да научите повече за ангелското служение, то трябва първо да чуete следните думи, донесени ми като предупреждение от Бога чрез Гавраил: „**Не търсете да видите ангелите! Търсете единствено Исус! Той е далеч по-велик от всички ангели!**”

Втора глава: ДОБРИ НОВИНИ ЗА ВАС И СЕМЕЙСТВОТО ВИ

Знаете ли, че: ако само един член от вашето семейство е жив за Христа, то всички останали са покровителствани и високо превилигирвани от Бога и едно голямо множество от ангелите са получили задачата да представят всички тези хора пред Него; ангелите имат заповед да подготвят личности за специални служения; ако една личност избере за себе си лош път, ангелите започват веднага да се грижат за нейното завръщане към Бога! Вечерта на 18 юни, 1978 г., си бях легнал в обичайното време, без ни най-малко да подозирам, че тази нощ с мен ще се случи нещо, което ще промени целия ми живот занапред. Около три часа сутринта бях внезапно събуден от някого, който ме улови здраво за ръцете и ме изправи да седна в леглото. Стаята бе тъмна, пердетата спуснати, но все пак аз успях да забележа очертанията на едно огромно същество, което стоеше пред мен до леглото. Трябва да си призная, че в първия момент много се изплаших. Това същество явно бе с неземна сила и аз изобщо не можех да се освободя от ръцете му. Постепенно обаче страхът ми започна да отстъпва място на една неземна, Божествена благодат, която се излъчваше от незнайния ми гост. Не след дълго разбрах, че това свръхестествено създание бе небесен ангел от Бога. Той освободи ръцете ми и потвърди това мое предположение, като ми каза, че Бог го е изпратил при мен, защото молитвите на Божия народ са чути и той идва да предаде посланието Му! Ангелът ми каза, че нашите молитви са не само чути, но и отговорени! Алелуя! Аз не сънувах! Всичко това бе действителност. Ние продължихме да разговаряме. Гласът му бе много силен и плътен. Аз бях сигурен, че моята съпруга, която спеше до мен, непременно ще се събуди, но въпреки че силно желяех това, тя продължаваше да спи най-спокойно. Моето куче Куини често идва при нас през нощта, когато е самотна. Тя беше при мен тази вечер и изглеждаше много заинтригувана от присъствието на ангела. Зная, че всичко това звучи много странно, но аз не се притеснявам от това какво ще кажат някои хора за мен. Това не е важно! Божието послание е важно! Бог иска аз да го споделя със света. Този уникален разговор продължи цели два часа, в които ангелът сподели с мен великолепни истини от Божието Слово, разказа ми за великия Божи план за целия свят и ме направи да усетя пламенната любов на Божието сърце към всички земни народи. Любовта на Отца към цялото човечество е наистина велика и безгранична!

Осъзнах, че Бог е много по-заинтересован за нас, отколкото ние за себе си. Ангелът ми говори за много различни неща, но събрани заедно, те бяха все пояснения на посланието, което Господ Исус ни донесе преди 2000 години. Отначало не бях сигурен дали трябва да разказвам за това мое преживяване на други хора, докато една ранна сутрин, три седмици по-късно, ангелът се върна, носещ още по-прекрасни истини от Бога. Тогава аз намерих отговора и на този мой въпрос.

Искаше ми се да го видя по-добре, но и този път ангелът беше само като силует в тъмнината на моята спалня. Сутринта след второто посещение на ангела, моята съпруга ме попита дали не сме имали друг посетител тази нощ, тъй като, въпреки че не чула, нито видяла нещо, тя чувствала с цялото си същество святостта на Божието присъствие, което изпълвало цялата стая.

Наистина е прекрасно, че Бог изпраща тези специални пратеници с небесни послания за човеците и аз чувствам особена отговорност да ги споделя с всички вас. Ние живеем в прекрасно време – „последното време“, когато едно небивало през вековете духовно пробуждане залива целия ни свят. Наред обаче с освежителното действие на Святия Дух, неприятелят също засилва атаките си срещу Божието дело. В усилията си да попречат на Бога и да безпокоят Неговите избрани, сатанинските сили атакуват домовете и семействата, които са най-близко до Божието сърце. Много от тях не знаят защо са наранявани и тормозени денем и нощем, но Бог ми откри, че тези атаки са не само срещу човеците, а директно срещу царството Божие в нас.

Всеки християнин, който отвори сърцето си за Божието дело, непременно ще забележи засилване на сатанинската активност срещу него и дома му. Но не се бойте, защото Всевишният ни Баща може винаги да избавя Своите Си! Разговаряйки за тези сатанински атаки, ангелът ми напомни начините, чрез които неприятелят е воювал в миналите времена:

1) Когато Моисей се роди, Божият план вече бе предопределил излизането на израилтяните от Египет. Ние не знаем точно как и защо, но майка му бе подразбрала някакси, че детето ѝ е “необикновено красиво”, т.е. избрано от Бога и бе готова да се съпротиви на вражеския план. Сатана не знаеше кого точно Бог е избрал за избавител на Израил, затова вложи в сърцето на Фараона да бъдат избивани всички новородени еврейски момченца. Но въпреки всички опити на Сатана да осуети Божия спасителен план за народа Си, Господ пак бе в състояние да избави бебето, определено да изпълни волята Му (**Изход 2:10**)!

2) На друго място в Библията четем как в столицата на цар Асуир, град Суса, излезе закон за избиването на всички евреи. Неприятелят знаеше, че времето за великото освобождение на Израел от вавилонското робство бе приближило и побърза да си намери човешко сърце, което да дръзне да изпълни пъкления му план. Но и този път Бог избави народа Си чрез вярата и жертвоготовността на царица Естир, която бе **„издигната на това място именно за този ден и час” (Естир 7 глава)**.

3) Когато Исус се роди, на земята се отвори най-великата страница от човешката история. Тогава сатанинските сили си казаха: „Този път ще попречим на Бога да осъществи намерението Си. Този е Неговият Собствен Син, Неговият Освободител. Трябва да Го провалим, но как?!” Затова и питаха чрез цар Ирод: „Къде ще бъде роден?”... И тогава за съжаление още много бебета бяха избити, но Исус не беше между тях (**Матей 2:1-7**)! В нашите дни е отворена една друга прекрасна страница за вярващите християни и техните семейства тук на земята. Бог благоволи да ни открие Своя спасителен план, който е не само за всеки отделен човек, а за целите ни семейства. Докато слушах ангела да ми говори за това, си помислих: „Тази теология е доста странна и не изглежда правдоподобна.” Но ангелът ми показа, че това е единственият начин, по който Бог е работил и работи и днес за нашето спасение и ми даде няколко изумително точни преобрази за това от Библията. Съгласно Своя съвършен план, Бог даде на Моисей подробно описание как да направи скинията. Ангелът обърна вниманието ми на факта, че Бог искаше да се знае името на главата на всеки един дом от Израил. Той заповяда всеки човек от израелтяните да даде по половин сикъл сребро като откуп за душата си пред Господа. Така се събраха 100 таланта сребро, с които направиха подложките на светилището и подложките на стълповете за завесата. Среброто трябваше първо да се разтопи заедно, а после да се излеят подложките. Всичко до най-малката подробност бе предвидено в Божия план и дадено като преобраз за нас, които днес сме живият храм на Бога и се съграждаме в нов духовен дом. Святият Дух е съвременният огън от Бога, който ни сплотява и съединява в едно неразделимо тяло (точно както среброто някога), в което всеки един от нас и нашите семейства си има своето място и призвание.

Тук Бог ни показва как още от Старозаветните времена е промислил изкупителен план за всеки един човек поотделно и за всяко семейство от святия Божи народ (виж Изход 30:12,16; 38:25,28).

Спомнете си още за Раав блудницата, която приюти израилевите съгледвачи в Ерихон. Те, вдъхновени от Бога, ѝ обещаха: „Повикай семейството си в тази къща и всички ще бъдат избавени!” Бог откри Своята любов и милост към това езическо семейство, когато стените на Ерихон се срутиха, но домът, където те бяха събрани, не падна и всички в него бяха спасени! Бог се грижи за всеки член от дома на угодните

Нему! Той работи чрез този човек, който има връзка с Него, за да изпълни Своя план за целите семейства и родове. Духовните връзки в едно семейство са вечни и ние всички ще се радваме с неземна радост, ако достигнем заедно до небесния Ерусалим, пригответен за Божиите светии. Гавраил ми обясни подробно колко са ценни в Божиите очи всички спасени семейства и заключи, че ние трябва безрезервно да Му се доверяваме в молитвите си за нашите спасени близки. Дори и сега да не разбираме напълно как точно ще се осъществи тази семейна близост в небесата, то нека се подкрепим със словото, което казва: „**О, колко дълбоко е богатството на Божията премъдрост и знание!**” (Римляни 11:33). Неприятелят вкарва в действие най-тежката си артилерия срещу домовете на християнските семейства, търсейки да провали Божията воля и благословение за тях. Ето защо често пъти виждаме как семейната обич между съпрузите охладнява, причинявайки много безпокойства, кавги, неуспехи и омрази между деца и родители.

Бог обаче вече е заявил, че сатана не ще успява за дълго и крайната победа ще бъде пак на Господа и на тези, които са прибегнали под Неговото покровителство. Едно от най-вълнуващите неща, които ангелът ми каза бе, че Бог винаги поддържа Своя план. Божието дело ще благоуспее, независимо дали ще използва хора, ангели или сам Бог директно ще действа! Тази истина е описана най-добре в разказа за Естир, където чичо ѝ Мардохей, подбуден от пророческия Дух ѝ каза, че Бог я е поставил над царството точно заради това време на беда, дошло върху Божия народ. Тя трябваше да избере дали да помогне или не за избавлението на Израил. Ако не бе приела да стори това, то Бог щеше да си издигне помощник от другаде, но Неговите намерения никога нямаше да пропаднат (**Естир 4:14**)! Господ ми откри, че събитията, които са определени от Него да станат, НЕПРЕМЕННО ЩЕ СТАНАТ! Когато Той постанови нещо, една непреодолима сила се задвижва и нищо не е в състояние да я възпре. БОГ РАБОТИ ЗА НАС! Но трябва да знаем, че хората, които Той е включил в Своя план, не са насила пхнати в него – тоест, без тяхното доброволно съгласие. Бог е начертал предварително събитията, но не и личностите, затова днес Исус ни кани: „Подайте Ми ръка в това Мое дело и то ще донесе радост и щастие за самите вас и домовете ви. Аз искам да Ми бъдете партньори във великия предвечен план, който имам да изпълня.”

Бог работи! Неприятелят ни също! Но Господ Исус е победителят! Зная, че много християни неведнъж са се молели за своите близки и когато ангелът ми донесе посланието, че тези молитви са вече отговорени, аз си помислих: “Значи ли това, че те всички са спасени?” Не! Бог не може да наруши свободното право на избор, което е дал на всеки индивид, но поради нашите молитви Той е решил да направи всичко възможно, за да доведе близките ни до положение, в което да могат да направят своя избор и предадат живота си в Неговите ръце. Божието искрено желание е за доброто на всички ни! Той ни обича и никога не търси причини да ни отдалечи от Себе Си, но горещо желае да ни задържи под Своя мощен покров. С Божествения Си авторитет Той ни заявява, че нашите молитви са чути! Тези, които са представили роднините си пред Него с искреност и вяра, могат вече да престанат да се молят за тях, защото това, което Бог иска сега е, те да започнат само да Го хвалят и да Му благодарят за спасението им. Той ни обещава, че ще се погрижи да задейства съответните сили и обстоятелства и да обърне дори и онези човеци, които Му се противят. Накрая ангелът ми каза: „Аз водя сега със себе си една група ангели, които да ви покажат пътя, да изчистят камъните по него, да прогонят неприятелите и да водят хората до разбирането, че сърцето на Бога е пълно с любов към тях.” От разговора, който имахме, разбрах, че този е същият ангел, явил се на Захария с подобното известие, че „**неговите молитви са чути!**” (Лука 1:13). Посланието, което Бог ми изпрати тогава, бе едно прекрасно видение за голямото Божие сърце и работата Му между човеците на Земята. Ангелът ми каза, че Бог е

заинтересуван в изцелението и възстановяването на всички християнски семейства, докато достигнат до пълно единство и хармония, защото само така Той ще е в състояние да ги благославя. Той желае да възстанови общението между децата и родителите в християнските семейства, да разкърти и отстрани всяка омраза, вражда и бариера между съпрузите, така че те да имат винаги една чудесна семейна близост и свято общение. (Ние трябва да бъдем пример за този свят, в който в последно време семейната обич и единство започват да стават недостижими и почти изгубени ценности!) Бог има изключително голям интерес към семейството! Чуйте Неговите думи към нас днес: **„Искам бащите да усещат винаги болките на своите домове! Искам децата да знаят, че когато врагът атакува, те винаги могат да намерят у дома си една силна опора, на която да се облегнат! Искам майчините сърца да бъдат отворени, съчувствени и състрадателни към децата си!”**

Разбира се, аз бях уверен, че Бог се интересува от семействата, но чак когато Той изпрати ангела Си с послание по този въпрос, тази истина стана наистина реална за мен! Бог ми откри, че Неговата цел, желание и една от най-важните задачи е, да достигне до сърцата на непокорните деца и да обърне сърцата на майките и бащите към собствените им чада. Ангелът ми предаде следните думи от Бога: **„Аз искам да взема онези опърничави и непослушни деца в ръката Си и да ги доведе до състояние да разберат колко реална е Моята простителност. Искам всички те да осъзнаят, че когато Ме послушат, нищо от миналото им не ще остане незаличено. Когато Аз прощавам, не само забравям нещата, които Съм простил, но дори забравям, че Ми се е налагало да прощавам нещо!”** Когато дойдете при Бога, казвайте: „Боже, не смея да се обърна към Теб, защото вече за дванадесети път Те моля да ми простиш това... Не зная дали ще ми простиш още веднъж?” бъдете сигурни, че Той ще ви погледне и ще отговори: „За какво говориш, синко? Нищо такова не помня! Доколкото знам, този е първият път, когато идваш при Мен по този въпрос!” Знаете ли колко чудесна простителност има Бог? Слушал съм много проповеди, но най-великолепното послание за мен е това, че Бог оправдава нечестивия. Думата „оправдавам” означава да обявиш някого за праведен, т.е. невинен – не си виновен за никакъв грях. Сякаш нищо не се е случило! Не е ли това невероятно! Бог не просто ни прощава, но и ни облича с Христовата праведност, така че ние заставаме пред Него невинни, като че никога в нищо не сме грешили. Бог прави и още една стъпка към нас, казвайте:

„Искам навсякаде да прогласите, че Аз Съм готов да оправдая нечестивия!” (Римляни 4:5). **Заради атаките и клопките на дявола искам Моят народ да познае колко пълно и реално е оправданието, което Аз давам! Искам да вляза в умовете и сърцата на Моите люде, да изпълня целите им същества, за да станат способни да гледат Моето лице и да се уверят, че никога няма да допусна главите им да увиснат и да бъдат засрамени. Когато ги погледна, Аз виждам Моите люде като първокласни членове на свялото Ми семейство!”**

Ангелът ме насочи да потърся потвърждение на това послание в Лука 1:17. Аз отворих моята Библия, за да го прочета и проверя дали това е така, и ето какво пише там за Йоан Кръстител и неговото помазание от Духа, дадено му, за да навлезе в служение: **“Той ще върви пред лицето Му в Духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към чадата и непокорните към мъдростта на праведните, да приготви за Господа благоразположен народ”** (Малахия 4:6).

Както тогава, така и днес, Бог иска всички да познаят, че оправданието може да бъде реалност за всеки един от нас и че Той не е враг на човечеството, но Един истински, верен Баща и приятел. Господ не желае да наранява, но да помазва и изцелява! Ангелът ми напомни едно събитие, което е описано в Деяния на апостолите 27 глава. Апостол Павел пътуваше с кораб, когато една ужасна буря надвисна над

морето и всяка надежда за спасение съвсем изчезна от сърцата на спътниците му. Лично аз се вълнувам много, когато чета този пасаж и сякаш чувам викът на пълно отчаяние, който се е изтръгнал от устата на пасажерите, осъзнали, че не съществува вече никаква надежда за спасение. Но вижте какво им каза апостол Павел в 22 стих: **„Но и сега ви съветвам да бъдете бодри, защото ни една душа от вас няма да се изгуби, но само кораба. (Как Павел узна това?) Защото ангел от Бога, Чийто съм аз и Комуто служа, застана до мен тази нощ и рече: Не бой се, Павле, ти трябва да застанеш пред Кесаря и ето, Бог ти подари всички, които плуват с тебе” (23,24).** Божият план бе в действие и никой и нищо не можеше да попречи на неговото изпълнение. На вас, молители, Бог казва днес същото: **„Аз ви подарявам всички, които пътуват с вас!”** След това Павел продължи така: **“Затова, господо, бъдете бодри, защото вярвам в Бога, че ще бъде тъй, както ми бе казано” (25).** Павел предложи на всички да се доверят на Божия ангел, но много от тях не му повярваха. Сигурен съм, че те са си мислели нещо като: „Този вече има халюцинации. Побъркал се е от тази страшна буря. Ние сме виждали много мъже да загубват самообладание при подобни ситуации. Трябва да измерим дълбочината под кораба, затова нека слезем долу”. Така под предлог, че ще спуснат котви откъм предницата, те бяха свалили една ладия в морето с цел да избягат, но Павел ги предупреди: **„Ако тия не останат в кораба, вие не можете да се избавите” (31).** Тогава войниците отрязаха въжетата на ладията и я оставиха да се носи от морските вълни. Божият план бе в действие и Той наистина им изпрати ангели, които да разрушат кораба на малки парченца, така че всеки да има по една дъска, на която да се спаси. Ангелът, който ме посети, ми каза, че тогава лично той е водил една група ангели, за да направят възможно всеки един да е в състояние да стигне брега. И така всичките 276 души, които са били спасени, са имали по един голям ангел да бди над тях! Попитах го: Нямаше ли да бъде по-добре, ако всички бяха се издавили? Те явно са били лоши хора с груби характери и на всичкото отгоре престъпници. Много от тях са били убийци, крадци, с други думи утайка на обществото. Не, отговори ми ангелът, това велико чудо стана, понеже Бог искаше да се спасят и да имат втори шанс. Исус не дойде да осъди света, но да бъде светът спасен чрез Него. И така, вече имах първото послание, донесено ми чрез ангелите. Не знаех на кого да го кажа, къде да го изпратя, каква работа имаше то да върши? Бях прекарал двадесет и девет години в моята църква, стремейки се да споделям Христа с хората и те всички уважаваха моето служение. Никак не ми се искаше да разруша за една нощ делото, което бях градил цял живот, защото знаех, че ако разкажа тази моя опитност, мнозина биха се разочаровали и съблазнили в мен. Така изминаха три седмици, без да споделя това послание с никого, макар че ангелът ми каза непременно да го направя. Тогава една нощ онези същите силни ръце ме вдигнаха отново от леглото ми и ангелът каза: „Ти още не си занесъл посланието!?” Много ми беше трудно да му отговоря: „Може ли да те представя на църквата и ти лично да дадеш това послание?” Той ми отговори, че Бог не разрешава на ангелите да благовестват открито на хората, така че аз самият трябва да направя това. Много внимателно предадох посланието на църквата, защото знаех, че ангелът беше там заедно с мен, за да се увери дали ще кажа всичко точно, както Бог ми го откри. Той ми бе казал: „Знай, че аз ще бъда там, и че имам на разположение цяла армия от ангели!” Разбрах, че на тази служба ще присъстват повече ангели, отколкото човеци.

Как бих искал да можеха всички да ги видят! Понеже Бог бързо придвижва напред изпълнението на Своя план, Сатана също работи и то доста усилено. Той иска да ограби това, което Бог ни дава, но сам Господ е заявил, че Сатана не ще успее в нито едно от своите нечестиви дела. В Числа 10:35 четем, че когато облакът се раздвижваше, ковчегът и хората също бяха готови за път. Затова Моисей каза: **„Стани, Господи, и**

нека се разпръснат враговете Ти и да побегнат отпред Тебе ония, които Те мразят!” Имаше много неприятели по пътя, но когато Моисей се молеше така, ангелските духове връхлитаха от небето върху мястото, от където Моисей и израилтяните трябваше да преминават и очистваха пътя от всички физически и духовни врагове. Знаете ли, че Вие сте записани в специалния Божий план, само защото е имало или сега има някой от вашето семейство, който люби Бога и се моли за вас? Дори още да не сте предали живота си на Христа, едно голямо число Божии ангели са вече в служение заради Вас. Сигналът е даден: „Враговете да бъдат разпръснати!” и Бог вече ги е изпратил, за да се погрижат и да Ви изнесат от неприятелската територия, защото Вие сте високо облагодетелствани поради молитвите на Вашите близки! Ако сте се молили за някой член от семейството си, който не познава Бога, и искрено сте го представили на олтара пред Него, не плачете повече, но Му се доверете! Бог ще извърши останалото чрез ангелите и Святия Си Дух, Който ще се заеме лично с този човек. Един от големите ангели, който по-късно разговаря с мен, ми откри, че е стоял до Исус Навин, когато последният казал: „На моя страна ли си или от неприятелската?” Тогава ангелът му отговорил: **„Нито на твоя, нито на неприятелската, но съм дошъл като военачалник на една друга армия – Господното войнство, и ние сме получили заповедите си от небето. Твоят Бог, Който ни заповяда за теб, знае от какво се нуждаете!”** (Исус Навин 5:13,15).

Бог има огромна и мощна ангелска армия, която и днес действа за нас! Ако искрено представите близките си пред Бога, Той веднага ще запише имената им в специалния Си списък. Бог желае да докосне и привлече към Себе Си всички човеци по света. В Псалм 89:28-37 можем да прочетем за този специален списък. Бог е направил вечен завет с нас, според милостите, показани към Давид. Ангелът ми каза, че тези милости са и за онези чада, които се отдалечават от Бога. Те ще си навлекат много трудности и проблеми, ще изживеят усилни времена, както е писано: **„Ако чадата ми оставят закона Ми и не ходят в съдбите Ми; Ако престъпят повеленията Ми и не упазят заповедите Ми; Тогава ще накажа с тояга престъпленията им и с бич беззаконията им”** (Псалм 89:32). И въпреки това Бог е обещал: **„Но милостта Си не ще оттегля от него, нито ще изневера на верността Си.”** (33) Тук Бог ни обещава да застане на наша страна, да ни подпира и окуражава докато се върнем при извора на Живота. Аз не съм молил този ангел да се представи, но той сам ми каза: „За да поставиш душата си в мир относно верността на това послание и изкорениш всяко съмнение от ума си, искам да ти покажа някои места в Библията, където се споменава за мен.”

Тогава той ми откри, че той е ангелът, който е бил някога със Захария, с Моисей, с Исус Навин, а по-късно и с Павел при корабкрушението. Сякаш чух онзи боен вик: „Стани, Господи, разпръсни враговете ни!” и проумях, че в същия този момент, в който се помолим така пред Бога, ангелите вече са поставени в действие. Когато предадох това първо послание на моята църква, Бог лично потвърди, че то беше от Него. Някой бе взел касетата с „Божии новини” и я дал на свой приятел от Канада, който му гостувал в момента. След това една събота телефонът ни събуди около два часа сутринта и моята съпруга ми подаде слушалката с думите: „Някой плаче по телефона и не мога да го разбера.”

Обадих се на човека от другата страна и го помолих да говори по-спокойно. Той ми предаде следната история: „Обаждам се от Канада. Един приятел ми подари вашата аудиокасета... Тази вечер се събрахме с няколко другарчета и решихме да си устроим голямо запиване и да се посмеем на тия врели некипели за ангелите... Заредихме се с бира и седнахме около масата. Бяхме решили да си пускаме касетата много пъти, за да можем по-дълго да се забавляваме. И така, обръщаме касетата непрекъснато, докато

забелязах, че никой от нас не се докосва вече до бирата, а лицата на всички започнаха да стават все по-сериозни. Накрая един приятел започна да плаче, след което всички заревахме като малки бебета. В момента сме общо седемнадесет души. Накрая някой каза: „Ние трябва да направим нещо!“ Тези хора нямали никаква представа какво трябва да направят. Всички били в недоумение от това, което чули, докато накрая някой предложил: „Защо не се обадим на този пастор?“

Така намерили моя телефонен номер от справките и ми се обадиха в два часа сутринта! Накрая този човек ме попита: „Какво да правим сега?“ Отговорих: „Бог е придружил тази касета със Своя ангел и Той иска всички вие да се покаете и да предадете живота си на Сина Му, Исус Христос. Точно сега е моментът, когато трябва да се предадете в Неговата могъща десница.“ След това мъжът се моли по телефона заедно с мен и накрая възкликна: „Имам чувството, че животът ми всъщност сега започва! Аз ще разкажа на останалите какво трябва да направят, за да се спасят! Благодаря Ви!“ И затвори весело. След като разказах за срещата си с ангела, през първата седмица имах още шест подобни обаждания, които ме увериха, че това послание беше от Бога и е крайно необходимо да го споделя с целия свят. Нито един от тези, които ми се обаждаха, не ме познаваха предварително.

Ето един от тези случаи. Една сутрин телефонът иззвъня много рано и един човек от Уайоминг ми каза: „Чувствам се като глупак! Не зная защо ви се обаждам.“ „Но все пак кажете ми, какво ви накара да ми се обадите!“, „Сигурно няма да ми повярвате, но тази нощ чух един силен глас да ми казва: „Обади се на пастир Бък от Бойс, Айдахо!“ Аз си помислих, че вече съм загубил ума си и всъщност не обърнах особено внимание на този глас, но след няколко минути го чух отново да ми заповядва с още по-голяма власт: „Веднага се обади на пастир Бък от Айдахо!“ Накрая той решил да помоли телефонния оператор да провери дали наистина има такъв пастор в Бойс Айдахо. „Дадох ми вашия номер и така, ето ме! Не зная защо беше нужно да ви се обадя, но го направих...“ Веднага разбрах, че това бе дело на ангелите!!! „Аз зная защо се обаждате!“ – казах аз и веднага след това го попитах: „Има ли някой от вашето семейство, който да познава и вярва в Бога?“ „Имам една глупава сестра, която все повтаря, че била познавала Исус, но какво общо има това...“ „Благодарение на тази „глупава“ сестра, Вие сте високо облагодетелстван от Бога, прекъснах го аз смело, Той е обещал да стои до Вас и няма да Ви напусне, докато не бъдете спасен!...“ Имаше и друга щастлива история за човек, чиито трудности от страна на неговата сестра най-после престанали, след като тя познала Бога.

Когато той чул, че ангелите имат специална заповед за близките на вярващите, паднал на колене и казал: „Господи, представям сестра ми и семейството ми пред Тебе и Те хваля за това, което правиш за тях!“ Същата седмица сестра му приела Исус Христос за свой личен Спасител и Господ и сега Бог работи в останалите членове на тяхното семейство. Същите и подобни съобщения идват от всички части на света. Божиите послания за вечното спасение са „заснежили“ всички пътеки и пътища по света! Духът привлича и кани хората, но много често те не желаят да слушат и силно се противят на Бога. В същото време обаче, Бог е дал заповеди на Своите ангели да подготвят сърцата на всички човеци и да ги доведат до момента, в който ще трябва да вземат съдбоносното решение за живота си да приемат или да отхвърлят Христос. Бог ми даде да разбера, че задачата на служебните ангели е, да водят хората до онези Божии работници, които с готовност ще им говорят в името на Исус. Ангелът ми напомни, че ние трябва да бъдем винаги готови да помогнем на всички, които Бог ще изпрати до нас с тази цел: „Вие сте приели учението, че Исус е вратата и пътя към Отца. Тогава водете хората до вратата Исус! Бог иска да разберете, че вие също можете да бъдете врата за човеците.“ Когато Господ Исус каза: „**Както Отец изпрати Мен,**

така и Аз изпращам вас”, всъщност Той ни даде откровение за ранга, който получаваме като Негови пратеници. Ние можем да бъдем за хората врата към Христа, докато сам Исус е единствената врата към Бог! **„Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които Аз върши и той ще ги върши, и по-големи от тях ще върши, защото Аз отивам при Отца.”** (Йоан 14:12). Бог Отец не само ни даде Святия Си Дух, но и мисия за изпълнение. Хората, които не могат да видят Бога в този свят, могат да намерят нас и чрез нас своя Спасител Христос! **„Аз съм светлината на света.”** (Йоан 8:12). **„Вие сте виделината на света.”** (Матей 5:17).

Тези стихове не отъждествяват човека с Бог, но ясно ни показват, че ние сме човешката врата и виделината на света (**Матей 5:14-16**), която отразява Божията светлина тук на земята! Той иска да вземем дадената ни власт и да Му служим! Ние можем и трябва да говорим в Исусовото име, защото Бог ни е дал сила и власт за това чрез излятия в нас Святия Дух. Когато някой искрено каже: „Исусе, аз Те приемам за свой Спасител”, нашата задача е да го доведем до познанието, че Бог също го приема. Ние сме Христови представители (посланици) тук на земята и Бог ще ни подкрепи във всичко, което вършим съгласно Словото Му. **„Когато развържете,” казва Исус, „и Аз ще го развържа.”** Не всички, които пресичат пътя ни, са направлявани от Духа, но Бог иска да бъдем достатъчно чувствителни към думите, които те ще ви кажат и да усещаме кога трябва да отворим устата си и да оставим Святия Дух да им говори. При това никога не трябва да забравяме, че Божиите ангели са на поста си. Дори и човешките да се противят на думите ни, ангелите не се обезкуражават.

Те започват дадения им от Бога план отново и отново, докато човекът е жив и има шанс за спасение на безсмъртната му душа. Ангелите получават заповедите си направо от небето и слава на Бога за това! Божиите добри новини за нас днес са, че Той живо се интересува от всяка личност в семейството ни и изпраща ангели да върнат при Него онези, които са далеч от голямото Му семейство. Бог истински люби всички човеци!

Трета глава: СЛУЖЕНИЕТО НА АНГЕЛИТЕ

Всред ярката ослепителна светлина видях два огромни ангела, които никога преди това не бях виждал. Те излъчваха такъв силен блясък, че аз почти припаднах, но тогава усетих подпората на силните ръце на тези високи повече от седем стъпки същества. После чух единият да казва: „Аз съм Гавраил!” и мислите ми забушуваха в мен като океан: „Но как? Той не се е появявал вече векове наред!? Наистина ли е той? Тук, в дома ми?” Чрез вдъхновените послания, донесени от ангелите, Бог ми даде някои чудесни разбирания, които не бих научил никъде другаде, колкото и прилежно да бях изучавал човешката теология (наука за Бога). Когато Бог изпрати тези вълнуващи истини до мен, Той не ми каза: „Виж дали ще можеш да ги приспособиш някакси към твоите доктринални разбирания!” или „Дали ще си в състояние да ги закърпиш някакси към вероизповеданието, което вече си приел?” Не, Бог не действа по този начин! Той просто ми показа: **„Ето, това е! Така ще стане!”**

Винаги изпитвам силно страхопочитание от присъствието на Божиите ангели и все си представям, че същото чувство е изпитвала и Дева Мария, когато отговаряше на ангела: **„Ето Господната слугиня, нека ми бъде според както Си казал.”** (Лука 1:38). Когато Павел каза: **„Защото ангел от Господа, Чийто съм аз и Комуто служа, застана до мен тая нощ...”** (Деяния 27:23), той беше дълбоко убеден, че това, което ангелът му откри, непременно ще стане! Така знаейки и съм напълно убеден, че тези послания, които са дошли директно от Божието сърце до мен, работят денонощно и

непрестанно лишават ада от неговите бъдещи обитатели! Алелуя! Да бъде слава на Бога! Божиите истини са жизнено важни и валидни за всеки един човек на земята! От присъствието на тези великолепни ангелски същества, които идваха направо от Божия престол, лъхаше такава неземна святост и прелест, че самият аз никога не бих критикувал някого, който би паднал на лицето си пред един от тях, макар да зная, че това не е правилно. Затова сега още повече славя Бога за Неговото величие и святост, след като вече знам колко прекрасно е направил Той дори и служебните Си духове. Тези Божии откровения направиха обикновените, препрочитани стотици пъти Библейски истини да станат живи и реални в мен. Ангелите ми показаха някои Библейски пасажии в такава светлина, в каквата не съм ги виждал и разбирал никога. Бог ми позволи да ги видя през призмата на Своя поглед и ще ви кажа, че това, което разбрах и осъзнах не беше по-различно от написаното, но просто никога до тогава не го бях проумявал. Тогава осъзнах наистина какво значи Господ да отвори духовните ти очи, за да Го познаеш такъв, какъвто Той е. Бог е вложил в Библията Своите истини, но люспите на нашите духовни очи са били главната пречка да не можем да ги видим и разберем. Всяко едно послание, донесено ми от ангелските същества, ставаше реалност за мен и бе винаги потвърждавано от Божието Слово. След това дори и най-трудните пасажии ми станаха съвсем ясни и логични. Чудех се как съм могъл да не ги разбирам преди? И как пък бих могъл да ги премълча днес от вас?! Те са така чудни и пълни с живот за повярвалите! Всяко едно от тези послания фокусира върху великата саможертва на нашия Господ Исус Христос. Всъщност аз стигнах до извода, че ангелите никога не говорят за предвечния план на Бог Отец, без да споменат за жертвата на Неговия Син. Прекарвах доста време в размишление върху тези необичайни посещения и послания. Нали разбирате, че човек не може така лесно да затвори вратата на една такава прекрасна опитност, без преди това да намери отговор на въпроса: „Защо Бог ми дава тези послания? Какво иска да направя с тях?“ Такива вълнуващи срещи с небесните ангели и такава неповторимо докосване до величественото Божие присъствие са преживявания, които аз не съм в състояние да залича от съзнанието си, нито пък искам. Ако трябва да обобща с едно изречение всички тези свръхестествени опитности, то ще е:

Разбрах колко велика е Божията любов, милост и грижа към хората, защото Той винаги желае и намира начини да говори на всеки един от нас, да ни води и съветва в земния ни път и да ни зове към Себе Си. Поради тези ангелски посещения, в мен се породило едно почти осезаемо усещане за Божието присъствие във всеки миг от живота ми, както и едно дълбоко и непоколебимо чувство на привързаност към моя небесен Баща. Но най-великото откритие за мен остава фактът, че Божиите послания и откровения до нас дават възможност на всеки човек да дойде до познанието за Бог, Който никога, никога, никога не ни забравя! Има някои неща относно служението и работата на ангелите, които звучат странно, но независимо от това всякога предизвикват благоговение и страхопочитание. Причината за това е, че ангелите идват директно от Божието присъствие и носят със себе си Неговата слава. Ако имах дори само едно посещение, бих бил напълно доволен, понеже тази опитност е достатъчна за цял живот. Не зная дали Бог ще изпрати отново ангелите Си така явно да разговарят с мен, но трябва да ви призная, че тези посещения оказаха толкова въздействие в живота ми, че нищо тук на земята или горе в небето не би могло да ми отнеме онези ценности, които те посадиха в душата ми! Бог приготвя народа Си и аз зная, че това приготвяне не е само, за да оцелеем живи и здрави до Христово завръщане. Той ни освобождава от страха и робството на греха и ни дарява със сила от Святия Си Дух, за да бъдем спасени, но и да станем благоуханна миризма за спасението на мнозина други човечи. Бог иска ние да бъдем неговите свещеници тук на земята!

Той все още работи и ние трябва да работим с Него! Няколко седмици след първата ми уникална среща с Божието присъствие, ангелът ме посети втори път, наблягайки на посланието, което ми даде при първото си посещение. После Бог не спря до там! Около пет седмици по-късно, една вечер, когато току що си бях легнал, забелязах една синкава светлина, идваща откъм стълбището. Помислих, че сигурно съм забравил да угася лампата в някоя от стаите на долния етаж, затова станах неохотно от леглото си и тръгнах надолу. Бях изминал едва половината от стълбите, когато пред мен изведнъж застанаха два грамадни ангела, каквито никога през живота си не бях виждал. Бях шокиран! Не че толкова се изплаших, колкото почувствах едно голямо благоговение пред лъчезарната Божия слава, която ги обгръщаше и пред която не можех да остана прав! Коленете ми се подкосиха и аз започнах да се свличам надолу. Тогава едното от тези огромни същества се допря до мен, хвана ме и силите ми веднага се възвърнаха. После ангелът се представи простичко и аз останах още по-изумен от думите му: „Аз съм Гавраил!” „Беше ли този същият Гавраил, за когото бях чел в Библията?”

Мислите ми се блъскаха трескаво в главата. Въздействието от второто му посещение беше далеч по-завладяващо от първото, защото сега той стоеше пред мен в напълно реален човешки образ и се представи недвусмислено като архангел Гавраил. Невъзможно е да се опишат чувствата на страхопочитание и вълнение, които ме изпълниха. Човешкият език е твърде прост и слаб, за да опише тези неземни мигове в моя живот! Гавраил ме запозна с втория ангел, чието име беше Креони. „Креони? Какво странно име! Не съм го чувал никога до сега. Не предполагах, че всичките ангели си имат имена...” помислих си аз, преди да се осмеля да попитам: „Защо сте двама този път?”

Отговориха ми, че Святият Дух ги е изпратил. Бях учил в Библейското училище, че Святият Дух е вездесъщ, но това знание придоби ново значение за мен, когато те ми обясниха, че Той е постоянен надзирател над цялата земя и дава заповеди на Божиите ангели за нуждите на хората от всички краища на света. Святият Дух чува дори и птичката, която пада на земята, където и да се намира тя. Той чува, вижда и знае всичко, затова и може непрестанно да се грижи за всички нас. **“Господ е в светия Си храм; Господ, Чийто престол е на небето; Очите Му гледат, клепачите Му изпитват човешките синове.”** (Псалм 11:4). Онази вечер ангелите ми казаха, че Святият Дух е видял засилване на сатанинската активност срещу мен и дома ми и по Неговата заповед те са дошли тук, в Бойс, Айдахо, за да отблъснат атаките на неприятеля. Бях направо зашеметен. Трябваша ми само няколко секунди, за да се разтреперя целия. Почти им извиках, че щом Сатана се готви за атака, те не трябва да си седят така спокойно, но да побързат и да воюват срещу него. „Ние вече си свършихме работата”, беше спокойният отговор на архангел Гавраил. Сега вече не знаех какво да кажа. Хрумна ми само да го попитам дали са изпратени тук поради нечия молитва, но той ми отговори: „Не! Ако Духът чака, докато вие разберете, че ще има сатанинска атака и се помолите, че тогава да започне да действа, ще е вече много, много късно. Ние постоянно наблюдаваме врага и сме в непрекъсната бойна готовност. Това е нашето служение и то не е нещо ново и необикновено за нас.” Тогава той ми предложи да отида до прозореца. Погледнах навън и видях стотици ангели, грамадни като тези пред мен, които бяха обградили къщата и пътя ни. Те вече бяха изпълнили задачата си и съвсем спокойно се разговаряха помежду си. Това ясно видение предизвика в мен вълна от благодарност и признателност към нашия Бог, Който бди всякога над нас и не престава да се грижи за народа Си! По-късно Гавраил ми разказа за чудовищната престъпност на духа на нечестието, който бушува днес в света. На

всяка крачка те се сблъскват със зловещите замисли на измамните духове, които целят да откъснат Божиите чада от живия Христос.

Бог иска Неговият народ да бъде жив, пулсиращ с небесна сила, но поради тези неприятелски духове много от хората са отвърнали погледа си от Христа и са го приковали в своите земни учители или придобивки. Някои от тези учители осакатяват Библията, като непрекъснато режат от нея, докато тя напълно загуби живота и силата си за техните слушатели. **„Четете Словото, хранете се от него! Нека то стане за вас живото Слово на Бога, а не сборник от басни и човешки истории!“**, предаде ми Гавраил Божиите думи, **„За мнозина Моят Син Христос е само една икона, изображение, рисунка или лепенка върху дрехата. Но вашият Господ Исус Христос желае да бъде познат като жив Бог, излязъл от страниците на Словото Си и дошъл директно при вас!“** Алелуя!!! Докато го слушах, почувствах, че това послание е много важно и крайно необходимо за Църквата днес! Гавраил добави, че някои хора непрекъснато се учат и никога нищо не научават, нито пък живеят според наученото, защото още от началото търсят само знания и суетна мъдрост, а не директно живия Бог в сърцата си. За тях Бог казва, че ще трябва да започнат всичко отначало. **„Хранете се от Словото!“,** повтори Гавраил и потрети. **Хранете се от Словото! Не го разкъсвайте на малки парчета и не го анализирайте откъслечно! Дръжте цялото и живо Слово Божие! То очиства и спасява! Христос е Словото и във Вселената не съществува никой друг, който да може да Го замени!“**

Бог иска Неговият народ да бъде жив, пулсиращ с небесна сила, но поради тези неприятелски духове много от хората са отвърнали погледа си от Христа и са го приковали в своите земни учители или придобивки. Някои от тези учители осакатяват Библията, като непрекъснато режат от нея, докато тя напълно загуби живота и силата си за техните слушатели. **„Четете Словото, хранете се от него! Нека то стане за вас живото Слово на Бога, а не сборник от басни и човешки истории!“**, предаде ми Гавраил Божиите думи, **„За мнозина Моят Син Христос е само една икона, изображение, рисунка или лепенка върху дрехата. Но вашият Господ Исус Христос желае да бъде познат като жив Бог, излязъл от страниците на Словото Си и дошъл директно при вас!“** Алелуя!!! Докато го слушах, почувствах, че това послание е много важно и крайно необходимо за Църквата днес! Гавраил добави, че някои хора непрекъснато се учат и никога нищо не научават, нито пък живеят според наученото, защото още от началото търсят само знания и суетна мъдрост, а не директно живия Бог в сърцата си. За тях Бог казва, че ще трябва да започнат всичко отначало. **„Хранете се от Словото!“,** повтори Гавраил и потрети. **Хранете се от Словото! Не го разкъсвайте на малки парчета и не го анализирайте откъслечно! Дръжте цялото и живо Слово Божие! То очиства и спасява! Христос е Словото и във Вселената не съществува никой друг, който да може да Го замени!“** Бога за Неговото вечно Слово, Библията, която е основа за всяко нещо! Има един разказ за Илия, когато той бе гладен и Бог изпрати ангела Си да му донесе храна. След това Божият пророк прекара четиридесет дни и четиридесет нощи без храна! Това Слово бе потвърждение за мен! Друга една от многото чудни истини, които Бог ми даде чрез архангел Гавраил бе, че всяко нещо, което Той е обещал, е вече изработено и завършено. Това ми беше много трудно да разбера и тогава Гавраил взе молива, който държах в ръката си и нарисова скица на картина в рамка.

Всяко нещо, което Бог е обещал, е завършено в тази картина, обясни ангелът. Това малко петънце тук са нещата, които са ти неясни и ти изглеждат незавършени. Ти често прекарваш часове наред да ги гледаш и мислиш и през това време те започват да растат, докато това малко петънце изпълни цялата рамка и закрие всичко, което Бог е извършил за теб. Ако гледаш само на Исус, а не на трудностите и проблемите в живота,

тогава ще имаш винаги ясна представа за всичко, което Бог вече е изработил за теб. В Исая 43:2 Бог казва: „**Когато минаваш през дълбоки води, аз ще бъда с теб!**” Ако минавайки през бурна река, примираш от страх поради дълбочината ѝ, то има голяма вероятност да се удавиш, дори само поради страха си. Точно така, ако живееш живота си, взирайки се непрестанно в мъчнотиите и проблемите около теб, ти може би изобщо няма да имаш куража да продължиш напред. Това малко петънце, което ти изглежда така зловещо, ще нарастне до толкова, че ще закрие напълно цялата картина на Божия план за теб и ще те остави в безпътица, разкъсан от съмнения, страхове и неверие. Но ако ти търсиш Исус във всяка една ситуация и непреклонно Му се доверяваш, тогава препънките по пътя ще се отдръпват сами и ти ще ги преодоляваш, гледайки смело към цялостната завършена картина на твоя победоносен живот, който Бог ти е обещал. Много хора ме питат дали Гавраил не ми е казал нещо относно Христовото завръщане. Не!

Веднъж го попитах по този въпрос и той ми отговори, че Исус идва скоро, но точното време Бог е запазил само за Себе Си. Гавраил има достъп до Божиите планове и насрочени дати за изпълнението на всички други пророчества, но тази тайна за деня на Грабването Бог Отец държи все още скрита в Собствените Си ръце. „Мога само да ти предам следното”, добави Гавраил, „От времето на Първото Пришествие на Исус до сега не е имало такова пробуждане и такива славни приготовления в небесните дворове!” Докато Гавраил говореше с мен, Креони си играеше с моето куче Куини, галеше го по ушите и се шегуваше с него. То скачаше и се въртеше около ангела и така много ми се искаше да ми проговори и разкаже какви са впечатленията му от всичко, което ставаше у дома ни. Може би това ангелско посещение бе също толкова необичайна опитност за едно куче. Гавраил отиде до вратата и се докосна до бравата. Каза, че трябва да ме напусне, защото Святият Дух го вика незабавно, но помолите Креони да остане тук, докато се върне. Тогава, докато още гледах към него, той изчезна в прозрачния въздух и аз започнах да премигам с очи, за да се уверя, че те не ме лъжат. Всичко бе толкова странно и непознато за мен – нямаше ни светлина, ни звук, нито глас, нито нещо друго по особено. Той просто изчезна безследно, стопи се. Само преди секунда разговарях с една материална личност (както си мислех), а в следващия момент пред мен вече нямаше никой. Всичко, което виждах сега, беше само мястото пред вратата, където ангелът стоеше преди миг и разговаряше с мен. Мнозина се интересуват и искат да знаят нещо за физическия облик на ангелите. Ще ви кажа, че дори двама от тях не си приличат напълно. Те са различни по височина, имат различни коси, въобще външният им вид не е еднакъв. Прическата на Креони е подобна на тази, която много мъже имат днес и той изглежда около двадесет и пет годишен. Не зная какво е неговото земно тегло, но струва ми се, че тежи приблизително 180 кг. Той е грамаден и висок повече от 2,10 м. Често пъти е облечен с кафява риза, пуловер и кафяв панталон. Гавраил се явява повечето пъти с една блестяща туника и златен колан, широк около 13 см, бели панталони и бронзови на цвят обувки. Косите му са като цвета на златото. А очите бих ги разпознал винаги! Те са като огнени, но от погледа му се излъчва топлина и съчувствие. (Между другото по-късно осъзнах, че ангелите могат да виждат и през материята!) Сега разбирам какво е видял ап. Йоан при срещата си с Исус в първа глава на Откровение, където казва, че очите Му са като „огнен пламък”. Синкавата светлина, която по-рано бях видял, бе подобна на лъчите, които се излъчват от цялото облекло и тяло на Гавраил. Тя е в нюанси като цветовете на дъгата. Онези човечи, които са били продължително време в Божието присъствие, също излъчват известно време след това този особен огнен блясък. Спомнете си, че когато Мойсей беше с Бога четиридесет дни и нощи, след като слезе от планината, израелтяните трябваше да покриват лицата си, защото не можеха да гледат към него. Когато Мойсей

и Илия слязоха на планината направо от небето и разговаряха с Исус, учениците казаха, че дрехите им са „бляскави” или направо светещи.

По време на едно посещение Креони ми каза, че Бог му е разрешил да отговаря на всички мои въпроси. Аз бях така изненадан и слисан, че не знаех какво да попитам. Чувствах огромно страхопочитание и голяма радост от неговото присъствие. Накрая събрах мислите си и попитах: „Често съм се питал какво ли са правели ангелите в миналото, преди още да започнат да се явяват на хората. В Библията има един период от триста, четиристотин години, за който не е записана нито една дума за вас. Какво сте правили тогава? Не ви ли е било скучно на небето?” Той ме погледна много озадачено. Явно изобщо не бе очаквал такъв въпрос. После ми заговори с възможно най-приятния, дълбок тембър на гласа, какъвто някога бях чувал. „Тези явления, записани в Библията, са само случаите, когато Господ е отварял очите на хората, за да могат да ни видят. Но истината е, че ние сме винаги много заети да се грижим за земните хора и всъщност никога не скучаем. Нали знаеш, че ние ангелите също сме вечни същества и времето не значи нищо за нас. Вековете също...” Така разговаряхме с Креони на най-различни теми, но най-вече за служението на ангелите. Той ми обясни и за други техни задължения и за трудностите, които им създават нечестивите хора и сили. „Хората никога няма да разберат напълно дълбочината на Божиата любов, защото тя е по-велика от всичко, което човешкият ум може да си представи и схване! Дори и когато хората проклинат и мразят Бога и Му обръщат гръб, Той пак простира ръцете Си към тях, защото любовта Му трае до века!”

Помолих Креони да ми разкаже някои интересни случки от неговото служение и той се съгласи. Разбрах, че е много, много стар, тъй като ангелите са били създадени още преди да е била оформена земята. Една от най-вълнуващите случки, които Креони ми разказа, се отнасяше за времето, когато лично той е помагал при излизането на израилтяните от Египет. „Бог”, започна той, „ни заповяда да нападнем египтяните с Божиите оръжия. Когато те тръгнаха да преследват Израил, ние ги обстрелвахме и измъквахме колелата на колесниците им. Но това не беше просто някаква забавна игра, а част от едно велико освободително дело!” (Виж **Изход 14:24-25**).

Разказа ми и за едно друго събитие, станало по време на пътуването на израилтяните, описано в Исус Навин 10:68 **„Тогавя гаваонците изпратиха до Исус в стана у Галгал да рекат: Скоро дойди при нас и избави ни и помогни ни, защото се събраха против нас всичките аморейски царе, които живеят в хълмистите места. И тъй, Исус се качи в Галгал, той и всичките военни мъже с него и всичките силни и храбри мъже. И Господ каза на Исуса: „Да се не убоиш от тях, защото ги предадох в ръката ти. Никой от тях няма да устои пред тебе.”** Бог вече бе изработил победата за Израел и Исус Навин трябваше само да я посрещне и повярва на Божиите думи. Хората му бяха твърде уморени и напълно неспособни да се сражават. Креони каза, че ангелите имали задачата да се намесят, но не явявайки се явно пред хората. Тогавя враговете на Израил преживели една ужасна опитност, докато група воюващи ангели правели грамадни ледени топки и ги хвърляли надолу по войските им. **„А като бягаха от Израеля и бяха в надолнището при Веторон, Господ хвърляше на тях големи камъни от небето до Азика, та измряха; Умрелите от камъните на градушката бяха повече от ония, които израелтяните убиха с нож.”** (Исус Навин 10:11). Ангелските същества продължават и днес да служат на хората по най-различни начини, които ние често наричаме „случайности”, „съвпадения” или „късмет”. Ние не винаги можем да проумеем как Бог употребява тези небесни духове за изпълнението на Своите добри намерения за нас, но служението на ангелите си остава неоспорим факт. Бог позволи на мнозина от Библейските мъже и жени да видят силата на тези небесни същества. Апостол Павел каза, че те са изпратени

от Господа да „служат на онези човеци, които ще наследят спасението чрез Исуса.” (Евреи 1:14). Цар Давид разказва в псалмите си за огромното множество ангели и величието на тяхната сила. Бог не иска от нас да боготворим ангелите, но желае да се отнасяме със страхопочитание към тях и да очакваме винаги помощта им в живота си. Те не са като обикновените личности от Библията, които са живяли някога и после са заспали с бащите си, но те са вечни същества, служещи на Бога за осъществяване на Неговия велик, предвечен план с човечеството. Ангелът ми разказа и за много хора, които говорят навсякъде, че са видели ангели, но това са само илюзии, плод на човешкото им въображение. Той подчерта, че това донякъде е естествено и при повечето от тях е продиктувано от искреното им желание да свидетелстват за Божията слава, но след това продължи: „Има обаче, точно определено време, когато очите на хората се отварят и те наистина ни виждат.” Бог и ангелските сили са винаги близо до хората, въпреки че те не могат да ги видят. При това ангелско посещение и послание най-много ме зарадва откритието, че живея в най-вълнуващия период от цялата човешка история. В някои области на живота ни днес нещата изглеждат наистина отчайващи и непоправими, но когато погледнем нагоре към небето с надеждата за много скорошното Второ Пришествие на нашия Господ Исус Христос, картината пред нас веднага започва да се изяснява и свети от Божията пътеводна светлина! „Цялата земя е изпълнена с Неговата слава!”

Четвърта глава: МОЕТО ПОСЕЩЕНИЕ В ТРОННАТА ЗАЛА

Поредицата славни „приключения” в моя живот започна на 21.01.1977 г., когато сам Бог ме покани да бъда Негов гостенин! Тогава открих с голяма изненада, че Той се отнася с мен като с много добър, стар и верен приятел. Неговите първи думи към мен: „Отпусни се, аз много добре те познавам”, промениха целия ми живот, а когато Той ми каза: „аз не си записвам неуспехите ви”, изведнъж осъзнах, че това е една отворена врата на надежда за цялото човечество.

В една съботна вечер на януари, 1977 година, около 22.30 ч. аз все още седях пред бюрото си, унесен в размишления над Библията, молитва и подготовка за неделната проповед. Бях хванал главата си с ръце, подпряни на писалището, когато изведнъж, без никакво предупреждение или знак, една невидима сила започна да ме издига нагоре към тавана и през него... Чух един глас да ми казва: „Възлез в Тронната зала, където се пазят тайните на Всемира! Нямах време за възражения или да изразя съгласието си, защото Бог бе решил да ме направи свидетел на Своята слава и много чудни, неизговорими неща, които ми показа горе. Пространството не значеше нищо за Твореца на Всемира! Всичко стана така бързо, като че само за едно премигване на окото, за едно щракване с пръстите на ръцете и аз бях вече там! Едва тогава разбрах, че гласът, който бях чул да ми говори, беше гласът на Всемогъщия Бог! Треперех целият като лист пред Него и се чувствах толкова недостатъчен, че не смеех да вдигна погледа си нагоре. Тогава сам Бог ме успокои с думите: „**Ти не можеш да скриеш нищо от Мен. Отпусни се, аз много добре те познавам! Искам да ти разкрия** (точно това бяха думите Му) **една скрита истина.**” Тогава сякаш за по-малко от секунда ние преминахме през цялата Библия от Битие до Откровение, като Бог ми показва как ще се изпълни Неговия план за народа Му – духовния Израил. Този предначертан план преминава като една червена нишка през цялото Слово Божие и аз можах да го проследя най-подробно. Разбрах, че Бог ни е дал Библията, за да ни разкрие Своето

естество и Своя съвършен план за човечеството. Бог ми каза: „**Аз не върша и няма да извърша нищо, което да е в противоречие с Моето свято естество или характер. Планът Ми е за ваше добро и той ще се изпълни докрай!**” После Бог обърна вниманието ми върху **Еремия 29:11**, където пише: „**Защото Аз зная мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисли за мир, а не за зло, да ви дам бъдище и надежда.**” Това са истинските Божии чувства към човечеството и те са Го ръководили и мотивирали още от времето на сътворението на Земята. Бог създаде земята точно такава, каквато трябва да бъде, за да отговаря на всички изисквания за един удобен и приятен дом за човека. Там, в Божието присъствие, разбрах, че когато Бог гледа към хората, Той не търси злото в тях, но иска да намери поне едно добро нещо в сърцата им, за да може да ги благослови заради него.

По време на това мое посещение в небето, Бог наистина ми позволи да зърна скритите тайни на Всемира, Неговата сила, енергия, естество и размери. Всичко във Вселената носи същият удивително съвършен отпечатък на своя Творец, както и ние хората го забелязваме на земята! Откритието на тези славни тайни отвори очите ми за една непозната ми дотогава красота и светлина в Библията. Известни Библейски истини, които бяха малко или много мъгляви за мен, ми станаха изведнъж съвършено ясни и аз можах да проумея цялата хармония в това, което Бог върши! После Господ Исус ми каза, че мога да Го питам за всичко, което ме интересува. Умът ми бучеше. Изпитвах такова страхопочитание от Неговото присъствие, че едва можех да разсъждавам. Накрая една мисъл дойде в главата ми: “Дали Бог има индивидуален план за всички хора, които се раждат по земята?! Не мога да си представя, че това е възможно, макар и да знаех колко велик е Бог. Тази задача би била наистина грандиозна...”

В отговор на моя неизказан още въпрос, Исус ми позволи да видя огромната зала на сякаш безкрайния небесен архив! Направо ми се зави свят! Моят ограничен ум не бе в състояние да проумее как е възможно някой да се справи с толкова много файлове и книги. Те със сигурност бяха билиони по билиони. „**Виждам, че си много учуден от това, което виждаш! Нека ти отворя една от тези книги, за да имаш цялостна представа за тях**”, предложи ми Исус. Незабавно пред нас се разтвори една от книгите и тя бе точно моята. Не ми бе разрешено да видя цялото ѝ съдържание, но Исус ми прочете някои неща, свързани с моето бъдеще, които Бог ми разрешаваше да използвам като доказателство за това ми посещение в Тронната зала на Небето. После Бог ми направи друга изненада. Разказа ми 120 случки, които ще се случат в живота ми в бъдеще. Те бяха свързани не толкова с мен, колкото се отнасяха до съдбоносни моменти от живота на други човеци, с които щях да се срещна. Като казвам „разказа ми...”, трябва да кажа, че това не стана по начина, по който ние си говорим. Информацията за всички тях се появи пред мен на голям свитък и не беше нужно дори да я чета, защото вече я знаех цялата и днес още съм в състояние да ви преразкажа всичко, което беше написано върху свитъка. То се запечата веднага в моя ум, така както печатарска машина пише върху хартията, макар в действителност тя самата да не чете това, което печати. Всяка отделна думичка бе врязана в ума ми и си е там и до днес. Относно тези бъдещи събития Бог ми откри, че все още няма да ми позволи да позная всички детайли, но че това ще става винаги в последния момент преди да видя изпълнението им. После Исус ми даде да прочета нещо друго, за което каза, че ще го разбера по-лесно.

Пред мен се отвори папката на цар Кир и Исус ми напомни написаното за него в Исаия, където се казва: „**Който казвам на Кир: Той е моят овчар, който ще изпълни всичко, което Ми е угодно; Даже, когато кажа на Ерусалим: Ще се съгради!, и на храма: Ще се положат основите ти! Така казва Господ на помазаника си, на Кир,**

когато Аз държа за дясната ръка, за да покоря народи пред него и да разпаша кръста на царе; За да отворя вратите пред него, та да не затворят портите. Аз ще ходя пред тебе и ще изравня неравните места. Ще разбия медните врати и ще строша железните лостове. Ще ти дам съкровища, пазени в тъмнина и богатства скрити в скривалища; За да познаеш, че Аз съм Господ, Израилевият Бог, който те призовавам по името ти. Заради Якова служителя Ми и Израила избрания Ми. Призовах те по името ти. Дадох ти почтено име, ако и да не Ме познаваш. Аз съм Господ и няма друг, няма друг Бог освен Мене. Аз те описах, ако и да не Ме познаваш.” (Исаия 44:28; 45:15). Бог гледа далеч в бъдещето и вижда точно какво ще се случи. Той ми позволи да видя книгите и биографиите на много други хора. Една от тях беше на ап. Павел и вътре пишеше, че той е бил определен още от преди създанието на света да занесе благовестието на мира на царе, управители и властници. Поради тази причина Бог му е дал остър ум и по-голяма мъдрост, големи познания по Словото и много духовни опитности и откровения, за да може да изпълни Божията воля за живота си. Бог е наредил, така щото Павел да получи съвършени познания за Бога и Писанията при нозете на Гамалиил, един от най-великите учители на своето време. Бог го бе предизбрал да напише в послания Божии откровения за Църквата – тялото на Христа. Затова е трябвало първо да го приготви за тази важна и сложна задача. Да си признае едни от най-вълнуващите книги за мен бяха тези на Авраам и Сара. Като ги разлиствах, забелязах някои странни неща в живота им, на които не бях обърнал особено внимание в Библията. Там пишеше за тяхното пословично гостоприемство, особено към чужденците. Те усещали винаги нуждите на хората и умеели да им състрадават искрено. И не само това, но много обичали да помагат на изпадналите в беда или в каквато и да била друга нужда. Например те винаги напоявали камилите на своите гости, приемали ги да пренощуват и споделяли храната си с тях. Тази тяхна любов и жертвоготовност били високо почетени от Бога и записани в Библията, но аз никога преди не бях отдавал такова внимание на тези стихове в книгата Битие. Имаше обаче някои други случки от живота им, за които не пишеше в тази книга и аз се чудех защо. Така например, когато Авраам съгреши и представи съпругата си пред египетския цар като своя сестра или за смеха на Сара, когато се усъмни, че Бог може да я направи майка дори и на стогодишна възраст. „Господи, къде е другата книга?“, попитах озадачено.

„Аз нямам друга книга за вярващите!” – отговори ми Исус и ме погледна със закачлива усмивка. „Тогава къде са записани греховете на Авраам, които са споменати в Библията?” **„АЗ НЕ ЗАПИСВАМ В НЕБЕТО ПАДЕНИЯТА И НЕСПОЛУКИТЕ НА ПОВЯРВАЛИТЕ!”** (За справка виж **Евреи 10:17,18**). В тези думи на нашия Господ Исус аз прозрях великата Божия милост и широко отворената врата на надежда за цялото човечество! Такава бе небесната картотечна система, с коренно различни измерения от тези на земния свят – един съвършен архив на Вечността. Има неща, които хората ще разберат едва когато книгите се отворят при Съда на вярващите. Другата вълнуваща опитност, което Бог ми даде, бе „духовното ми посещение” в домовете на някои известни семейства от моята църква тук на земята. Без никакъв разход на време Исус ме водеше от един дом в друг, сякаш просто излизахме от едната врата и влизахме веднага в следващата. Беше ми много странно да слушам разговорите на моите братя и сестри, които със сигурност не подозираха, че съм там и ги чувам и виждам. Тогава си помислих, че по същия начин и Христос е винаги в нашите домове, наблюдавайки ни, чувайки всяка наша дума, виждайки всичките ни мисли и желания били те добри или лоши. Докато ме развеждаше, видях безчетно число ангели навсякъде по земята. За момент зърнах сградата на нашата църква, която беше направо „опакована” от ангелите на Бога! Те бяха повече от земните същества вътре! Алилуя!

Не бих могъл да ви разкажа всичките неща, които видях и чух по времето на престоя ми в Божията величествена и пресвята слава. Това е абсолютно невъзможно. Искам, обаче, да се опитам да споделя с вас някои неща, които ми направиха най-силно впечатление. Едно от откритията ми в небето бе липсата на каквото и да било престорено благочестие, което мнозина земни човеци обличат като нов костюм само докато мислят или говорят за Бог. Там нямаше нищо такова. В небето всички живеят в една свята и проникваща навсякъде светлина, в щастие, спокойствие, истинска, неземна радост и неподправена любов. Нямаше нужда да се движа предпазливо, да мисля какво точно да кажа, за да не ме разбере някой погрешно, или да внимавам да се харесам на околните. Там бях заобиколен от свята откровеност и чистота. Това беше за мен една чудесна, но вдъхваща страхопочитание опитност, която аз никога не ще забравя!

Бог ми наблегна на нещо много важно в Неговите очи: Той не иска ние да се чувстваме уморени или недоволни от службата си за Него. Бог ми позволи да видя живота на хора, които се мъчат да Му служат, влагайки всичките си човешки усилия в своите планове на Него. **„Това е Моя работа! – каза ми Той, Вие Ме почитайте, ходете с Мен, сложете ръцете си в Моите, настройте сърцата си към Моето и Аз ще ви дам привилегиите да напредвате в служението си и да растете. Оставете на Мен да се грижа за изпълнението на Моя план! Каквото Съм обещал, непременно ще го изпълня. Моето Слово не ще премине, без да се изпълни!”** На небето научих някои неща, които бяха просто изумителни! Бог ми позволи да разбере истинската стойност на парите. Те не ни ползват никак, освен ако не бъдат употребени за Неговото дело. Те ни трябват за земните нужди, но нямат никаква вечна стойност, освен ако не бъдат насочени за подпомагане изпълнението на славната християнска мисия на земята. За онези, които отдават част от финансите си за Божието дело, Бог отваря широко небесните отвори и излива без мярка Своите изобилни благословения.

Бог ми позволи да видя някои членове от моята църква, които бяха изобилно благословени от Него и аз знаех, че това са все хора, които преди нямаха много, но понеже чувстваха изгарящо желание да вложат своите надежди, сили, таланти и финанси в небесната банка, а не в преходните дела на този свят, Бог бе излял (и ми каза, че ще продължава да излива) благословенията Си над тях.

Хвърлих един бегъл поглед върху това, което бе записано в техните свитъци. Такава постъпка не бе съвсем обичайна за мен, затова исках да проверя дали Бог е записал какви благословения е приготвил за тях. Видях, че всеки от тези братя и сестри е започнал даването си в оскъдност, но сега получава според вярата и любовта си и според верните Божии обещания! Друго едно извънредно интересно откритие за мен бе така нареченото външно пространство и гробището за звездите, което се намира там. По-късно споделих тези нови познания със съпругата си и тя остана също така изумена от тази Божествена премъдрост. Зная, че тук на земята има много спекулации относно празните пространства в космоса, или както ги наричат „черните дупки”. Бог ми обясни, че причината за тези мрачни и пустинни пространства са потъмнелите, угаснали, изпаднали от своето предишно величие и блясък звезди, които са погребани там. Вътре в самите тях има едно силно гравитационното притегляне, което привлича светлинните лъчи навътре към тях и те не са в състояние да отразяват повече светлината. Черните дупки не са пространства без звезди, но напротив те са един вид гробище за скитащите се в мрака, угаснали небесни звезди (сравни с Юда 12,13).

Бог ми обясни, че има и много хора по земята, които стоят пред Него като тези мъртви звезди. Това са най-често християни, които веднъж вече са познали Бога и Неговата благодат и милост, но после са се върнали назад и отпаднали от Божията светлина и святост. Те са като онези **„безводни облаци, носени от ветровете, като скитащи звезди, за които се пази мрачна тъмнина до века”**, както пише Юда (14-16)

стих). След време един учен спря случайно пред къщата ни през една юлска вечер на 1978 г. и от дума на дума се разговорихме по този въпрос. Когато му изложих моята открита ми лично от Бога теория за изгасналите звезди, той остана много учуден и след кратко мълчание каза: Аз просто не мога да повярвам! Това е направо невероятно! Вие сте така добре осведомен в областта на тази съвсем нова материя, докато повечето ни служители все още не смеят да признаят, че там действително съществуват звезди, които са изгаснали и като че наистина погребани в тези черни дупки. Но тези открития все още не са изнесени пред света. Все още ги проверяваме... При последните му думи моята съпруга Кармен се разсмя весело, защото се оказва, че ние (обикновените граждани) едва ли не сме разкрили важната тайна на учените. По-късно същият този учен ми написа писмо със следното съдържание: „Бях наистина изумен, когато ми разказахте за черните дупки. Много мислех за това, че Господ сравнява отпадналите от вярата си християни с тези изгаснали звезди в небето. Не само че тези звезди са престанали да светят, но дори вече не са в състояние да отразяват светлината, която срещат по пътя си. За себе си аз осъзнах, че такива хора са като черни дупки в нашия свят. Вие знаете научната стойност на всичко това, което както ви бях казал, повечето ни служители не познават. Аз вярвам, че лично Бог ви е дал тази ценна информация...” По този повод Бог ми напомни, че Земята е една прекрасна планета, обградена отвсякъде с Неговата слава! И това е само заради хората, в които е Неговото благоволение! Бог ми позволи да видя земята отгоре и по нея едно непрекъснато растящо число от хора, които се обръщаха към Него. Не видях християни да се връщат назад, нито видях капитулираща църква, но видях една блестяща, триумфална Невяста на Исуса Христа! Тогава се отпуснах и се почувствах много спокойно и удобно с Бога. Вие не трябва да представяте само най-добрите си страни пред Него, защото Той познава и лошите. Каквото и да правите, не можете да Му направите добро впечатление с голямата си активност, както това става сред хората! Божиите очи виждат всичко и навсякъде! Така е в небето и аз открих, че и на земята не може да бъде другояче. Като се върнах, разбрах, че съм бил при Господа не повече от 5 минути. Всичко, което видях там, би могло да изпълни книга с няколкостотин страници, но има и неща, относно измеренията на вечността, които не могат да се обяснят с нищо в нашето време. Аз дори не можах да прочета всичко написано в книгите, който Бог ми показа. Вечността не тече по часовник, защото времето там не съществува. То е нужно единствено за тази земя. Вечността не ще бъде дълго и скучно съществуване. Тя не е безкрайно отекчителна и няма абсолютно нищо общо с времето и пространството, в които живеем сега. Тя е едно славно съществуване във и с Бога безкрай!

Когато започнах да споделям тези свръхестествени опитности с моята църква, се чувствах малко сконфузно, защото знаех, че мнозина ще ме помислят за луд! В началото и аз самият се питах дали наистина нямам халюцинации и дори по едно време бях обеден, че не съм на ред с нервите, но тогава Бог направи такива чудни неща в живота ми, че да убедят и самия мен в истинността на тези видения и откровения, идващи директно от Тронната Му зала. Когато дойде вашия час да напуснете тази земя и вие вече сте предали живота си на Бога, не се безпокойте, защото небето и животът в него е най-прекрасното нещо, което може да ви се случи! Ако работите ви тук на земята отиват на зло, също не се притеснявайте, но незабавно се обърнете към Бога за помощ. Неговото сърдечно желание е да направи живота ви на тази прекрасна земя истински щастлив и угоден Нему, за прослава на името Му и за ваша вечна награда на небесата. Той никога не се обезсърчава и отчайва, но всякога търси начини да ни помогне и води. Това, което се изисква от нас, е да ходим в Неговите пътища и да Го любим от цялото си сърце! Неговата слава изпълва цялата земя! Алелуя!

На небето Бог ми разреши да видя някои мои близки, които бяха вече починали, а също така и други вярващи, напуснали нашата земя. Всички те ми изглеждаха такива, каквито ги познавах тук на земята, но ми беше много приятно да констатирам, че на лицата им нямаше нито една бръчка или следа от грижи, печал и други някакви проблеми. Те бяха изпълнени с безкрайна, преливаща радост и щастие! Видях цели вярващи семейства в небето, а до тях и техните ангели да им помагат. И когато някой друг от техните близки идваше горе, те го посрещаха най-сърдечно и с голямо веселие! На небето няма плач и скръб, нито болка. Там е мястото на вечна благодат, почивка и празнично веселие!

Петта глава: ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТ ТРОННАТА ЗАЛА

Някой би казал: Тридесет точни изпълнения от 120 пророчества е нещо фантастично, нали? А какво ще кажете за 120 буквални изпълнения на 120 пророкувани събития! Бог никога не греши, нали?! Ето защо ние можем винаги да разчитаме на Неговата дума! Едно след друго започнаха да се изпълняват всичките 120 предсказани ми от Бога събития, които сам прочетох в онзи свитък на небето. И най-интересното бе, че те се изпълняваха по абсолютно същия ред, в който бяха записани там. Бог бе казал, че ми ги дава като потвърждение за моето посещение в Тронната зала, а също и като пътни знаци по моя земен път. Докато бях горе, Той ми даде да видя във видение моя офис на земята. Аз си работех вътре и тогава при мен влезе една жена, за която разбрах, че се занимава с правене на магии и други окултни дела. Бог ми каза името ѝ и макар да я видях само за миг, аз запомних много добре всички подробности около нея. Докато ми показваше това видение, Бог ми каза, че иска от мен да вържа духовете, които действат чрез нея и да ги изгоня, за да бъде тази жена отново свободна. Аз направих това още там, на небето, а една седмица след моето посещение в Тронната зала на Бога, в четвъртък вечер при мен в офиса влезе същата жена, облечена точно така, както я бях видял, но вече напълно освободена от окултните си грехове и нечистите духове, които я обвързваха преди. Това Божествено освобождение бе явно още от пръв поглед, а и самата тя ми разказа подробно за голямата победа, която Бог извоювал в живота ѝ. Това бе случка No. 1 от свитъка с пророчествата от Тронната зала. Другото видение, което Бог ми даде за едно бъдещо събитие в живота ми бе в една църква, където се видях да служа на мои братя и сестри в голяма нужда. Там видях събрани много хора, които бяха обвързани от различни духовни, душевни и физически болести и станах свидетел как Бог освободи всеки един от тях от робството на Сатана и ги изцели напълно от всяка болка. Църквата се казваше Център Християнски Живот (Christian Life Centre), но определено не бе нашето общество вярващи, с които съм заедно всяка неделя и дори през седмицата. Един понеделник, само броени седмици след това, по телефона ми се обади един пастир на наша сестринска църква във Вашингтон. Той каза, че Бог е вложил в сърцето му да ме повика да проповядвам в тяхната църква. Не знаел защо трябва да се обади точно на мен, но с радост го направил. Аз обаче вече знаех защо трябва да отида във Вашингтон. Уточнихме датата и мястото и когато моята съпруга записа адреса, ние бяхме приятно изненадани от името на църквата. Беше Център Християнски Живот! Една от причините, поради които ви разказвам подробно за тези случаи, е защото аз самият се поучих от тях, че когато Бог ни каже или обещае нещо, ние не трябва изобщо да се съмняваме, че ще го направи! Алелуя!

Молитви като: „О, Господи, кога ще направиш това...” или мисли от рода: „Дали изобщо ще стане, как ще стане, кога...” са израз само на неверие и недоверие към нашия

Всемогъщ Баща. На мен Бог ми повтори и напомни няколко пъти следното: „**Ти се грижи за онова, което съм ти възложил като твое задължение, а пък аз непременно ще се погрижа за Своето!**” Ако това, което Бог ви е обещал, не стана веднага, на момента, то знайте със сигурност, ще скоро ще се изпълни, но само на определените от Него време и място. Нужно е да Му се доверите напълно, защото думата Му никога не пропада! Оставете делото си в Божията ръка и не се притеснявайте вече за нищо относно изпълнението на великите Му към нас обещания! Амин!

Пророчество No. 4 от свитъка бе случаят с един човек, за когото Бог ми откри, че на 4 февруари 1977 ще приеме Христа за свой Спасител, а на 30 май, същата година, ще почине при самолетна катастрофа. Същият човек дойде на службата в петък вечер, денят преди да почине, и пожела да вечеряме заедно, защото “имал някои важни неща, които искал да сподели и обсъди с мен”. Докато седяхме на масата, той изведнъж каза: “Пастирю, имам странното чувство, че скоро ще застана пред моя Създател. Моля ви, разкажете ми нещо за небето!”

Прехапах устните си, защото ми стана мъчно за него, но знаех, че така трябва да стане и няхах правото да му кажа нито думичка за моето видение относно него. Разказвах му надълго и нашироко всичко за небето и го успокоих, че там е неопишимо красиво и чудесно. Както Бог ми бе показал преди четири месеца, този мъж отиде при Него точно на 30 май 1977, починал при самолетна катастрофа. Друго вълнуващо събитие, No. 34, бе около един млад мъж, който бе предал душата си на Сатана и беше станал негов “свещеник”. Бог ми даде да го видя във видение и ми каза името му. После, точно на посочената от Бога дата, той дойде в нашата църква и аз много се зарадвах на тази очаквана от мен среща. Отидох при него, поздравих го и му предложих да поговорим в моя офис на спокойствие. Този ден Бог го развърза от робските вериги на Сатана и го спаси. Този младеж бе напълно изцелен и очистен от мръсотията на стария си живот и изпълнен с нова надежда и ново, славно осмисляне за живота. Предлагам ви част от едно писмо, което неотдавна получих от него:

„Когато на 9 април 1977 г. Ви описах моя мизерен живот, Вие изобщо не се изненадахте. Струваше ми се, че Вие вече знаехте всичко за мен. По-късно разбрах, че и моето име е било в списъка, даден Ви от Тронната зала на Всемогъщия ни Бог. Сега разбирам, че сте ме очаквали и дори сте знаели, че ще приема Исуса за мой Господ и Спасител! Целият ми живот бе само едно дълго падение. Тъкмо успях да се надигна малко и закрепя на краката си, когато отново падах и всеки път все по-надолу... Роден съм в семейство на свещеник и много пъти съм бил близо до олтара, но никога не успях да се приближа достатъчно до Бога. После започнах да се скитам от място на място, безпътен, бездомен, разюзден, докато накрая попаднах на един спиритичен център и се включих най-активно в техните сеанси и служби. Постепенно станах медиум и започнах да затъвам все повече и повече, без дори да осъзнавам какво правя. Наистина, като се връщам сега назад, мога да кажа, че моят живот бе напълно опустял, точно както пише в **Матей 23:28**. Не веднъж се опитвах да сложа край на своя мизерен живот. Бях загубил дом, семейство, достойнство... Накрая дупката, в която живеех, се напълни с огромни плъхове и бях принуден да се върна при моите родители в Айдахо. Точно както блудният син от Библията, и аз бях най-радушно приет в бащиния си дом. За много кратко време Бог ми върна семейството, даде ми жена, нов дом и ново щастие. Тогава заедно с моята съпруга заминахме на почивка за Хаваите и там се запознахме с една двойка от Бойс, която ни покани във вашата църква. Слава да бъде на Бога за това! Сега в моя офис имам едно бяло флагче, на което пише: “Аз се предадох на Исус! Джим Олсон”.

При случай No. 63 Бог ми позволи да бъда свидетел на едно събитие, което щеше да стане в живота на едно младо семейство. Аз видях двойката да идва в моя офис и запомних датата на тяхното бъдещо посещение. На определения ден зачаках гостите, но никой не идваше. Не можех да повярвам, че Бог ме е излъгал или се е объркал и реших да остана още малко след работното време в офиса на църквата. Тогава изведнъж телефонът иззвъня и един човек, който не се представи, ме попита направо: „Пастир Бък, ще бъдете ли там още малко?“ „Да!“ – отговорих веднага аз. Когато двойката дойде до вратата ми, аз директно ги поздравих по име и те буквално се опулиха пред мен. Попитах ги: Какво ви води при мен? Те ми отговориха, че имали големи семейни проблеми и най-накрая взели единодушно решение да се разведат. Незнайно защо, решили да подадат разводното дело точно в Бойс, Айдахо. Пристигнахме тук, наехме стая в един мотел и когато влязохме вътре, намерихме телефонния указател отворен точно на страницата с вашата обява за духовен съвет и помощ! Като ги слушах, благодарях в сърцето си на Бога, Който е изпратил ангела Си да ги настани точно в тази стая и да отвори телефонния указател точно там. „Времето бе много хубаво и успяхме да стигнем спокойно до тук, каза изведнъж жената, Но ние всъщност бързаем! Позволете ни да Ви освободим от нашите...“ „Не! – възразих аз веднага. – Останете! Вие не сте стигнали до крайната цел на вашето пътуване!“ Тогава им разказах как Бог ми е разрешил да видя месеци преди това всичко, което се случва днес с тях и накрая събрах всички сили и се обърнах към жената: „Вие имате револвер в чантата си и възнамерявате да убиете мъжа си веднага след като се върнете с мотела...“ Мъжът до нея се разтрепери цял, я тя стана бяла като платно и със зяпнала уста срещу мене. „Дайте ми револвера!“ – Добавих аз и протегнах ръка. Тогава тя машинално отвори дамската си чантичка и без да поглежда надолу, извади точно същия револвер, който бях видял във видението и ми го подаде. Миг след това нейната съкрушена душа започна да вика силно към Бога и да плаче за помощ. Явно осъзнаваше, че няма никакъв друг начин да съм разбрал за намеренията ѝ, освен както ѝ казах, Бог да ми ги е известил цели шест месеца преди този съдбоносен ден. Мъжът ѝ също падна по лице на пода и започна да плаче. Аз коленичих до тях и тримата издигнахме молитвите си към Бога, Който веднага отговори и уми свършено сърцата им от всеки грях, болка, гняв, омраза и всяко зло, което бе разяждало тяхното семейство от дълго време насам. От офиса ми си отиде едно ново, благословено от Бога семейство и аз скоро след това получих много мило писмо от тях. Били много добре, ходели редовно в една Калифорнийска църква и чувствали, че се обичат повече от всякога. После Бог ми показа, че в списъка, който ми даде, не е записано абсолютно всичко относно тези случки от живота на различните хора. Божията цел била само да ми покаже отчасти колко е зает Той и Неговите ангели с човешките дела и как непрестанно работи, за да даде пълен шанс на всеки да достигне до подарения ни чрез Господ Исус вечен живот. Несъмнено е, че има и още много други моменти от живота ни, ако не и целия ни живот, в които Бог ни напътства и изпраща свръхестествена подкрепа.

Разбрах, че пророчествата, дадени ми от небесния свитък, бяха само пътеводни знаци и указания за моето духовно служение пред Бога, за да донесе работата ми за Него наистина изобилен и траен плод. Хората ме питат какво ще правя, след като всичките 120 случая се изпълнят. Мога само да кажа, че Бог е предвидял всички събития в живота ни още от преди сътворението на света и, че Той непременно има един велик, добър план за всяко едно от Неговите чада.

Една друга интересна случка от свитъка се отнасяше за един богат евреин, собственик на множество ресторанти. По стечение на Божиите обстоятелства той приел Господа за свой Спасител и стана така, че покрай него повярвали и мнозина от неговите служители в ресторантите му. Когато този евреин дойде при мен да се запознаем и се

представи, аз подскочих възторжено – той бе No. 112 от моя списък. Последното нещо, което Бог ми каза, преди да ме върне на земята, бе: „**Аз ще дойда отново при теб!**” Толкова много обичам моя Господ! След това мое посещение в Тронната зала, Той ме е посещавал още много пъти чрез Своите ангелски посланици. В отговор на тези, които ме питат дали ангелите биха се появили, ако ги повикам, ще отговоря „Не!” Те не отговарят на човешките позиви, защото не изпълняват човешки заповеди, но заповедите на Всемогъщия Бог! Чувал съм мнозина да се молят така: „Заповядам на ангелите да направят...” Тези молитви са напразни, защото никой друг освен Святият Дух не може да командва Божиите ангели. Когато те идват при нас и ни се явяват, то е само защото Бог им е заповядал да го направят и думите, които те казват, не са нищо друго освен Божиите слова за нас. В случая ангелите са само телефонната жица между нас и Бога. Поради същата тази причина ангелите не се съобразяват дори и с възраженията на някои хора, които не искат да приемат Божиите послания. **„Защото ако словото, изговорено чрез ангели стана твърдо и всяко престъпление и непокорство получи справедлива отплата, то как ще избегнем ние, ако пренебрегнем едно толкова велико спасение, което, отначало прогласено от Господа, се потвърди между нас от тия, които бяха го чули”** (Евреи 2:23). Моето посещение в Тронната зала на Бог промени изцяло живота и виждането ми за света, в който живеем. Имах привилегията да позная Бог много по-реално и лично и да проумея Неговото Слово Библията, която буквално заживя в сърцето ми. Тази свръхестествена опитност направо грабна всичките ми мисли и разсъждения от онзи ден насам. Вече нямам нужда от небесния свитък, който Бог преобърна на пепел, защото всяка една дума, която Той ми разреши да прочета, е запечатана завинаги в ума ми, като едно фотокопие.

Много често обхождах мислено всички точки от списъка и се чудех как ли Бог ще направи всички тези неща. Някои случаи ми изглеждаха направо невъзможни, но нали за нашия Бог няма нищо невъзможно! По повод на тези „много мъчни за изпълнение” на вид пророчества, аз често си правех записки и нахвърлях своите размисли около изпълнението им. Предлагам ви част от тях: „4 февруари 1977 – точно две седмици след посещението ми в Тронната зала. Повечето пророчества от свитъка са още далечно бъдеще. Как ли ще се изпълнят всички тези неща?... Той беше спасен днес, датата на смъртта му е 30 май, при самолетна катастрофа... Днес е паметен ден!” Като мисля за дългия списък от събития, които днес вече са се изпълнили и за тези, които съм сигурен, че скоро ще станат, аз осъзнавам, че не мога да помогна с нищо за тяхното по скорошно изпълнение или дори предотвратяване. Мога само да благодаря на Бога, че Той е верен и държи на думата Си.

117 от пророкуваните ми от Бога събития вече са факт. Останалите 3 са в процес на изпълнение и се отнасят всъщност за времето, в което тази книга се пише. Въпросът, който често ми задават е, дали числото 120 има някакво скрито духовно значение и дали след изпълнението на всичките пророкувани ми събития ще стане нещо особено. Не зная, но не мисля, че е така. Тези 120 открити ми от Бога събития от живота на различни хора са просто една нищожна част от Божия огромен план за човечеството и всеки индивид по отделно. Те са ни дадени само като един пример, който да ни напомни за Неговата съвършена вярност и грижа за нас. Бог е заповядал в Библията да се опишат други подобни на тези 120 случая, за много от които дори е пророкувано преди да се изпълнят. Тези чудни пророчества са ни дадени само за доказателство, че Той наистина е Бог, Който държи всичко в контрол! Неговият план ще продължава да се изпълнява, дори и след като списъкът от дадения ми на небето свитък се сбъдне докрай! Една от най-великите истини, до които стигнах чрез това послание, бе че ние не трябва никога да губим твърдата си увереност, че Бог е промислил всичко за живота

ни и не спира да се грижи за нас през всичките ни дни под слънцето. Ако следваме Неговият път и сме Му послушни във всичко, Той ще направи така, че дори и да не чуваме винаги глас от небето или виждаме ослепителна светлина (като при ап. Павел), ние пак ще разпознаваме указаната ни от Него посока и ще вършим Неговата съвършена воля в живота си. **„На горделивите Бог се противи, но на смирените дава една по-голяма благодат.”** (Яков 4:6)

Шеста глава: БОЖИИТЕ ПРИОРИТЕТИ

Куини, моето куче, напъха мокрия си нос в лицето ми към два часа след полунощ и аз вече знаех какво става. По този начин то ме събуждаше винаги, когато усещаше в стаята ми ангелските посетители. Станах моментално и с голямо страхопочитание и удивление заслушах как Гавраил започна да ми обяснява за седемте най-важни за Бога неща, които хората трябва да знаят. Гавраил ги нарече „Божиите приоритети”! При едно от следващите си посещения, архангел Гавраил ми даде седем основни точки, които той нарече „Божиите приоритети”. Седем е Божието число за съвършенството и аз бях наистина много заинтересуван и изумен от това Божествено откровение. Сравних тези истини с Библията, съхраних ги и разсъждавах много върху тях, докато те започнаха да живеят в мен, станаха реални и живи в живота ми.

Приоритет No.1: Кръвта на Исус Всяко послание, което ангелите ми носеха, акцентираше на Христовата жертва. Неговата кръв е изключително важна, защото чрез нея изискването за справедливост (в Небето) е било задоволено, Божият гняв уталожен и престъпленията ни заличени. Защо трябваше да се уталожат Божият гняв? Справедливостта на Божия закон изискваше нашето наказание за греховете ни, но в същото време любовта на Татко към нас викаше за милост и прошка. Ето защо Бог направи спасителен план за цялото човечество, чрез който да изпълни изискванията на закона, който казва: **„Душа, която съгрешава, непременно да се умъртви”** и същевременно да ни избави от робството на греха и сатана. Грехът в този свят накърнява Божията съвършена праведност! Ето защо Бог изпрати Своя Син Исус Христос, Които живя праведен и свят живот и накрая доброволно предаде живота Си като откуп за живота на душите ни. Така наказанието, което ние заслужавахме заради престъпленията и беззаконията си, Бог положи върху плещите на Своето невинно „Агне” Исус. Проливането на Христовата кръв отклони Божия гняв, който трябваше да се стовари върху нас. Исус понесе нашето справедливо наказание за греховете ни!

Той умря вместо нас, за да можем ние да бъдем оправдани. Това е причината, поради която Бог Отец ни прощава днес и то само след като сме приели жертвата на Неговия Син. Когато Исус възкръсна и се възнесе на Небето, Той 'поръси' с кръвта Си всичко нечисто. Книгата, в която бяха записани всички наши престъпления, падения, несполуки и грехове бе също така поръсена с кръвта на святия Божи Агнец. Така Бог ни уми и очисти от греховете и престъпленията ни чрез святата кръв на собствения Си възлюбен Син! След жертвата на Христа, Бог изпълни в нас Своето обещание, да даде на човеците нов дух и ново сърце и да напише закона Си в сърцата им! Тази прекрасна истина, която Гавраил ми донесе, разказваше само за съвършената и цялостна жертва на Исус и нищо за нашите несполуки в борбата с ежедневните ни проблеми. Много вярващи имат знанието, че греховете им са простени и заличени веднъж завинаги чрез Христовата кръв, но продължават да се безпокоят за дребните грешници и търкания, които са неизбежни при ежедневните взаимоотношения. Ангелът заяви, че Бог е заличил и тях: В Стария Завет Бог казва, че помни всичките ви грехове и престъпления,

но след сключването на Новия Завет с Господ Исус Христос Той обяви, че заради Исусовата кръв не ще си спомни вече нищо от това, което е простил! Синът Му вкуси смърт заради всеки човек, било то мъж или жена, евреин или езичник, за да ви освободи от робството на греха и наказанието за него. (Виж **Евреи 2:9**). Много хора обезценяват кръвта на Спасителя. Чували ли сте нашумялото атеистично изявление, че “от кръвта на Христовия Кръст няма никакъв по-голям ефект от тази кръв, която тече във вените на всеки обикновен човек”? Но Бог не мисли така! Той заявява, че пролятата Христова кръв на Голгота има съдбоносно значение за живота на цялото човечество и нито капка от нея не може да бъде обезценена! Тя е центърът на Божия спасителен план, както пише в **Евреи 12:24** „при Исус, посредника на Новия Завет и при поръсената кръв, която говори по-добри неща от Авеловата” (виж цялата 12 глава) Святата жертва на Исус и Неговата пролята кръв ще бъдат споменавани и прославяни завинаги, докато свят светува и през вечността!

Приоритет No.2: Приятелство и общение с Бог Бог желае да имате общение с Него, продължи Гавраил, и това е възможно само чрез Словото и Неговия Свети Дух. Бог желае да общува с всеки по отделно, за да можете да се радвате на присъствието Му през всичките дни на земния си живот! Той копнее да общува не само с повярвалите, но и с онези, които са далеч! Бог ги търси и вика всеки ден, за да могат и те да дойдат при Него чрез благовестието на повярвалите. Ако извикате към Него, независимо откъде, дори от най-далечната точка на земята, Той ще ви чуе и ще отговори. Вече не съществува никаква дистанция между човека и Бога! Бог ви обича! Той не търси причини да се отрече от вас, но винаги търси нови и нови начини да ви помогне и привлече по-близо до Себе Си. „Ако греховете ви са морави, ще станат бели като сняг, ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна”(Исая 1:18).

Приоритет No.3: Исус е жив Исус е жив! Смъртта е победена! При все че един ден ще трябва да вкусим от физическата смърт, пак имаме велика причина да празнуваме нашето спасение и освобождение. Изтлението на физическото ни тяло не е единствената смърт. Има и една втора смърт, която е много по-страшна и невъзвратима – тази на душата. Тя е вечната смърт и именно от нея Исус ни избави чрез жертвата Си на Голгота. Когато умря физически, за да понесе върху Себе Си Божието наказание за всички човешки грехове, Той не стори това за телата ни, защото рано или късно всеки от нас щеше да умре. Неговата цел бе да ни избави от едно много по-страшно проклетие, което е втората, вечната смърт на човешката душа. Ангелът ми припомни **Деяния 2:24**, откъдето разбираме колко съвършен и велик е Божият промисъл за нас, защото смъртта не можа да задържи Исус в гроба. Защо? Защото Исус не съгреши в нищо, така че да заслужава наказание и вечна смърт. Неговата смърт на кръста бе всъщност оръжието, с което Той стана Победител над смъртта и Ада! Макар и невинен, Исус се остави да бъде разпънат и убит, за да може чрез смъртта си да даде откуп за живота на душите ни! Това бе Божият план за спасението на човечеството и за Ада бе напълно невъзможно да задържи тялото на Христос във връзките на смъртта. Сатана, който дотогава използваше много умело жилото на смъртта (т.е. грехът), сега бе напълно победен, а ключовете на смъртта и Ада бяха отнети от ръката му завинаги. Прекрасният разказ за това, какво Исус извоюва за нас чрез смъртта Си, е записан в **Евреи 2:9-15**: „Но виждаме Исус, Който е бил направен малко подолен от ангелите, че е увенчан със слава и чест поради претърпяната смърт, за да вкуси смърт с Божията благодат за всеки човек. Защото беше уместно, щото Онзи, поради Когото е всичко и чрез Когото е всичко, като привежда много синове в слава, да усъвършенства чрез страдания Начинателя на тяхното спасение. Понеже и Онзи, Който освещава, и ония, които се освещават, всички са от Едного; по

която причина Той не се срамува да ги нарича братя, казвайки: 'Ето аз и децата, които ми е дал Бог!' И тъй, понеже децата са същества от обща плът и кръв, то и Той, подобно на тях, взе участие в същото, за да унищожи чрез смъртта този, който има власт, сиреч дявола, и да избави всички ония, които поради страха от смъртта, през целия си живот са били подчинени на робство." Когато хората, които убиха Исус, Го видяха да живее в сърцата на всички онези, които Го следват, те разбраха, че вместо да се борят само срещу Един, сега вече ще трябва да воюват срещу едно огромно и непрестанно увеличаващо се множество. Всички, които Му служеха, отразяваха Неговия образ с лицата си, излъчваха Неговата кротост и любов от сърцата си, притежаваха Неговата сила, мъдрост и святост в живота си, говореха същите мощни думи с устата си. Най-добрият начин да накараме хората да разберат, че Той е жив, е да им дадем възможност да видят Исус изобразен в нашия личен живот!

Приоритет No.4: Обещанието за Святия Дух Божият план е в действие! Основната Му цел бе да се даде вечен живот и сила на Божиите чада и това велико, преломно за човешката история събитие бе планирано още преди създаването на земята и на човека. Бог обеща да ни изпълни с Духа Си и това обещание бе дадено чрез пророците много преди деня на Петдесетница, в който Святия Дух буквално роди Христовата Невяста Църквата! Бог горещо желае да преобрази всеки един от нас по образа на Своя възлюбен Син, чрез Когото да растем в познанието на Бог, навлизайки от слава в слава! За да станем способни да вършим същите дела, които Исус вършеше на Земята, трябваше да сме облечени в същата сила, в която Той бе облечен. За да заприличаме на Исус, нужно бе да имаме същия Святи Дух в сърцата си. Този Святи Дух, Който слезе над Мария и чрез Когото тя зачена Исус, слезе и над нас, които заченяхме в сърцата си новото създание от Бога, което ще пребъде вечно в Бога и след смъртта на земното ни тяло. Мнозина, които днес отричат или просто пренебрегват това обещание от Отца, ми казват така: Ако е вярно, че истински ангел от Бога Ви е говорил, то той не би споменал просто така за Святия Дух, защото всички знаем, че това е един спорен въпрос. Ангелът, разбира се, би трябвало да стои на неутрална позиция. Гавриил обаче, не спомена това да е спорен въпрос за небето. Той просто обяви като свършен факт, че обещаният Святи Дух е изпратен на земята и това новорождение, което Той носи в сърцата на приелите Го, е един от най-важните Божии приоритети!

Приоритет No.5: Благовестието на мира! Идете по целия свят Петият приоритет бе прибавен към списъка, когато няколко дни по-късно Гавриил се появи отново в моя офис. Той крачеше напред-назад из стаята и ми говореше много сериозно. Каза, че Божието сърце е наранено поради привидното въодушевление на моите братя и сестри, които слушат тези чудесни послания, но много скоро след това ги забравят, лягат пак на меките си възглавнички и заспиват. Гавриил наблегна, че един от най-важните Божии приоритети е да **ОТИДЕМ В СВЕТА И ДА ЗАНЕСЕМ БЛАГАТА ВЕСТ!** Исус ни заповяда: **"Идете, прочее, научете всичките народи и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Святия Дух, като ги научите да пазят всичко, що съм ви заповядал..."** (Матей 28:19-20).

Бог иска от нас да отидем по целия свят и занесем тези добри новини на хората, да им помогнем да осъзнаят, че Бог кани всички, казвайки: Елате при Мен всички измъчени и обременени и аз ще ви успокоя! Върнете се още днес! Барьерите са вдигнати и мостът е направен чрез жертвата на Моят син! Това послание е благата вест за нашето изкупление. Ако веднъж вече сме чули Христовата заповед да отидем по света и разнасяме благовестието на мира и ако сме получили обещанията Святи Дух, Който ни е помазал със сила за служение и свят живот, то не би трябвало да има никаква пречка за нас да излезем и изпълним възложената ни от Бога мисия на

примирители и посланици Божии. Той ни обещава да изпрати пред нас специални ангелски сили, които да подготвят човешките сърца за Божието послание. Следвайки тази своя мисия, ние не трябва никога да забравяме, че Бог е Този, Който може да обръща и най закоравелите човешки сърца, според както ни е казал, че “дори и от камъните е способен да издигне синове на Авраам”. Гавраил каза, че тези небесни същества са на всеки хълм, до всяко дърво и дори в подземните пещери, търсейки мъже и жени, които се крият от Божието лице. Те са наши съслужители и вършат това, което ние не можем. Ние сме ограничени от много неща в този свят, но те не са. Чрез тяхното служение Бог иска да ни каже: **„Аз се грижа за всеки един от вас и искам всички да дойдете при Мен!”**

Мнозина са приковали погледа си на греха, вместо да го обърнат към Бога. Този начин на живот може да доведе само до едно поведение на постоянно самообвинение и панически страх от дявола, греха и всякакви неприятности, които живота ни поднася ежедневно. Такива християни непрестанно си напомнят и предупреждават околните за злините в този свят и за “страшната сила на греха и тъмните сили”, но това не е начинът, по който Бог иска да мислим и да възприемаме света и живота ни като Христови последователи. Той желае всички да разберат, че Той е отворил широко вратата за пълното ни освобождение от тежкото иго на греха. Бог заявява, че не е изпратил Сина Си на земята, за да осъди света, но да бъде светът спасен чрез Него. Целта Му е да ни даде възможност да изберем всеки за себе си да последваме Сина или да останем в греха. Той иска от нас християните, да издигнем Исус високо над този свят, така че Неговата свята жертва да е в състояние да привлече цялото човечество при Бога и да го изцели. (Сравни **Числа 21:8-9**)

Срещал съм се с хора, за които още от пръв поглед можеш да кажеш, че носят огромни товари в сърцата си. Но когато Божиите ангели започнат да работят чудно (и невидимо за нас) в сърцата им и Святият Дух им даде глад и жажда за Бога и Библията, те получават пълно освобождение. След това обаче, когато вместо да търсят директно Него, те започнат да тичат от църква на църква, за да слушат много добре подготвени и убедителни проповеди за ужасните злини и нечестията в този свят, празнотата в сърцата им става по-голяма и отпреди, а чудесната вест за великото Божие избавление губи силата си в живота им. Веднъж един мъж дойде в офиса ми с много странен въпрос: „Имам нужда от помощ! Тази е петата църква, която посетих, но още не съм успял да намеря Бог.” „Това желание в сърцето ви е чудесно, – казах, без да се интересувам за подробности от живота му. – Сега, когато усетите ръцете ми върху главата си, искам да извикате името на Исуса толкова силно, колкото имате глас”. „Исусе!”, извика той малко по-късно и... Господ го чу! Аз бях свидетел как Божият живот нахлу в цялото му същество и той вече никога нямаше нужда да се пита къде е Бог!

Приоритет No.6: Изкупителното дело на Исус е вечно Човеците имат необходимост да им се напомня постоянно за важността на вечната Христова жертва. Делото на Исус има вечна стойност. То не е жертва, която трябва да се повтаря всяка година, но важи пред Бога веднъж завинаги. Чрез жертвата на Исуса ние имаме възможността и правото да се върнем при Бога и да се наречем Негови деца. Божието изкупително послание е послание за едно ново начало, нов шанс. Гавраил ми каза, че за човеците това послание (благовестие за спасението от Бог) е голяма привилегия, дадена им по милост, така че всеки ден от живота ни ние да имаме свидетелство и доказателство за Неговата любов и милост. Отговорите на всички наши нужди са в този съвършен изкупителен план на Бог. Без Исус, каза Гавраил, човеците нямаше да имат никога вече достъп до Божия престол, затова още преди да беше създадена земята, Бог планира Своя изкупителен план. (**Ефесяни 1:4** „**Както ни е избрал в Него преди**

сзданието на света, за да бъдем свети и без недостатък пред Него в любов...”). Подобно откровение за предвечния изкупителен план на Бога намираме и в Юда 24-25 стих: „А Онзи, Който може да ви пази от препъване и да ви постави непорочни в радост пред Своята слава, на единствения Бог наш Спасител, чрез Исус Христос, нашия Господ, да бъде слава и величие и преди всичките векове, и сега и до всичките векове. Амин.”

Изкуплението чрез Исус покрива, очиства и премахва виновността ни. Ние не можем да служим истински на Бог, ако живеем в непрестанен страх, че Той е скрил някои от греховете ни и рано или късно ще ги използва като 'козове' срещу нас. Бог прощава греховете ни напълно, заличава ги и не си ги спомня повече. Господ иска да знаем, че нашият живот ще е пълноценен, само когато вярата и надеждата ни са скрити в Бога, подхранвани от Неговото слово и верните Му обещания към нас.

Никой не би могъл да служи на Всемогъщия Бог без да е сигурен, че позицията и делото му е подкрепено от Него. Ето защо правото да бъдем в Бог и Той в нас е голяма привилегия за човешките. Знанието за това може да ни даде истинска сигурност и стабилност в живота. Бог ни извява, че пътят на Божиите чада няма да е лек и широк, но тесен, трънлив и пълен с много борби и изпитания. По този път има две неща, които биха могли да ни отнемат Божиата закрила и сигурност. Първото е бунт против Бога. Второто е идолопоклонството. Всички други препятствия, които идват в живота ни, не са в състояние да ни отделят от Божиата любов. Единствено нашето осъзнато въстание срещу небесния ни Баща или поклонението ни пред други (мъртви, лъжливи) богове т.е. идоли, дават власт на дявола да ни препречи пътя към небето. Но всички наши грешки и грехове могат да бъдат покрити с кръвта на Исус и заличени (ако ги изповядаме), което ни предоставя възможността да живеем за Бог в една неизказана, непрестанна радост и душевно спокойствие, знаейки, че Той държи всичко в контрол и е на наша страна. Когато ангелите идват и ни говорят, те не казват нищо от себе си, но думите им са ехо от любящото Божие сърце, Коего ни уверява, че в Него ние сме в абсолютна безопасност.

Седми приоритет: Завръщането на Исус Бог ни открива в Библията, че ще има един определен ден, в който Господ Исус ще се върне отново на земята и ние трябва да се приготвим за Него! За онези, чиито имена са записани в Книгата на живота, която принадлежи на Агнето (Исус), този ден ще бъде чуден и славен! „И като се визираха към небето, когато възлизаше, ето двама човека в бели дрехи застанаха пред тях, които и рекоха: Галилеяни, защо стоите, та гледате към небето. Този Исус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде, както Го видяхте да отива на небето” (Деяния 1:10-11). Но за останалите, чиито имена не се намерят в тази Книга, той ще бъде ден на скръб и погубление. Днес е денят, в който изборът е в нашите ръце и само от нас зависи дали ще бъдем с Исуса или ще последваме Сатана в неговата вечна участ! Вижте какви ще бъдат последиците от нашето лично решение и избор: „След това видях един голям бял престол и Онзи, Който седеше на него, от Чието лице побягнаха земята и небето, че не се намери място за тях. Видях и мъртвите, големи и малки, стоящи пред престола и едни книги се разгърнаха, разгърна се и друга книга, която е книгата на живота; и мъртвите бяха съдени според делата си, по написаното в книгите. И морето предаде мъртвите, които бяха в него; и смъртта и адът предадоха мъртвите, които бяха в тях и те бидоха съдени всеки според делата си. И смъртта и адът бяха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт. И ако някой не се намери записан в книгата на живота, той бе хвърлен в огненото езеро.” (Откровение 20:11-15). За онези, които са избрали да служат на Исус, Неговото завръщане на тази земя е дългоочаквана мечта и те гледат напред към бъдещето с възторг и трепет, на които ангелите от небесата са съпричастни.

„И дванадесетте порти бяха дванадесет бисера; всяка порта бе от един бисер; и улицата на града беше от чисто злато, прозрачно като стъкло. И храм не видях в него, защото неговият храм е Господ Бог Всемогъщият и Агнето. И градът нямаше нужда от слънце, нито от луна да го осветява, защото Божиата слава го осветяваше и Неговото светило е Агнето. И народите ще ходят по Неговата светлина; земните царе ще донасят в него своите славни неща. Портите му не ще се затварят денем (нощ не ще има там); и народите ще донасят в него славните си и ценни неща. И в него никак няма да влезе нищо нечисто, нито оня, който върши мерзост и който лъже. А само записаните в книгата на живота на Агнето.” (Откровение 21:21-27)

Когато Гавраил ми предаде докрай това послание, той каза, че тези приоритети са част от великия Божи план, направен още преди създаването на земята. Посочи ми книгата **Левит, 23 глава**, където Бог бе дал на Моисей скицата за скинията и обясни, че тя е един миниатюрен модел на целия Божи план. Тогава за голямо мое учудване ангелът сравни всички тези седем приоритета, дадени ми специално за нашите дни, със седемте Божии празници, дадени на Израил в Стария Завет. Бях много изумен как написаните преди хилядолетия Божии думи символизираха точно намеренията на Бога за последните времена, в които живеем днес.

1. Приоритет: Кръвта на Исус = 1. Празник: Господната Пасха. Празникът Господната Пасха е преобраз на Христовата смърт и кръвта на Христос, която е така скъпоценна пред Бог. Фактът, че първият празник, за който Бог е дал разпоредби на Израил, е Господната Пасха, ни показва, че още преди създаването на света Той вече е запланувал да даде Своя Син в жертва за греховете ни. Бог е предвидял развоя на събитията и отстъплението на хората, които е създал като висш акт на любовта Си, но въпреки това не се е отказал да ги сътвори, защото още преди те да се разбунтуват пред Създателя си, Той е промислил за тях път за примирение и спасение. Кръвта на Исус е нишката на Божието изкупление, която преминава през цялата Библия и е в пълно съгласие с Неговия план. По времето на първата Пасха в Египет, Бог изпрати Своя погубител, за да вземе живота на всяко от първородните на египтяните, но му заповяда да не се докосва до онези домове, чиито порти са попръскани с кръвта на жертвените пасхални агнета. От този достоверен библейски разказ разбираме, че това велико избавление на Израилевите чада стана възможно само благодарение на кръвта, с която бяха напръскани горния и страничните прагове на къщните им порти. Нашата велика Пасха бе приготвена, когато Исус напръска с кръвта си небесните книги, в които бяха записани греховете ни. Той покри греховете ни и ни даде пълен достъп до Бога, за да имаме правото да станем част от Неговото вечно и свято семейство! Първият приоритет, който Гавраил ми показа, бе кръвта на Исус и той отговаря на първия от седемте Израелеви годишни празници на Господа – Господната Пасха!

2. Приоритет: Приятелство и общение с Бога = 2. Празник: Празникът на безквасните хлябове. Този празник трябваше да се чества на следващия ден след Пасхата. Квасът бе преобраз на греха, а самият празник, на който са се яли безквасните хлябове преобраз за прощението на греховете ни. Точно както безквасните хлябове нямат квас, така и ние, след като сърцата ни са омити в кръвта на Исуса и очистени от греховете, сме без грях. **„Очистете стария квас, за да бъдете ново тесто, тъй като сте безквасни, защото и нашата Пасха, Христос, биде заклан (за нас). Затова нека празнуваме не със стар квас, нито с квас от злоба и нечестие, а с безквасни хлябове от искреност и истина.” (1 Коринтяни 5:78).** След Новия Завет Бог вече гледа на нас през кръвта на Исус и вместо ГРЯХ, ВИНА и ПАДЕНИЕ, вижда СВЯТОСТ, БЕЗУПРЕЧНОСТ и СЪВЪРШЕНСТВО.

Всички, които се покоряват на Бога, са умити и защитени от Исусовата кръв, пролята в жертва за греховете ни. Това са човеци, които са приели да обичат и служат на Бога, а не на страстите и пожелания на греховното си естество. Не е така обаче с онези души, които живеят в бунт срещу Бога и идолопоклонство. Те са излезли доброволно изпод закрилата на Господната жертва или по-точно казано не са приели доброволно да застанат под покритието, очистителната сила и защита на Христовата кръв. „**Защото с един принос Той е усъвършенствал завинаги ония, които се освещават. А и Светият Дух ни свидетелства за това, защото след като е казал: Ето заветът, който ще направя с тях след ония дни, казва Господ: Ще полага законите Си в сърцата им и ще ги напиша в умовете им; И греховете и беззаконията им няма да помня вече.**” (Римляни 10:14-17).

3. Приоритет: Исус е жив! = 3. Празник: Празникът на първите плодове. Гавраил ми обясни, че този празник е преобраз на Христовото възкресение и вечния живот в Него. Исус е жив! Божието слово ни уверява, че и всички ние, които сме Негови, ще бъдем живи с Него в деня на възкресението. Ангелът ми откри, че тази част от Божия план е най-съкровената за Отец. Той жадува и чака търпеливо, докато се изпълни, за да се зарадваме всички заедно при Него и да си починем от делата си.

4. Приоритет: Общението в Светия Дух = 4. Празник: Празникът Петдесетница. Историческият факт, че изливането на Светия Дух стана точно в деня на Петдесетница, не беше само едно случайно съвпадение, но прецизното изпълнение на една от най-важните точки в предвечния Божи план за човечеството. Еврейската дума “Петдесетница” произлиза от числото 50 и означава, че този празник трябва да се спазва точно 50 дни след Пасхата. Преди да се възнесе на небето, Исус каза на учениците Си да седят в Ерусалим и да чакат обещанието от Отца, предсказвайки им изпълнението на един дълго бленуван от Бога, пророкуван от старозаветните пророци и изключително важен момент от човешката история, залегнал в грандиозния Божи план. Петдесет дни след Пасхата имаше да стане нещо ново и съдбоносно. По времето на Пасхата и след нея учениците на Исуса бяха като единични, слаби класове, които все още не бяха събрани и сплотени в единството на вярата и Духа. В деня на Петдесетница Бог направи велико чудо, което сля в едно **4. Приоритет: Общението в Светия Дух = 4. Празник: Празникът Петдесетница.** Историческият факт, че изливането на Светия Дух стана точно в деня на Петдесетница, не беше само едно случайно съвпадение, но прецизното изпълнение на една от най-важните точки в предвечния Божи план за човечеството. Еврейската дума “Петдесетница” произлиза от числото 50 и означава, че този празник трябва да се спазва точно 50 дни след Пасхата. Преди да се възнесе на небето, Исус каза на учениците Си да седят в Ерусалим и да чакат обещанието от Отца, предсказвайки им изпълнението на един дълго бленуван от Бога, пророкуван от старозаветните пророци и изключително важен момент от човешката история, залегнал в грандиозния Божи план. Петдесет дни след Пасхата имаше да стане нещо ново и съдбоносно. По времето на Пасхата и след нея учениците на Исуса бяха като единични, слаби класове, които все още не бяха събрани и сплотени в единството на вярата и Духа. В деня на Петдесетница Бог направи велико чудо, което сля в едно стройно, духовно тяло всички Христови последователи и което слива и днес прибавящите се към вярата християни. На Петдесетница Бог изпрати на земята Светия Си Дух и Го изля изобилно в сърцата на всички мъже и жени, повярвали и последвали Неговия Син Исус. Онзи паметен ден, 50 дни след Разпятието на Христос, бе рожденият ден на Христовата Църква! Относно празника Петдесетница Бог бе наредил на Мойсей да омесят хлябове от мляно жито и квас. Това е преобраз на Църквата, която никога не може да бъде абсолютно безгрешна, тъй като Църквата са самите човеци, които са приели Исус за свой Спасител. Истина е, че Бог ни покрива с Христовата кръв, но също така е истина,

че грехът често се прокрадва отвътре сърцата ни и ни изкушава поради немощта на нашето плътско тяло и факта, че все още живеем на земята. От друга страна мляното брашно е преобраз за единството и хармонията, която съществува в Христовото тяло. Затова, скъпи мои братя и сестри, нека пазим единството си в Бога и нека бъдем искрени помежду си, защото ние всички сме едно тяло, здраво и стройно сглобено от свързките на Святия Дух. **„Но, действащи истинно в любов, да пораснем по всичко в Него, Който е главата, Христос, от Когото цялото тяло, сглобявано и свързано чрез доставяното от всеки член, според съразмерното действие на всяка една част, изработва растенето на тялото за своето назидание в любовта.”** (Ефесяни 4:15-16). Бог е запечатал Христовата Църква с Духа Си, Който ни е даден в залог за нашето спасение, както и за Учител, Пътеводител и Утешител! В Своя велик план, Бог е промислил новородение и духовно кръщение в Святия Дух за всеки, който поиска да стане Негов храм. Само чрез Святия Дух в нас ние сме способни да удържим докрай във вярата, да се пазим от греха и да побеждаваме света. Бог изпрати Святия Си Дух да живее в сърцата ни, защото знае, че ние се нуждаем от Него. Ето защо Библията ни съветва да не пренебрегваме никога водителството, силата и очистващия огън на Святия Дух в нас. **„Духът не угасяйте!”**(1 Солунци 5:19) **„Следвайте любовта, но копнейте и за духовните дарби, а особено за дарбата да пророкувате.”**(1 Коринтяни 14:1). Кръщението със Святия Дух съживява нашите замъртвели (преди покаянието) духове, възстановява духовната ни връзка с Отца, облича ни със сила и ни помага да се преобразяваме все повече и повече по образа на Господ Исус. То е съществена част от Божия план за човечеството и ние в никакъв случай не трябва да го пренебрегваме. Дяволът е този, който се опитва всячески да накара хората да се страхуват от този велик Божи дар, знаейки, че всеки, който би поискал Святия Дух от Отца, ще Го получи **(Лука 11:11-13)**, а заедно с Него и сила да бъде повече от победител и да превъзмогва над греха и силите на поднебесната **(Ефесяни 6:11-18)**. Както празникът Петдесетница е бил постановен със закон от Бога, така и кръщението със Святия Дух е дадено веднъж и за всички, които приемат Бога и вярват в Неговия Спасител Исус Христос! **„Покайте се и всеки от вас да се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете и ще приемете тоя дар, Святия Дух. Защото на вас е обещанието, и на чадата ви, и на всички далечни, колкото Господ, нашият Бог призове при Себе Си.”** (Деян. 2:38-39)

5. Приоритет: Идете по целия свят! = 5. Празник: Празникът на тръбите. След деня на Петдесетница се празнува Празникът на тръбите, на който ден Израил е трябвало да свири силно с тръби и да се весели. Този празник е преобраз на благовестието. Днес ние също имаме велико послание от Бога, което трябва да прогласим навсякъде по света, затова трябва да станем като звука от тези силни израилеви тръби и разнесем благата вест за Божия изкупителен план чрез Исус Христос. Точно както чадата на Израил са получили някога поръчението да възвестяват съдбите и славните Божии дела сред народите, така и ние Неговите деца, ученици и служители в Исус Христос, имаме длъжност към този загиващ свят да му занесем спасителното благовестие на примирение и мир с Бога, нашия небесен Баща, което е чрез Исус Христос, Неговия единороден Син! Новините за нас днес са добри! Ние можем да тръгнем веднага, защото Бог ни е въоръжил с Божието всеоръжие, което е силно да побеждава всички Божии врагове. Битката се води вече хилядолетия наред и ние с вас днес трябва просто да се включим в нея и да затръбим с тръбите на Бога:

„И ще приемете сила, когато дойде върху вас Святият Дух и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.” (Деян. 1:8)

6. Приоритет: Изкуплението чрез Исус е вечно = 6. Празник: Празникът на умилостивението. Празникът на умилостивението бе постановен, за да напомня на Израил, че Бог изпитва и поставя всеки един човек на съд. Това бе времето на годишната жертва за грях, когато Бог преглеждаше всички обвинения срещу човека, докато последният стоеше безпомощен и без всякакво извинение или оправдание пред справедливия Божи съд. Кръвта от животните не можеше да очисти напълно човека и затова бе задължително жертвата да се прави всяка година. **(Левит 23:27 и Лука 1:8-12)** Днес ние имаме привилегиата да бъдем омити с една съвършена кръв, която е пролята веднъж и завинаги за греховете ни. Ние имаме правото да се наречем Божии синове и дъщери, защото Бог ни новороди чрез едно нетленно семе, което е Божието слово! Имаме привилегиата да станем жив храм на Святия Дух, Който Бог изля в сърцата ни! И всичко това стана възможно само поради изкуплението чрез Христовата жертва и покритието на святата Исусова кръв, които имат вечна стойност пред Отца! В старозаветните времена Бог бе постановил ежегодната жертва, която всяка година даваше право на грешника да се върне при Бога и да бъде оправдан. Днес този път назад ни е предоставен чрез покаянието в името на Сина Му Исус Христос! В покаянието има голяма сила, но само докато човекът е жив! **„Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.” (1 Йоан 1:9)**

7. Приоритет: Завръщането на Исус = 7. Празник: Празникът шатроразпъване Сърдечното желание на Бог е да живеем с Него завинаги и празникът Шатроразпъване е жизнерадостен символ за това. В първия ден на този празник израилтяните трябвало да построят колиби от клонести, плодни дървета и палмови листа, в които Бог им бе обещал да обитава между людете Си. Тук виждаме преобраз на горещото желание на нашия Господ Исус, изказано в една от молитвите Му към Отец: **„Татко, желая където Съм Аз, да бъдат с Мене и тия, които Си Ми дал, за да гледат Моята слава, която Си Ми дал; защото Си Ме възлюбил преди създаването на света.” (Йоан 17:24).** Бог е промислил начин да ни съедини в Себе Си, за да живеем заедно през вечността. Този начин е чрез изливането на Святия Дух, Който ни новоражда, така че дори и след физическата ни смърт нашите души да бъдат с Бог завинаги. За нас няма никакъв друг начин да обитаваме в Неговото присъствие, защото Словото ни предупреждава, че **„плът и кръв няма да влязат в Божието царство”.**

Този празник е един чудесен преобраз за Христовото завръщане, когато Исус ще ни събере при Себе Си! Докато ангелът ми обясняваше това, аз изведнъж осъзнах, че пророчеството за Второто Пришествие не е резултат от решението на комисия от съвременни теолози, нито пък би се повлияло от човешките мъдрувания и теории, но е излязло от най-съкровените дълбини на голямото Божие сърце и непременно ще се изпълни! Алелуя! Той ни го изяви още в началото на вековете чрез наредбата Си към Мойсей да постанови празника Шатроразпъване! С него Бог всъщност ни казва: **„Аз искам да обитавам между вас!”** Никой не може да отрече или осуети посланието за завръщането на Исус, защото то е постановено от Бога още преди ние да се родим. Бог ще изпрати повторно Сина Си на земята, за да вземе Своите Си и добрата новина е, че този велик ден се приближава с бързи темпове! Братя мои, насърчавайте се с тези думи, защото ние наистина ще наследим блясъка и славата на приготвените ни от Исус небесни жилища, за да гледаме лицето Му винаги. Там, където е Той, там ще бъдем и ние! Алелуя! Амин! Ние имаме абсолютната сигурност, че сме закриляни от Божията благодат и милост и Бог гледа на нас през кръвта на Исус като на свят род, царско свещенство, избран народ, който да Му служи! Ние можем да уповаваме и разчитаме на Неговото извършено до край дело. Нашето пълно доверие в Бога ще ни приготви за онзи велик ден на Христовото завръщане! **(1 Йоан 3:3).** **„И вас, които бяхте някога**

отстранени и по разположение врагове в злите си дела, примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, та да ви представи пред Себе Си святи, непорочни и безупречни...” (Колосяни 1:21-22).

Този празник е последният от седемте задължителни празници, които Бог даде на Мойсей. Седмият приоритет от своя страна ще ни доведе до истината за крайната цел на великия, предвековен изкупителен план на Бога за нас човечите. В Свящото Писание квасът винаги е символ на греха. По време на празниците и жертвите, символизиращи смъртта и жертвата на Исус, употребата на квас е била абсолютно забранена (виж **Исход 12:15-20; Левит 2:11; 6:17; 10:12; Второзаконие 16:4**). Имало е обаче изключения, при които Бог е заповядвал израелтяните да правят празничните хлябове с квас. Така например при приносите в деня на Петдесетница (**Левит 23:15-17**), когато хлябът е трябвало да се омеси с квас. Това е така, защото този празник е преобраз на Христовата Църква, а не на Христос. Църквата е Христовото тяло, но тя се състои от човечи, които все още не са достигнали до пълнотата на Христа и Неговото съвършенство. Този постановен от небето празник е в пълно съгласие с учението на Исус за небесното царство, изложено в **Матей 13 глава**. И шестте притчи: за сеяча, синаповото зърно, заровеният бисер, мрежата в морето и хлябът с кваса обозначават развитието на християнството, за което най-характерният белег е смесицата от чисто и нечисто. Плевели и жито, добри и лоши риби, чисто брашно и квас... Другият случай, когато Бог е изисквал принасянето на квасни хлябове е при примирителните жертви (**Левит 7:11-13**). Тази жертва символизира примиряването на нашето плътско, греховно естество с Бога. Бог ни приема такива, каквито сме с нашите грехове и слабости и само Той е, Който може да ни очисти напълно и оправдае.

С тези заповеди относно годишните празници на Божия народ Бог в никакъв случай не търси да насърчава или толерира греха в личния ни живот или в църквата, но да ни покаже колко велик и съвършен е Неговия план за спасението на духа, душата и тялото ни. В Новия Завет ние имаме Исус като пример за святост и освещение, поради Когото Святият Дух ни насърчава **“да живеем и празнуваме не със стар квас, нито с квас от злоба и нечестие, но с безквасни хлябове от искреност и истина” (1 Коринтяни 5:78)**. Както в Стария, така и в Новия завет Бог не е пропуснал да покаже пътя към съвършенството на Своя новозаветен народ, за когото Неговата съвършената воля е да не съгрешава: **„Дечица мои, това ви пиша, за да не грешите. Но ако съгреша някой, имаме Ходатай при Отца, Исус Христос, Праведния” (1 Йоан 2:1)**.

Седма глава: ТОЙ ВКУСИ СМЪРТ

Веднъж, при едно от ангелските посещения Бог ми позволи да видя Господ Исус като „закланото Агне”... Докато тази трагична панорама преминаваше пред очите ми, моето сърце бе съкрушено... Гледах, докато Божият Агнец бе „заклан” и после видях как това малко Агне започна бавно да се надига, докато накрая се превърна в един силен овен със седем рога на главата си и седем очи. “Ти Го видя да умира като Агне, но виж Го сега като велик Цар и Господ, Комуто Аз дадох всичката сила и власт на небето и на земята” бяха думите на Бога към мен.

Една сутрин Святият Дух ме събуди рано и ми каза: „Напиши и запечатай думите, които Съм ти говорил, защото те ще бъдат светлина за мнозина. Аз ще придружа тези думи със силата Си и ще им дам живот. Където и да достигнат, Аз ще ги придружавам с ангелите Си! Не бой се да говориш в Божието име, защото словата, които ти давам, не са твои, но Господни и са постановени винаги. Те са част от Неговото вечно и живо Слово! Тези животворни думи от Отец ще отключат здраво и

дълго залостените сърдечни врати на много човеци и народи. Заповядвам сега на Божиите духове, разпратени напред по земята, да ускорят този ден и час, когато Бог ще събере при Себе Си людете, които се наричат с името Му и да ги подготвят за великия ден Господен! Божиите духове ще предшестват и следват тези Божии словеса, за да приготвят Моите люде, да ги развържат от силите на тъмнината и да се погрижат за всички, които ще чуят спасителното благовестие.”

Когато се заговори за свръхестествени опитности с Бог, в умовете на хората възникват много противоречиви мисли и реакции. Често ми се е случвало да получавам доста остра реакция при разказите ми за посещенията на ангелите и истините, които те са ми донесли от Бога. Някои от тези опитности са наистина шокиращи, но то е само на пръв поглед. В повечето случаи скептицизмът изчезва много бързо, след като хората разгледат и изследват по-внимателно срещите ми с Божиите ангели и посланията чрез тях. За щастие мнозина са онези, които носят в сърцата си дълбока и искрена вяра в Бога и те получават чрез тях една нова, жива надежда и увереност, че Бог посещава и ще посещава и занаяк Своя народ, за да му говори и го напътства. Докато Светият Дух разговаряше с мен през онази ранна утрин, аз размишлявах много върху думите, които Бог ми даде чрез ангелите и които трябваше да напиша и дам на братята и сестрите си. „Господи, каква е същината на това послание? – попитах Го накрая. – Какво точно искаш да кажеш на света? Толкова ли е важно то, че да трябва да изпращаш специални пратеници, които да ни го обяснят? Кажи ми каква е целта на тези послания, които можем да намерим и в Библията, стига да искаме?” Чрез личните откровения до отделни Свои служители Бог не ни дава някакво ново слово, но взема вече написаното в Библията и го оживява, за да стане то реално, живо и разбираемо за нас. Размишлявах върху всички тези вълнуващи послания от Бога и тогава в ума ми просветна една мисъл, която беше толкова уникална, че отговори на всичките ми въпроси и търсения. Съвсем ясно разбрах, че всичко, което Бог ми е говорил и говори днес на людете Си идва да ни напомни и потвърди една централна истина – **ЖЕРТВАТА НА ИСУС!**

Божие сърдечно желание е да оживи пред очите ни и в сърцата ни важноста на Христовата жертва и последиците, които ще имаме, ако я приемем или отхвърлим. Тя е сърцевината на цялото Божие послание! Божият Син Исус Христос слезе на земята директно от лоното на Отец и стана жертвеното Агне за нас! (**Откровение 13:8**). Тази Негова саможертва е основата на всичките Божии откровения към човеците. Всичко, което Бог е направил, прави и ще направи за нас е поради извършеното спасително дело на Голгота! „Свърши се!” Бяха последните Христови думи на кръста, защото чрез смъртта Си Той изпълни всичко, което Му бе заръчано от Отец. Така Христос стана центъра на човешкото съществуване, история и цивилизация. Навсякъде, където посланието за Господната скъпа жертва е прието, Бог разлива една славна, неземна светлина и благодат. Но в страните, където делото Му на Кръста е отхвърлено, цари непроницаем мрак, объркване и страх. Единствено Божият Син Исус Христос е центърът и смисълът на нашето съществуване! Без Него ние сме отделени от истинския живот и обречени на вечна смърт. „О, Боже, в онзи ден ние няма да бъдем такива, каквито сме сега! Тогава ще виждаме, чувстваме, притежаваме съвършения вечен живот, благодарение на спасението, което Ти изработи за нас чрез Христовата жертва! Тогава ще влезе напълно в сила завета, който Ти склучи с нас чрез проливането на Исусовата кръв!” Ще Го видим и ще разберем колко велико е това, което Се случва пред очите ни! Амин!

Разпъването на Христос не бе просто едно насилствено прекъсване на земния Му живот, такова като на всеки смъртен човек. Мнозина човеци преди и след Него са умирали от физически мъки и рани, но това, което се случи с Исус не беше само едно

спиране на сърцето. Смъртта на Исус има много по-голямо значение и смисъл от всяка друга човешка смърт. Бог ни открива Своята любов към нас в това, че още когато бяхме Негови неприятели и дори не Го познавахме, Той ни обикна така силно, че изпрати и предаде Своя Син Исус Христос да умре за нас! Божиите очи са над всеки жив човек, независимо дали той познава Исус или не. Бог се грижи и за злите човеци! Ръцете Му са протегнати към всички онези, които живеят в грях и бунт срещу Него!

Христовата смърт не ни освободи от физическата ни смърт на земята, но ни спаси от “втората смърт”. Втората смърт е тази, за която Бог предупреди Адам и Ева, а по-късно и Израил, че „душа, която греша, непременно ще умре”. Днес ние не можем да избягаме от физическата смърт, но Бог ни даде шанс да се избавим от една много по-ужасна и при това вечна смърт за душите ни.

Втората смърт, пред която голяма част от човечеството ще се изправи един ден, е именно смъртта, която Исус понесе вместо нас. Когато Той увисна на Кръста, Неговото ужасно страдание не бе причинено само от физическата болка, макар че тя бе по-голяма, отколкото всички ние някога сме изпитвали, нито само от раздялата с близки и любими, при все че и това чувство не Му бе чуждо, но Исус страдаше също и с душевни терзания и мъки поради греховете на всички човеци и проклятието, което пое върху Си, за да ги изкупи. От дълбочините на сърцето Си Исус извика от Кръста: *“Боже мой, Боже мой, защо Си Ме оставил!?”* (Матей 27:46), защото в онзи момент, когато ледените пръсти на смъртта и вечното осъждане сграбчваха живота Му, Той бе наистина отделен от Бог, точно както ще бъдат всички, които не приемат Неговата безценна жертва. Бог Отец се беше отвърнал от Своя Син и в този момент Исус страдаше и за тези човеци, които нямаше да се върнат при Бога, въпреки жертвата, която Той прави за тях и съчувстваше на тяхната остра болка, страх и отчаяние, когато за тях угасне и последната искрица надежда и те чуят думите: **„Идете във вечното осъждение!”** Отивайки в ада, Исус усети ужаса от липсата на Божието присъствие около и в Себе си и безнадеждността на онези, на които Бог ще обърне гръб завинаги. „О, Боже, аз искам да занеса тази Твоя истина до всички краища на света! Моля Те, дръж винаги жива пред нас картината на Голготската жертва! Нека всички да видят какво Си сторил за нас! Нека усетят Твоята любов, която бе така безгранична и велика, че Ти бе готов да пожертваш дори Своя единороден Син за нас!” Святият Дух ми каза, че посланието, което трябва да занеса на братята си, е: Грехът е осъден и бариерата между човека и Бога е срината. Ние сме освободени и оправдани чрез Божиата сила и имаме великата привилегия да се наречем деца и приятели на Бога! Все повече и повече проумявах важността на това Божие откровение, защото ангелите, които Бог изпращаше, ми напомняха неизменно за скъпоценната жертва на Исус. Спомням си много добре за първите посещения на Гавраил, когато той ми откри една чудесна истина от третата глава на пророк Захария. “Ти гледаш на Христовата жертва от човешка гледна точка, но Бог иска да я видиш през Неговия поглед и сърце!” – каза той и ми показа като на панорама Исус, като съвършеното Божие Агне, което умира за греховете ни. – Погледни Го сега от Божиата перспектива, когато се връща от земята към небето!” Тогава видях Исус наведен надолу, а първосвещеническата Му мантия раздрана, кална и омърсена от греховете и зловонието на целия свят! Моето сърце бе съкрушено! Виждах Го в съвсем друга светлина, в каквата никога не си Го бях представял. Той влизаше в небесата от мрака на бездната, натоварен с греховете на целия свят!

Исус стоеше приведен пред небесния трон и Бог Му бе обърнал гръб! Тогава Гавраил, ангелът Господен, проговори със силен глас и каза: “Снемете тази мръсна мантия от Него и я изхвърлете навън. И облечете Го с нови и чисти царскосвещенически дрехи! Сложете корона на главата Му!” Ангелите, които стояха

наоколо, направиха всичко, което Гавраил им заповяда и когато Му слагаха короната, аз видях, че на нея пишеше: „Свят Господу!“ После Исус се помоли на Отец, казвайки: **“Татко, считай за свети всички, които Ме последват! Приеми ги заради делото, което извърших за тях!”** Така Исус е станал нашият Цар и Първосвещеник!

Много пъти преди това бях чел книгата Захария, но преди Гавраил да ми обърне вниманието на този Библейски пасаж, не бях забелязал, че еврейското име “Джошуа” всъщност е идентично с „ИСУС“! Никога до тогава не бях прозирал великото откровение за Христовото завръщане на небето след смъртта и възкресението Му, така ясно описано в Захария 3 глава:

„И Господ ми показа великият свещеник Исус, стоящ пред ангела Господен; и Сатана стоеше отдясно му, за да му се възпротиви. И Господ рече на Сатана: „Господ да те смърти, Сатано, да! Да те смърти Господ, Който избра Ерусалим. Не е ли този една главня, изтръгната от огъня?” А Исус бе с нацапани дрехи, като стоеше пред ангела. И ангелът, проговаряйки, рече на стоящите пред него, думайки: **„Съблечете от него нацапаните дрехи!”** А нему рече: **„Ето, отнех от Тебе беззаконието ти и ще те облека в богати одежди.”** Тогава рече: **„Нека турят хубава митра на главата му.”** И тъй, туриха хубава митра на главата му и го облякоха с дрехи, докато ангелът Господен стоеше близо. И ангелът Господен заяви на Исус, казвайки: **„Така казва Господ на силите: Ако ходиш в пътищата Ми и ако пазиш наредбите Ми, така Ти пак ще пазиш дома Ми и пак ще пазиш дворовете Ми и ще ти дам свободен достъп между стоящите тук. Слушай сега, велики свещениче Исусе, ти и другарите ти, които седят пред тебе (понеже и те са човеци, поставени за знамение), защото ето, аз ще доведа служителя Си, Отрасъла. Защото ето, камъкът, който положиш пред Исус, на тоя единствен камък има седем очи; ето, аз ще изсека издълбаното на него, казва Господ на силите; и ще изгладя беззаконието на тая земя в един ден. В оня ден, казва Господ на силите, ще поканите всеки ближния си под лозата си и под смоковницата си.”**

След това ангелът ми посочи Исаия 53 глава, от където някои познати, но позабравени вече истини от Библията ми станаха така ясни и реални, че аз вече никога не бих могъл да ги забравя: **„Той бе презрян и отхвърлен от хората. Човек на скърби и навикнал на печал; и както човек, от когото отвръщат хората лице; презрян бе и за нищо Го не счехохме. Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари; а ние Го счехохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Но той бе наранен поради нашите престъпления, бит бе поради нашите беззакония; На Него дойде наказанието, докарващо нашия мир и с Неговите рани ние се изцелихме. Всички ние се заблудихме както овце; отбихме се всеки в своя път; и Господ възложи на Него беззаконието на всички ни”** (Исаия 53:3-6). Това бе всъщност онази мръсна мантия, която Исус, Първосвещеникът носеше. **„Той бе угнетяван, но смири Себе Си и не отвори устата Си. Както агне, водено на клане, и като овца, която пред стригача си не издава глас, така Той не отвори устата си. Чрез угнетителен съд бе грабнат, а кой от Неговия род разсъждаваше, че бе отсечен от земята на живите поради престъплението на Моите люде, върху които трябваше да падне ударът. И определиха гроба Му между злодеите, но по смъртта Му при богатия, защото не беше извършил неправда, нито имаше измама в устата Му”** (Исаия 53:7-9).

В 10 и 11 стих на същата тази 53 глава на Исаия намираме едни велики слова, дошли директно от най-съкровените дълбини на Божието сърце. Когато ангелът ми ги показа и оживи, те направо ме грабнаха и сега, пишейки тези редове, аз се моля те да грабнат и завладеят и вас: **„Но Господ благоволи Той да бъде бит, предаде Го на печал, когато направи душата Му принос за грях.”** Бог взе безсмъртната душа на

Исус и я предаде като принос за греховете ни. Душата на Исус бе погълната от смъртта заради всички ни. Той не просто вкуси малко смърт, но я погълна цялата и така я обезвреди за нас. Неговата вечна душа бе пожертвана за греховете на целия свят! **“...ще види потомството, ще продължи дните Си, и това, в което Господ благоволи, ще успее в ръката Му. Ще види плодовете от труда на душата Си и ще се насити. Праведният Ми служител ще оправдае мнозина чрез знанието им за Него. И Той ще се натовари с беззаконията им”** (Исаия 53:10-11).

Христос беше в родилни мъки, докато, натоварен с греховете на цялото човечество, принесе в жертва не нещо друго, но самия Себе Си и изпроси за нас едно вечно изкупление. От агонията на една невинна, но прокълната вместо нас душа се роди и порасна едно ново потомство, нов свят народ на Бога. „Ще види потомството Си...” Още на Кръста Господ Исус виждаше Своята бъдеща Невяста Църквата, тръгнала смело напред, да разнася аромата на Христовото благовестие по света. Тя е Неговото потомство, Неговата рожба – откупена, очистена, освободена и осветена чрез святата Му кръв! Когато Христос гледа Църквата Си, Той си спомня агонията на смъртта, която бе вкусил заради нас и от устата Му излизат думи като: **“Харесват Ми тези плодове, които придобих с труда на душата Ми!”** Христос ни роди като Свое свято семейство! Чрез Него ние вече сме със статут на законни синове и дъщери на Бога, законни граждани на небесното царство! Ние сме членове на една нова раса, не еврейска, нито някаква друга земна, но небесна, от Божието царство! Ние сме нов народ, призван да бъде царско свещенство! **(Филипяни 3:20, 1 Петрово 2:9-10)**.

Когато Исус умираше на Кръста, Той бе поразен директно от Божията ръка и осъден за греховете на целия свят, които бе взел доброволно на раменете Си! В онзи зловещ миг Той бе напълно отделен от Бога! Бог Отец бе отвърнал лицето Си от Него поради нашите грехове, които Го покриваха!

Когато Божият ангел, изпратен до мен, оживи тази иначе много добре известна ми Библейска истина, аз се проснах на леглото си и плаках дълго. Не че исках да се направя на много духовен, не, просто тогава аз наистина осъзнах колко дълбоко и жестоко е било Христовото страдание заради моите грехове и още колко велика, незаменима и безценна е жертвата Му, която ме освобождава така безусловно от безконечното проклятие и осъждане на втората смърт! Онзи определен ден идва, когато всички, които са отхвърлили Христовата жертва, ще потреперят от думите: **„Идете си от Мен, вие, проклети, във вечния огън...”** (Матей 25:41). Тогава те ще изпитат вечната агонията, която Исус изпита веднъж завинаги заради тях, за да ги избави. Бог и до днес работи, за да спести на много възлюбени от Него мъже и жени ужаса на онзи последен ден.

Ако ти, който четеш тези редове, не си предал все още своя живот в ръцете на Бога, аз те съветвам да коленичиш още сега и да се помолиш заедно с мен за душата си: *„Боже святи, благодаря Ти, че изпрати Своя Син Исус Христос, за да умре за мен на кръста. Аз приемам доброволно тази скъпоценна жертва и се покайвам за всичките си грехове и беззакония. Моля Те да ми ги простиш и да ме умиеш с кръвта на Твоя Син Исус Христос. Господи Исусе, ела в моето сърце и бъди мой Господ и Цар завинаги! Аз предавам живота си в Твоята ръка, Татко, и Те моля да ме направиш Свое дете, да ме водиш и да ме пазиш от всяко зло. В името на Исус, Амин!”*

...След като плаках дълго, подпрян на леглото си, Бог ми позволи да видя отново Исус като “заклано Агне”, но сега Той започна да се изправя и постепенно придоби вид на мощен овен със седем рога и седем очи. Тогава ангелът ме попита: Знаеш ли какво означават тези седем рога? И без да дочака отговор, ми обясни – роговете са символ на Божествената сила и съвършенство. Числото седем е свързано с Божията пълнота и святост. Ти видя Исус като заклан Агнец, а сега Бог иска да ти Го покаже като велик

Първосвещеник и Покровител на небето и земята, с абсолютни власт и сила, които Отец Му даде! Виж Го сега и чуй какво казва на учениците Си: „**Даде Ми се всяка власт на небето и на земята... И ето, Аз Съм с вас през всичките дни до свършека на века**” (Матей 28:18, 20).

Величието на нашия небесен Цар е спечелено и извоювано от Неговата жертва! Заради това велико дело Исус получи всичката слава и почит, величие, власт и сила на небето и на земята! Бог ми позволи да стана свидетел на хвалението и почитта, които неизброимо число ангели (от всичките ми страни и докъдето ми стигаше погледа) принасяха на Исус, като викаха силно: „Цар на Царете и Господ на Господарите! Ти царуваш во веки веков! Нищо не може да Те спре! Ти Си закланото Агне, Коего живее завинаги! Алелуя! Алелуя! Алелуя!...” Не мога дори да опиша чувството на благоговение, което изпитах сред тези множества от хвалещи Го ангелски същества. Мога само да кажа: “Слава да бъде на Бога и на нашия Господ Исус! Слава!” След това ангелът ми обясни някои неща за Христовото тяло, което бе приготвено от Бог за тази велика, съдбоносна жертва още от преди създаването на света (Евреи 10:5). Много е важно да се разбере, че Христос бе абсолютно безгрешен и именно поради това Той можеше да понесе нашите грехове и да влезе с тях в небесната Светая Светих, за да ходатайства за нас. Той бе поразен не поради свои грехове, а поради греховете на цялото човечество! Пророк Данаил имаше привилегията да пророкува за великата Христова жертва много преди Рождество Христово: „**Още като говорех в молитва, мъжът Гавраил, когото бях видял във видението по-напред, като летеше, бързо се приближи към мен в часа на вечерната жертва. И вразуми ме, като говори с мене, казвайки: „Данаиле, сега излязох, за да те направя способен да разбереш. Когато ти почна да се молиш, заповедта излезе и аз дойдох да ти кажа това, защото си възлюбен, затова размисли за работата и разбери видението. Седемдесет седмици са определени за людете ти и за святия ти град, за въздържането на престъплението, за довършване греховете, и за правене омилоствение за беззаконието, и да се въведе вечна правда, да се запечата видението и пророчеството и да се помаже Пресвятият. Знай, прочее и разбери, че от излизането на заповедта да се съгради отново Ерусалим до княза Месия ще бъдат седем седмици; и за 62 седмици ще се съгради отново, с улици и окоп, макар в размирни времена**” (Данаил 9:21-25).

Същият този архангел Гавраил, когото Бог изпрати и в моята спалня, е бил при пророк Данаил преди толкова много години, за да му открие времената и годините, които Бог е определил за явяването на Месията. Той му е открил, че от дните, в които е дошло това пророчество до времето, когато Божият Помазаник ще се роди, ще изминат 483 години. Това число от 483 години се изпълнява с точност до дни от момента, в който цар Кир издава декрет за съграждането на Ерусалим. Тук ние се докосваме до съвършенството на Божия предвечен план за нас и разбираме, че Той е единственият, който държи всичко в Своя контрол. Гавраил ми откри, че неговата задача в Божия план е да подбужда Божиите люде към действие. Разказа ми и за срещата си с пророк Захария, на когото е занесъл следните думи: „**Тогава ангелът Господен в отговор рече: Господи на силите, докога няма да покажеш милост към Ерусалим и Юдовите градове, против които си негодувал през тия 70 години? И Господ отговори с добри думи на ангела, който говореше с мен. И тъй, ангелът ми рече: Извикай и кажи: Така казва Господ на силите: Ревнувам твърде силно за Ерусалим и за Сион; и много се сърдя на охолните народи; защото като се разсърдих само малко, те спомогнаха към наскърбяването на Израиля. Затова, така казва Господ: Аз Съм Се върнал с милост в Ерусалим; Домът Ми ще се построи в него, казва Господ на Силите; и връв ще се опъне върху Ерусалим.**”

Извикай още веднъж и речи: Така казва Господ на Силите: Градовете Ми още ще се преливат с благосъстояние; Господ още ще утеши Сион и пак ще избере Ерусалим” (Захария 1:12-17).

После Гавраил ми показва във видение Исус, влизащ в небето със святата Си кръв на Завета не като заклано Агне и с мръсна мантия, но като Първосвещеник! Той застана пред Бога и погръска с кръвта всичките вещи, съдове и книги в небесната скиния (Евреи 9:19-28). Исус влезе в небесата със Собствената Си кръв и я изля на олтара пред Бога, за да покрие с нея всичките наши грехове и беззакония. Те са изтрити и няма да се помнят вече пред Бога, но само ако ние приемем Христовата жертва! Вижте какво ни казва Бог в Евреи 10:16-23: „Ето заветът, който ще направя с тях след ония дни, казва Господ: „Ще положи законите Си в сърцата им, и ще ги напиша в умовете им”, и прибавя: „И греховете и беззаконията им няма да помня вече”. А където има прощение за тия неща, там вече няма принос за грях. И тъй, братя, като имаме чрез кръвта на Исус дръзновение да влезем в светилището, през новия и живия път, който Той е открил за нас през завесата, сиреч, плътта Си, и като имаме велик Свещеник над Божия дом, нека пристъпваме с искрено сърце, с пълна вяра, със сърца очистени от лукава съвест и с тяло, измито в чиста вода, нека държим непоколебимо надеждата, която изповядваме, защото е верен Оня, Който Се е обещал.”

Господ ме върна специално да разгледам книгата, която бе погръска с кръвта, като ми каза, че тя е много важна. Гавраил ми обясни, че това е книгата, в която са записани всичките човешки взаимоотношения. Той ми обърна внимание на Изход 21-23 глави, където със закони и разпоредби Бог бе определил кое е правилното отношение на човека към Него и праведните взаимоотношенията на хората помежду им. Когато Моисей се възкачи на планината, той получи десетте Божии заповеди и още много други закони и наредби, за които Бог му нареди: **“Запиши ги на книга и ги прочети на Израилевите чада!”** Тогава Моисей дойде та каза на хората всичките думи на Господа и всичките Му съдби; и всичките люде единогласно отговориха, казвайки: **Всичко, което е казал Господ, ще вършим. И Моисей написа всичките Господни думи”** (Изход 24:34а). Израилтяните приеха с радост да изпълняват Господните думи, но много скоро жегата на житейските страдания изгори сърдечните им желаниа за святост и праведност и те се отклониха от Бог и Неговите свети наредби. Днес хората по света са абсолютно същите! Проблемите и несгодите в ежедневието ни от края на ХХ век са още повече от тези на евреите в пустинята и често тласкат умовете и сърцата ни далече от Бога и Неговите благословения. В такива моменти ние започваме да се оправдаваме: „Зная, че Бог ми е простил големите грехове от миналото, но какво да правя с тези малки, досадни, ежедневни проблеми, които изникват между мен и семейството ми, колегите, приятелите, съседите? Наистина искам да живея за Бог и всеки ден поставям себе си и дома си под Божията закрила и грижа, но тези малки камъчета понякога направо ме прекатурват. Не мога да ги превъзмогна.”

Ангелът ми показва отново Първосвещеника Исус, Който поръсваше с кръвта Си книгата от единия до другия край, така че всичките малки петънца от живота ни също бяха покрити и измити. Христовото дело е свършено и завършено! Заради Христовата жертва Бог вече приема с радост всеки човек, който идва при Него и му предлага Своята безусловна помощ при преодоляването на онези малки наглед “камъчета, които са способни да обърнат цялата ни каруца”. В Своята премъдрост Бог е промислил начин и време за всичко, което е предвидил в плана Си за нас!

Аз вярвам, че болестите и проблемите на мнозина християни идват най-вече поради това, че не разпознават и оценяват напълно значението на Христовата жертва, на Неговата кръв и тяло, което бе предадено на смърт заради нас! Поради

непрестанните нападки, хули и клевети на дявола ние често отпадаме от твърдата увереност за спасението и избавлението, което Исус изработи за нас на кръста. Ето защо Бог е наредил да си напомним периодично чрез Господната вечеря за великата Христова жертва, дадена за нас на Голгота! Вземайки Господната вечеря, ние възпоменаваме смъртта на Господа, докато Той дойде пак! Христос вкуси вместо нас втората смърт, за да плати откуп за нашите престъпления и ние да можем да излезем оправдани и свободни от затвора. Днес Бог ни призовава да погледнем на Исусовото тяло, което разпънато на дървото понесе нашите грехове.

Всеки грях против Бога и човеците, всяка лъжа и кражба, всяко убийство, прелюбодейство, блудство безчестие, измама, вражда, омраза, завист, злоба, бунт, идолопоклонничество, всякакви окултни грехове като вършени на магии, предсказване на бъдещето чрез тъмните сили, хороскопи, астроложки изчисления, сатанизъм, викане на духове, баене, гадания... – да, всички тези греховни вериги, с които човеците са били обвързвали и се обвързват и днес, паднаха върху Исус. Той стана грях заради нас, понесъл утайката и гнилостта на милиарди човеци. Ето защо Библията ни учи, че Исус е крепост и защитна стена за повярвалите в Него от всички атаки на Сатана.

За Господната вечеря Бог ми каза така: **„Вижте Го и Го разпознайте! Защото вие сте прицелната точка на врага, който иска да ви изтощи и ограби духовните сили, които ви подарявам. Погледнете на Него поради жертвата Му; Вижте всичката нечистота и гнилост върху Него, всяко убийство, лъжа, кражба, блудство, вонящ хомосексуализъм, всичко това беше върху Него...”** И като Го гледаме, Божието желание за нас е да видим на кръста и собствените си грехове – изповядани и приковани, всички наши слабости, падения, грешки, изневери, проблеми, грижи, съмнения, притеснения... Те са там, но вече нямат никаква сила срещу нас! Когато гледаме към Христос, грехът изгубва властта и силата си да наранява, защото вече е наказан с удара на справедливия Божи гняв и осъден върху Неговото тяло! С всичките си грехове, приковани на Кръста и с всичката милост, простителност и доброта на Бог върху нас, можем да стоим пред Бога напълно уверени, че грехът е изгубил силата си над нас. Нека не забравяме кръвта, която Исус, нашият Първосвещеник, занесе в Божието присъствие и заличи греховете ни. Единствено Христовата кръв можеше да направи това! Тя заличи всичко записано срещу нас, така че Божият съвършен план можеше да влезе в действие да ни пресътвори и постави отдясно на Бога, като Негови оправдани и свети деца и като Негови приятели! На това съвършено общение и единство с Бога се радваха и Адам и Ева, преди да влезе грехът в Едемската градина. В **Евреи 10:5** четем за делото, което Исус имаше да извърши дело на приношение за грях: **“Жертва и принос не Си поискал, но приготвил Си Ми тяло”**.

Малко по-надолу в същата глава, стих 20, Словото ни обяснява, че завесата в храма се съдра от горе надолу точно в мига, когато Исус умря на кръста! С това Бог ни известяваше, че пътят към небесната Светая Светих вече е проправен и, че този път е единствено и само през Христовото тяло. Гавраил ми напомни, че Моисей трябваше да направи скинията на Бога, точно както Той му заповяда, защото тя бе преобраз на небесната скиния. Жертвоприношенията в нея трябваше да се спазват с най-малките подробности, защото и те бяха един точен преобраз на жертвата, която Исус Христос, Божият Син, щеше да направи веднъж завинаги за цялото човечество. Те символизираха Божият план за изкуплението ни! Бронзовият олтар бе мястото, където трябваше да се принасят жертвите. Те се изгаряха, докато станат на пепел и тя се разпръскваше между хората, които щяха да бъдат приети от Бог. Всичките грехове на Израил изгаряха на бронзовия олтар. Тогава жертвата ставаше грешна и изгаряше така, че когато Израил идваше, за да бъде приет от Бога, пепелта, попръскана с кръвта на

жертвата им свидетелстваше, че Бог е изгорил и унищожил греховете им и не си ги спомня повече. Огънят на Божието осъждане падаше върху заместника за техните грехове, т.е. жертвата, а греховете им бяха изгорени и заличени заедно с нея. Гавраил ми дообясни значението на Христовата жертва и чрез **Евреи 9:13-14**: „**Защото, ако кръвта от козли и юнци и пепелта от юница, с които се поръсваха осквернените, осветява за очистването на тялото, то колко повече кръвта на Христос, Който чрез вечния Дух принесе Себе Си без недостатък на Бога, ще очисти съвестта ви от мръсните дела, за да служите на живия Бог!**”

Ако посредством животинските жертви израилтяните получаваха опрощение и свобода за една цяла година, то колко по-голяма и велика е свободата, която получава днес целия свят чрез Христовата кръв и Неговата голготска жертва, която умива греха не само от телата, но и от умовете, духовете и душите ни?! Исус буквално преживя ада вместо нас, бидейки поразен от справедливия гняв на Бога. Сега вече, когато неприятелят се изпречи на пътя ни, ние имаме властта и правото да му кажем: “Божият гняв се отвърна от мен и падна върху Исус, Когото аз изповядвам. Греховете ми бяха осъдени и унищожени там на Кръста заедно с Него!” Погледнете на Исус, Първосвещеникът, Който отнесе кръвта Си в скинията на Бога, където са записани греховете ни! Вижте как попръсква с кръвта Си книгата на нарушения завет и като с гъст облак покрива завинаги престъпленията ни. Вижте го как носи за нас един Нов Завет, след като Старият Завет вече е унищожен!

„Ето заветът, който ще направя с тях след ония дни, казва Господ: Ще положи законите си в сърцата им и ще ги напиша в умовете им. И добавя: И греховете им и беззаконията им няма да помня вече!” (Евреи 10:16-17). Бог обърна греховете ни на пепел. Заличи всичко, записано против нас и ни даде един Нов Завет. Знаете ли защо Бог направи всичко това? Защото ни ОБИЧА! Той не търси причина да ни унищожи, но начин да ни спаси! Бог бе приготвил Своя неопетнен Агнец още преди сътворението на света, за да Го направи грехоносител, Който да може да застане пред трона и да попръска със собствената Си свята кръв небесата и книгата на Стария Завет! Чрез смъртта на Исус изискванията на закона на Стария завет са изпълнени, а всички възможни човешки падения покрити с кръвта Му, която и днес говори по-добри неща от Авеловата кръв! Кръвта на Авел вика за отмъщение, а кръвта на Исус вика за прощение поради извършеното докрай дело! „Свърши се!” – каза Исус на кръста и издъхна. В Израил ставаше възпоменание за грях всяка година, тъй като Бог им даваше прошка, но греховете им си оставаха записани в небесните книги. Моето сърце се съкруши, когато Гавраил ми откри това и почти със заповеднически тон добави. „След жертвата на Исус вече няма никаква нужда от такива несвършени жертви, които само да напомнят на Бог отново и отново за греховете, които Той вече е простил и заличил веднъж и завинаги чрез святата Христова кръв! Исус Христос премахна напълно петното на греха и виновността на човечеството! Неговата жертва е свършена! Кръвта Му вика за ОПРАВДАНИЕ И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА МЯСТОТО НА НЕВИННОСТ, което човекът имаше преди грехът да навлезе в света!”

По време на Стария Завет прощението идваше само чрез вяра в жертвата, но Гавраил ми напомни, че Исус стана тази жертва: Само поради Христовата кръв вие сте обезвинени в Божиите очи! Откакто Исус стана принос за жертва за грях, вече никой не може да получи прощение от Бога чрез каквито и да било други жертви, които сам би принесъл пред Него. Жертвите според Стария Завет само биха Му напомняли отново за греховете, които вече е простил! Днес Бог ви уверява, че вече никога няма да Си спомни греховете на онези човеци, които са приели жертвата на Неговия Син Исус, защото те са простени и заличени веднъж завинаги! Ето защо вие не намирате в Новия

Завет послание или постановление за извършване на някаква жертва, чрез която да се спасите, защото тя е вече извършена от ИСУС ХРИСТОС НА КРЪСТА!

Осма глава: НИЕ СМЕ ИЗКУПЕНИ

Седях на стола като скован и не можех да мръдна... Цялото същество на Гавраил сияеше с онова Божествено излъчване, което сигурно е имал и Моисей, когато е слязъл от планината, но умножено стотици пъти, тъй като този ангел имаше постоянен достъп до Бога... Само след като ме докосна и заговори, аз добих отново сили, за да мога да стоя в присъствието му... После сърцето ми заигра от радост и благодарност пред Бога поради великото послание, което Гавраил ми донесе направо от голямото Божие сърце!

В посланието за Божието изкупление има сила за освобождение за всеки християнин. То е включено в грандиозния Божи план за всеки един, който диша и живее по лицето на земята днес, а също така и за всички, които ще се родят преди да настъпи последният ден на Господ. Думата “изкупление” (от евр. глагол “кафар” ‘покривам, закривам, зачерквам’; от гр. “каталадж” ‘промяна, примирение’) може най-точно да се преведе с ‘покрытие’. Божественото послание за изкуплението е предназначено за три групи хора: за повярвалите и оживели чрез Бог; за онези, които са безразлични и не вярват в Него и за онези, които Го отхвърлят, макар и да знаят, че Той съществува. То е толкова важно за Бога, че бе предмет на няколко поредни ангелски посещения, с които Той имаше за цел да ми разкрие естеството на Своята личност и същност. Изкуплението чрез Исус е центърът на целия спасителен план на Бога и една светла пътека към вечността. Неотложността и важността на това откровение ме заставя да изпълня Божието поръчение и да го споделя свсички вас. Когато вие го прочетете, кажете го и на хората около себе си, за да разберат всички, че Исус Христос вече е направил необходимото за нашето вечно спасение! Гавраил ми нарисова една диаграма, чрез която да мога по-ясно да разбера позицията, от която Бог ни гледа. Представете си една схема, на която Бог Отец е най-отгоре. Под Него през средата на цялата композиция минава една дъга, която представлява изкуплението и покритието на Христовата кръв. Отдолу под дъгата е човекът, изпълнен с грях, виновност и падение. Бог ни гледа през дъгата на изкуплението чрез Христовата кръв и вижда в нас святост вместо грях, невинност вместо вина и непорочност вместо падение. Бог не вижда нищо, поради което да бъдем укорени, порицани или упрекнати (**Колосяни 1:22: „...примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, за да ви представи пред Себе Си святи, непорочни и безупречни”**). Ако стоим винаги под покритието на Христовата кръв, (което става само чрез покаяние и изповядване на греховете), ние имаме пълната увереност, че Бог няма да ни упрекне в нищо. Но ако излезем изпод тази изкупителна дъга, (т.е. ако не се пазим от греха и не изповядваме редовно греховете си пред Отца с молитва на искрено покаяние), ние ще бъдем отново мръсни и нечисти в Божиите очи. Бог не може да толерира греха поради святото Си естество, затова за да може изобщо да ни приеме при Себе Си, Той е намерил един съвършен начин да ни очисти и усъвършенства.

От друга страна, човешкото естество копнее за освобождението си от робството на греха и затова непрекъснато търси начини да се развърже от него. По този въпрос Бог ми обясни какво означава за Него святостта и аз я видях в една съвсем нова светлина. Святостта е идентична с Божията слава. Тази непристъпна слава, която се излъчва от Божието присъствие, е резултат от липсата на какъвто и да било грях у Бога. Святостта е самият характер и естеството на Всевишната Божия Троица! БОГ Е СВЯТ!

Бог е свят и ни говори от Своята святост и слава. Само и единствено чрез Неговата благодат и незаслужена от никого милост, човекът може да се приближи до небесния трон, да познае своя Създател и дори да стане част от Неговото свято семейство. Исус е самата святост, чрез която Бог ни се откри! Той е единственият път, по който ние можем да се върнем при Отца! ИСУС ХРИСТОС Е ПЪТЯТ КЪМ БОГА! Ние сме приети от Бога, защото Исус Христос е свят и Отец ни е облякъл със Неговата праведност. БОГ ГЛЕДА НА НАС КАТО НА ИСУС! Хората наоколо не ни виждат така. За тях нашият живот с малките и големи грешки, падения, грехове и престъпления са единственото, по което могат да съдят за нас. Дяволът от своя страна също търси непрекъснато повод да ни клевети и обвинява пред небето. Но ние трябва да помним, че никой човек не е безгрешен и ако Бог ни нарича в Словото “светии”, то е защото ние сме такива чрез Исус. Божието желание за нас е да гледаме на хората точно така, както Той гледа на нас. Както Той ни прощава и се смилява, така и ние трябва да се научим да вършим Неговите дела и да Му служим според съвършената Негова воля за нас! Точно както Бог не може да търпи греха, така не може да търпи и несъвършенството.

В старозаветните времена агнето, определено за жертвата, трябваше да бъде съвършено, без петно или друг дефект. Също така и свещеникът, който извършваше жертвоприношението, трябваше да бъде без недостатък да няма дори една бенка по тялото си. Бог е Бог на съвършенството! Той даде на първосвещеника Аарон точни указания и наредби как да представи жертвите за прощение на греховете на Божието избрано семейство. Господ ми позволи да видя старозаветния свещеник да влиза с жертвата за греховете на народа, които щяха да бъдат простени за периода от една година. Преди винаги тълкувах това Писание в смисъл, че свещеникът е бил готов да влезе в пресвящото място зад завесата, понеже преди това е живял свято и чисто и не е съгрешавал, като е спазвал стриктно всички Божии заповеди и наредби. Винаги съм си мислел така, забравяйки, че първосвещеникът е само човек. Но Бог ми показа истинския смисъл на всички тези старозаветни ритуали: Аарон първосвещеникът и неговите приемственици, влизаха първо в едно определено място при жертвеника, където да приготвят себе си, за да могат да влязат в Светая Светих мястото зад завесата, наречено така поради святостта на Бог, Която обитаваше там в най-вътрешната част на скинията. Ковчегът, покрит с омилостивилището, бе поставен именно зад завесата, в Пресвящото място, за което Бог обеща на Израил:

**„Защото Аз самият ще се явявам в облака върху умилостивилището.”
(Левит 16:2)**

Единствената личност на света, която е имала правото да влезе там, е бил първосвещеникът. Бог ми разреши да видя като на живо една сцена на жертвоприношение в Старозаветната скиния. Видях първосвещеника Аарон да се приближава с един юнец, който трябваше да бъде заклан за очистването на неговите грехове. Кръвта от юнеца бе необходима за очищението на Аарон и за да попръска всички предмети наоколо си. Аарон не можеше да влезе в Пресвящото място, без да принесе първо жертва за собствените си грехове и по този начин да бъде очистен. Бог му бе наредил да вземе една шепя тамян, стрит на прах, който символизираше бичуването на Исусовото тяло за нас и заедно с няколко въглена от олтара да влезе в Пресвящото място. Там Аарон трябваше много бързо да изсипе тамяна върху въглените, при което над ковчегата и омилостивилището се образуваше един гъст облак от благоуханна миризма, обгръщайки и самия Аарон. Когато Бог поглеждаше към първосвещеника и го виждаше обвит целия с облака от тамяна, който символизираше жертвата на Исус, Той приемаше жертвата и прощаваше греховете на Израил. Единствено чрез този акт Аарон е имал възможността да спаси живота си в Божието присъствие, а не поради святия си начин на живот. Аароновата надежда да бъде

пощаден от справедливия Божи гняв е бил само този облак от стрит и горящ тамян, който бе преобраз на Христовата жертва! Първосвещеникът бе покрит поради факта, че огненото осъждане, което той заслужаваше, падна върху заместителната жертва. Този, Който щеше да застане вместо него на Кръста и да понесе неговите грехове и наказанието за тях! Така чрез този ритуал на Израил се даваше още една година на милост и прошка още една година отсрочка на наказанието, докато дойде времето на великата Пасха на Господ, когато Бог принесе собствения Си Син за греховете на цялото човечество!

Исус бе безгрешният Син на Отца и Той дойде на света, за да стане съвършения Първосвещенник и Посредник между Бога и човеците! Исус принесе в жертва сам Себе Си и затова, когато влизаше в небесната Светая Светих, Неговите ръце бяха празни. Той нямаше нужда от тамян и облак, който да Го покрие, защото беше безгрешен. Исус понесе огъня на Божието осъждане върху Себе Си, за да избави човеците, които бе възлюбил още преди създанието на света! Облакът от истинския жертвен тамян, т.е. Неговото тяло, се издигна от олтара на Бога и обгърна целия свят! Той проникна дори назад във времето, до началото на човешката история до първия човек и всички старозаветни светии, които възкръснаха на третия ден заедно с Исуса! Той се простря и напред във времето, от Голгота до последния човек, който ще се роди преди Великия ден на Неговото завръщане на земята. Този спасителен облак покри всички времена и всички земни народи, които биха закотвили вярата и надеждата си във вечното изкупление на Исусовата жертва! След като видях панорамата на тази прекрасна истина, Гавраил ми посочи Писанието, което свидетелства за току що видяното от мен – **Левит 16:6, 11-12**. Насочи ми вниманието върху това, което ставаше с народа след като Аарон принесе жертвата. Кръвта на един от козлите (която символизираше Исусовата кръв), принесен за греховете на народа, се внасяше зад завесата и с нея се поръсваше омилоствилището и около него. Така кръвта покриваше овехтелите вече заповеди, положени в ковчега на Завета, които осъждаха, но не оправдаваха човеците. След тази церемония свещениците довеждаха при Аарон една жива коза. Той полагаше двете си ръце върху главата ѝ и изповядваше всичките грехове на народа върху нея. После я отпращаха в необитаемата пустиня, натоварена с греховете на Израил. Тя ставаше за тях едногодишната “изкупителна жертва”, която отнасяше греховете им на далече. Едва тогава Бог приемаше народа на Израил, като премахваше отпред себе Си доказателствата за греховете им.

Бог иска от нас да разберем, че когато прощава греховете ни, Той ги премахва, изгаря и унищожава напълно. След този простителен акт от греховете ни вече няма нищо, което да се надигне отново в свидетелство против нас. Всичко е покрито чрез кръвта на Исус! Първо, Бог ни прощава, за да може да ни приеме, а после взема греха и го захвърля зад Себе Си на далеч, за да не е в състояние никой да го намери. Нашите грехове са не само заличени, но и изхвърлени в тъмнината, толкова на далеч, колкото отстои изтока от запада. Поради Исусовата жертва Бог вече може да обърне лицето Си към нас. Този е пътят, по който Той ни приема в небесното Си пресвято обиталище, обвити в облака над омилоствилището, където е Неговото свято присъствие. След като Бог ми показа това видение за изкуплението и покритието с кръвта на Исус, Гавраил ми предаде едно прекрасно послание. Той ме увери, че християните могат да бъдат абсолютно спокойни и сигурни относно славната надежда на спасението ни. Бог държи всичко в ръцете Си и има пълен контрол над делата в царството Си, към което принадлежим! Ние, които сме повярвали в Него, имаме правото и властта да отхвърлим всяка тегота, съмнение и страх чрез разбирането за това, което сме и имаме в Христа!

Истината е, че Бог ни вижда такива, каквито сме в Исус – приети и умити чрез кръвта Му и новородени чрез Духа Му! Бог ни е обгърнал с любовта Си, тъй като

Неговото първоначално намерение за нас е било да бъдем святи и в пълно общение с Него, без недостатък и в любов! Ангелът ме препрати към **Ефесяни 1:4-5**, където имаме доказателство за това Божие предвечно намерение и съкровено желание: „...както ни е избрал в Него преди създаването на света, за да бъдем святи и без недостатък пред Него в любов, като ни е предопределил да Му бъдем осиновени чрез Исус Христос по благоволенията на Своята воля...” Алилуя! Бог ни е дал Словото и Святия Си Дух, за да се уподобяваме на Него все повече и повече, така че светът да може да ни види такива, каквито и Той ни вижда – новородени, святи и съвършени подобни на Исус! „**Защото се яви Божията благодат, спасителна за всичките човеци и ни учи да се отречем от нечестията и светските страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят**” (Тит 2:11-12).

Хората не са изнамерили сами спасението си. То им е било открито, изявено от Божията благодат, чрез посланието на примирение и оправдание и за освещение, чиито плодове да блестят не само пред Бог, но и долу между човеците. Гавраил ми напомни, че сега, след като сме оправдани от Бог, ние сме и приети от Него, така че всичко друго, което вършим в служението си, не трябва да бъде с цел да Го умилостивим, за да ни приеме, но за да принесем още повече плод. Бог вече ни е приел! Нашето духовно служение е с цел да помогнем на другите хора да познаят Исуса чрез нашия живот и дело и да наследят вечно спасение. „**Вярно е това слово. И желая да настояваш върху това, с цел ония, които са повярвали в Бога, да се упражняват старателно в добри дела. Това е добро и полезно за човеците**” (Тит 3:8). Чрез нашето свято живеене и обхождане хората трябва да видят Исус в нас и да Го последват. Така нашият богоугоден живот ще стане повод за спасението на мнозина! „**И вас, които бяхте някога отстранени и по разположение врагове в злите си дела, примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, да ви представи на Себе Си святи, непорочни и безупречни, ако останете основани и твърди във вярата, и без да се помръднете от надеждата, открита вам в благовестието, което сте чули и което е било проповядвано на всяка твар под небесата, на което аз, Павел, станах служител**” (Колосяни 1:21-23). „**Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава? Кой е оня, който ще ги осъжда? Христос Исус ли, Който умря, а при това и бе възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бог и Който ходатайства за нас? Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли или утеснение, гонение или глад, голота, беда или нож? Защото, както е писано: 'Убивани сме заради Теб цял ден. Считани сме като овце за клане.' Не, но във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил!**” (Римляни 8:33-37). Причината, поради която Христовите последователи са всякога доволни и щастливи, е, че Бог ги обгръща с Своята благодат и им дава да предвкусят още тук на земята от небесната слава и всичко онова, което е приготвил за деня, когато те ще влязат в Неговата славна почивка! Поради голямата Си любов към нас, Бог няма да ни осъди, но ще ни оправдае заради Исус!

„**Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине никой, който вярва в Него, но да има вечен живот. Понеже Бог не е пратил Сина на света, за да съди света, но да бъде светът спасен чрез Него. Който вярва в Него, не е осъден; Който не вярва в Него, е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божи Син.**” (Йоан 3:16-18)

Този свят е изгубил пътя си и има крещяща нужда да го намери. Божията цел с изпращането на Исус е била именно да ни помогне да намерим обратния път към изгубеното Божие присъствие от райската градина. Бог желае ние да ходим свободно в Неговото присъствие и Божиите ангели са около нас, за да ни помогнат за това. Те се грижат за нас, за да не се унесем в „сладка религиозна дрямка” и забравим Източника

на живота! „Защото ще заповяда на ангелите Си за тебе да те пазят в всичките ти пътища. На ръце ще те вдигат, да не би да удариш о камък ногата си.” (Псалм 91:11-12)

Бог не ни е спасил, за да ни съди, но за да ни даде изобилен живот. Неговият съвършен план е да ни възвърне на първоначалното положение на пълно общение с Него, след което да ни съедини в едно с Исус завинаги! Колко велик и добър е Божият план за нас! Алелуя! Понеже сме Негови, очистителната кръв на Исус ни умива от всеки грях и то през цялото време. Ние не сме очистени от святата кръв на Христос поради красноречиви проповеди или дълги молитви, но само при наличието на искрено покаяние и разкаяние за греховете ни, които идват от дълбините на нашите сърца. Там е скрити неподправената ни вяра и любов към Бога и желанието да Му се харесаме. Но ако липсват, нищо от суетата на думите и делата не може да ни препоръча пред Бога. Бог ни обича толкова много, че е направил един съвършен, кратък и лесен път за нас, за да се върнем при Него без страх и притеснение от осъждане. Той не иска да седим на тръни, докато сме в Неговото присъствие, но да се чувстваме приети, желани и благословени. Много често се случва всякакви малки, дребни нещица да отклоняват душите ни от Божието свято присъствие и ако не им обърнем внимание на време, те се натрупват и започват бавно, но славно да ни отдалечават от радостта и мира на Бога. Тогава старият човек в нас се разбужда и ако не побърза да възстановим общението си с Небето, тези така незначителни, малки грешчици и грехове взимат повод и ни ограбват напълно, докато в един момент се почувстваме осиротели и напълно опустошени в душите си. Добрата вест за нас тук е, че през цялото това време на отстъпление Бог ни чака търпеливо да се върнем при Него и наблюдава сърцата и намеренията ни. Ние сме оправдани и поставени под новия закон на любовта, според който служим на Бога поради любовта си към Него, а не поради страх от осъждане. Скъпоценната кръв на Исус продължава да ни очиства от всеки изповядан грях, но само ако стоим под нейното покритие. Излезем ли от там, Бог веднага започва да ни дава предупредителни сигнали чрез Святия Си Дух. В тези последни дни, преди последната тръба да затръбни и Бог да ни прибере при Себе Си, единственото послание за нас и за света е посланието за изкупление, следвано от Христовия пример за чист и свят живот, на който сме призвани. Бог ми откри, че Неговото сърдечно желание за хората днес е да разберат, че ги е изкупил и направил всичко възможно, за да ги примири със Себе Си. Дори ако откажете да Го приемете, нищо не ще бъде в състояние да спре притока на Божията любов към вас.

Бог обича и тези, които Го отхвърлят и ни открива в Словото Си, че макар и Неговата милост и любов да се простират до хилядно поколение, то този факт не обезвинява грешника (тоест няма спасение по наследство), но единствено вярата в жертвата на Исус, която Бог направи за нас, може да ни избави от наказанието и да ни приюти под покрива на Всемогъщия. Бог се грижи и обича всички, които са заблудени и отстранени (по собствено желание или не) от присъствието Му, за да ги направи да усетят топлотата на Неговата безгранична любов и да имат правото и възможността да се върнат при Него. Но тук трябва да добавя, че тази любов на Бога не ни осигурява билет за небето, а само ни препоръчва на голямото Му дълготърпение, с което Той чака, докато всеки получи своя шанс да повярва в Неговото спасително послание, за да бъде очистен от греховете си. Само вярата ни в Исус и в това, което Той извърши за нас на кръста, т.е. нашето изкупление може да ни избави от справедливия Божи гняв и наказание за греховете ни. Покаянието е билетът ни към небето!

Никога не трябва да забравяме, че Бог е любов, но и огън пояждаш! Понякога хората проявяват желание да се спасят и обезвинят греховете си, но с същото време дълбоко в себе си прикриват желанието да вършат същите тези престъпления срещу

Божия закон, от които се покаяват с устата си. Те искат да получат сигурност в покритието на Христовата кръв, но същевременно не се отказват от злото. Такива хора лъжат и мамят сами себе си. Бог ни открива, че под кръвта на Исус има спасително прибежище само за ония, които са избягали от греха в света. Има една граница, която разделя църквата от света и тези, които искат да останат с единия крак там, а с другия при Бога, всъщност все още не са намерили своето място в царството на светлината и нямат никаква сигурност за спасението на душите си. По това колко мразим греха и дали се пазим от него, можем да разберем кога сме започнали да се уподобяваме на Божия характер и естество, което е Святост! Нещата, които създават най-големите проблеми на вярващите са прегрешенията им при ежедневните взаимоотношения с ближните. Когато малките грешки не се спрат навреме и станат постоянни, те се превръщат в съзнателни (нарочни) грехове, които въстават срещу Бога и не могат вече да бъдат покрити с Христовата кръв. **„Казва още: Което излиза от човека, то осквернява човека. Защото отвътре, от сърцето на човеците излизат зли помисли, блудства, кражби, убийства, прелюбодейства, користолобие, нечестие, коварство, сладострастие, лукаво око, хулени, гордост, безумство. Всички тия неща излизат отвътре и оскверняват човека.” (Марк 7:20-23)**

Нашето ежедневие е полето на действие, където Бог иска да ни научи на святостта Си. Там ние изграждаме ценните християнски качества, които биха могли да ни водят към победоносен живот. Неделните богослужения са мястото, където идваме да споделим наученото и прославим Бога за чудесните Му дела във всеки един от нас. Ако оставяме Святия Дух да ни напътства и пресътворява всеки ден, онези малки грешки и прегрешения ще се спират веднага и ще бъдат покрити от кръвта на Исус, за да отстъпят място на послушанието и освещението. **„Не знаете ли, че комуто представяте себе си като послушни слуги, слуги сте на оня, комуто се покорявате; било на греха, който докарва смърт, или на послушанието, което докарва правда?“ (Римляни 6:16).**

Моисей и Аарон живееха всеки ден между Израилевите чада и гледаха на тях със земните си очи, затова през цялото време виждаха само зло в стана. Но Бог, гледайки ги през облака над умилоставилицето, им заяви, че **„Не гледа беззаконие в Яков, нито вижда извратеност в Израил; Господ Бог негов е с него; и царско възклицание има между тях” (Числа 23:21).** Според превода на Living Bible: **“Не гледа на греха на Яков”.** Бог каза на пророк Валаам да не гледа на Израил от човешка гледна точка, но да ги погледне през Неговите очи. Когато това стана, Валаам каза (Числа 24), че е видял нещо съвсем различно: **„Каза оня, който чу Божиите думи, който видя видението от Всесилния; който падна в изстъпление, но очите му бяха отворени: Колко са красиви твоите шатри, Якове; Твоите скинии, Израилю! Като долини са разпрострени, като градини по речни брегове, като алоини дървета, които Господ е насадил, като кедри покрай водите” (Числа 24:46).**

Бог ми откри, че единствено бунта против Него (съзнателен грях) и идолопоклонството могат да измъкнат човек изпод покритието на Христовата кръв. И това става не защото Бог би отдръпнал това спасително покритие, а защото самият човек доброволно излиза от него. Разгледайте живота на израилтяните и ще видите, че винаги, когато Бог ги е поразявал и наказвал, причините за това са били бунт или идолопоклонство. Когато хората слагат упованието и вярата си върху нещо или някой друг, а не върху Исусовото изкупително дело, те стават идолопоклоници и доброволно избират да бъдат далеч от Неговата защита и покритие. Това тяхно решение буквално ги разголява пред Божиите очи и Той вижда в тях само грях, падение и виновност. Единственият път към спасение и оправдание от Бога е под покритието на Христовата кръв, през което Бог вижда: Святост вместо грях. Невинност вместо вина.

Съвършенство вместо падение. Можем да ЗАСТАНЕМ под покритието само чрез ПОКАЯНИЕ за греховете си. Ние можем да ОСТАНЕМ под покритието чрез сърдечно желание да сме послушни Нему в мислите, намеренията на сърцата, в думите и в делата си. Ние ИЗЛИЗАМЕ изпод покритието на Христовата кръв чрез бунт срещу Бога и идолопоклонство. Нека днес се изправим пред нашия небесен Баща и извикаме заедно: **“Аз и моят дом ще служим на Господа!” (Исус Навин 24:15)**

Девета глава: БОЖИИТЕ ПРЕДУПРЕДИТЕЛНИ СИГНАЛИ

Това се случи посред бял ден в събота преди Рождество Христово. Вратата на моя офис в църквата се отвори и при мене влезе най-висшият ангел на Бога със специално послание в ръката си... „Ако чувствате студенина и тежест при мисълта, че в неделя сте отново на църква и това ви се струва твърде голям товар... Ако констатирате, че с духовния ви живот нещо не върви и си мислите, че няма никакъв смисъл от всички тези усилия ...”, то **СЪБУДЕТЕ СЕ**, защото сте заспали! **СЪБУДЕТЕ СЕ, БДЕТЕ И МОЛЕТЕ СЕ, ЗА ДА НЕ ВИ ПОСТИГНЕ ГОСПОДНИЯТ ДЕН КАТО КРАДЕЦ!**”

Бог желае да живеем живот на непрестанна радост, веселие, изобилие и непресъхваща благодат и всичко това още отгук, на земята. В същото време Той прави всичко възможно да ни държи далеч от опасните зони на живота, където може и да не забележим табелата „ТЪНЪК ЛЕД!”. Ще ви кажа, че не е толкова трудно да се пазим от тези критични зони, защото Бог ни е дал много ясни и точни предупредителни знаци. Той е осеял пътя ни с указания, наставления и предупреждения, така че ние не трябва никога вече да живеем в съмнение или самообвинение, страхувайки се че все някъде нещо ще сгрешим и Бог ще се отвърне от нас. Ако ходим в Неговата светлина, Господ Исус ще ни води винаги в правия път, ще ни подкрепя и приповдига, когато се подхлъзваме, ще ни носи, когато се уморяваме, ще ни връща търпеливо отново и отново в правия път, когато се заблуждаваме.

Никога не трябва да допускаме страхът да ръководи християнския ни живот, защото Божието сърце “тупти” за нас през всичките 24 часа на земното денонощие и докато Той живее, ние ще бъдем вечно под закрилата Му! Единственото, което Бог желае от нас, е да бъдем ревностни и верни Нему служители! Вижте каква голяма и велика любов има Бог Отец към нас, щото бе готов да пожертва най-скъпото Си, за да ни направи от бездомни просяци и голтаци сънаследници с Исус, Своя възлюбен Син! За съжаление днес все още има и занапред ще има хора, които се отказват доброволно от изкупителната жертва на Господа и ходят извън покритието на Неговата кръв, като въстават против Бог и се отдават на идолопоклонство. Да се бунтуваш означава да се откажеш от верността и лоялността си към този, на когото служиш или си подчинен. Да въстанеш срещу Бога означава да пренебрегнеш Неговата жертва и да обърнеш гръб на всичко скъпоценно, което Той ти подарява. Последниците от това решение са съдбоносни, защото така можеш да загубиш завинаги закрилата и всички Божии благословения и обещания, с които е изпълнена Библията. Вместо това такъв човек ще наследи всичките описани в Библията проклетия и язви, които е предизвикал върху себе си поради състоянието си на постоянен бунт срещу своя Създател и Господ! **(Левит 26 глава)**

Идолопоклонството е поклонение (обожествяване, привързаност) към предмет, човек, животно, дух или сила, които не са Бог, но са също така Негови творения, както и ние, човеците. То не е непременно съзнателно поклонение на някакъв идол, приет за

бог или на самият сатана, но може да се прояви по много различни начини като например: вяра в извънземни, в прераждане, в зодии и астроложки предсказания, поклонение пред властта на парите, викане на мъртви души и запитване на зли духове, заклинания, черни и бели магии, предвещания на бъдещето чрез карти, кафе, окултни кръгове, по облаците, боб, въглини, по линиите на ръцете и всякакви други екстрасенски сеанси и лечения, дори суеверие (дефинирано като „вяра в злото“) и страстна привързаност към плътските желания и удоволствия. Всички тези окултни практики, чиито реклами, съблазни и предизвикателства срещаме все по-често в ежедневието си, всъщност представляват разни лъжливи сатанински учения, внедрявани в умовете и сърцата на земните човечеци още от първия им опит да "стигнат до небето" (Вавилонската кула). Те са оръжията, с които врагът на човешкия род дяволът се старае всячески да отклони и завлече в осъждение колкото се може повече заблудени, нещастни души.

Нека ви кажа нещо, което често убягва от погледа на вярващите християни и е много далече от ума на невярващите – Бог е приготвил огненото езеро (втората и вечна смърт) не за човечите, но за падналият херувим Луцифер (сатана) и неговите ангели. Адът не е бил предназначен за скъпоценните, сътворени по Божия образ и подобие човешки души, които обаче отиват там поради неверието си в истинския Бог и Създател и вярата си в заблудителните лъжи и религии на Сатана (който стигна дори до там, че да помрачи милиони човешки живота с атеистичната си теза: “Няма Бог!”) Единственото нещо, което е в състояние да ни избави от идолопоклонството, е нашето лично желание да се преклоним пред единствения Бог и Творец на всичко видимо и невидимо и да приемем в сърцата си Неговия Син, Исус Христос, Който умря за нас на Кръста!

Това послание за бунта и идолопоклонството ми бе изпратено от Бога като един пореден предупредителен сигнал, който да изостри вниманието ни за все по-новите и изкусни лъжи на падналият херувим Луцифер. То идва да ни научи да разчитаме на Божията закрила, мъдрост и помощ и да бягаме на далеч от опасните зони, които ни извеждат изпод покритието на Христовата кръв! Гавраил ме насочи към Първото послание на апостол Павел към **Коринтяни 10 глава**, където аз проумях ясно причината, поради която Израилевите чада – Божият избран народ – се бяха отделили от облака на кръвното покритие: **“Защото, братя, желая да знаете, че макар да са били бащите ни всички под облака и всички да са минали през морето, и в облака и морето всички са били кръстени от Мойсей, и всички да са яли от същата духовна храна, и всички да са пили от същото духовно питие, (защото пиеха от една духовна канара, която ги придружаваше; и тая канара бе Христос), пак в повечето от тях Бог не благоволи; затова ги измори в пустинята.” (1 Коринтяни 10:15)**

Всичко, което бе необходимо да се направи за тяхното (и нашето) спасение, Бог го направи. Той ги изведе от Египет (символ за света и греха, от които Исус ни освободи), защити ги от враговете им и ги скри в облака (символ на покритието чрез Христовата кръв), води ги и им указва пътя чрез огнения стълб (символ за Святия Дух)! Но при все че видяха големи чудеса и имаха много свръхестествени опитности, те не придобиха Божието благоволение, защото виждаме, че в последствие Божият Дух ги води да обикалят в пустинята цели 40 години, докато измряха всички онези, които бяха станали свидетели на великите Божии чудеса?! Защо? Защото те обикнаха злото и предпочетоха да следват него, като въстанаха срещу всичко, което Бог бе приготвил за тях и се поклониха на своите изваяни идоли и плътските удоволствия! Какво е злото? То е един ненаситен глад за това, което Бог забранява, защото знае, че ако го вършим, сме обречени на пълно саморазрушение. Погледнете на написаното Божие Слово: **“А в**

тия неща те ни станаха примери, за да не похотстваме за злото, както и те похотстваха. Нито бивайте идолопоклонници, както някои от тях според писаното: 'Людете седнаха да ядат и да пият, и станаха да играят.' Нито да блудстваме, както блудстваха някои от тях и паднаха в един ден двадесет и три хиляди души.' (1 Коринтяни 10:68)

Израилтяните изпаднаха в идолопоклонство, поставиха пред себе си друг мъртъв, безсилен и безличен бог, а пренебрегнаха истинския всемогъщ Бог. Те продължаваха да произнасят името Господно, но престанаха да вършат това, което Бог им заповядваше. Същото става и днес, тъй като дяволът не спи и непрестанно разпространява все по-нови лъжеучения по света, които заблуждават хората, че идолопоклонството и прелюбодейството не са грях. Тези лъжливи учители, за които Библията строго ни предупреждава, говорят, че Библейските морални норми за поведение и живот са вече твърде остарели и служат само за смях на съвременното поколение. В действителност обаче християнският морал не е само от няколко десетилетия, нито даже от преди 3000 години (когато Бог го откри на Моисей), но е от вечността! Той е преобраз на Божията нравственост и святост и е вечен и непроменяем, както е и нашият небесен Баща! Божиите святи норми не остаряват, нито овехтяват, защото Бог е винаги същият вчера, днес и завинаги (**Евреи 13:8**). Който копнее за Божията святост, мрази тези грехове, както и Бог ги мрази. Който въстава срещу Божиите морални принципи, тръгва по едно стръмно и хлъзгаво нанадолнище, което води към погибел. Ако разгледаме внимателно всички описани в Библията случаи, когато Израел съгрешаваше пред Бога, ще констатираме, че грехът на прелюбодейството и блудството следваше винаги след греха на идолопоклонството, а всички те са предвождани всякога от бунт срещу Бог и Неговите святи норми. Искам да ви разкажа за една млада двойка, която до скоро се търкаляше по този порочен път надолу. Те предадоха неотдавна живота си на Господ и бяха буквално шокирани от новината, че греховете им са простени и заличени. Сега те стояха умити и чисти пред Бог и се чудеха дали в бъдеще ще имат сили да противостоят на греха. Подобно на много младежи днес, те са били впримчени в неморален полов живот, който обезвинява прелюбодейството и всяка форма на идолопоклонство. Но сега, след като прогледнаха за Божията истина и тя ги освободи, те взеха единственото правилно решение да последват Исус във всичко и не след дълго се сгодиха и сключиха законен брак пред Бога и хората. Тези младежи бяха по-разумни от мнозина други, за които днес е модерно да пренебрегват с пълна безгрижност Божиите святи постановления. Те не подозират, че вършейки този грях пред Божиите очи, те буквално изпитват Неговата святост и предизвикват святия Му гняв върху главите си. **„Нито да изпитваме Господ, както някои от тях ги изпитваха и погинаха от змиите.” (1 Коринтяни 10:9).**

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ!

„А всичко това им се случи за примери и се описа за поука нам, върху които са стигнали последните времена. Така щото, който мисли, че стои, нека внимава, да не падне. Никакво изпитание не ви е постигнало, освен това, което може да носи човек; обаче Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите. Затова, възлюбени, бягайте от идолопоклонството.” (1 Коринтяни 10:11-14). Бог желае Словото Му буквално да заживее в сърцата ни, така че да се изпълним със силата Му, която е способна да ни издигне високо над всеки грях и светско нечестие. Бог ни е дал Своите предупредителни знаци, защото ни обича! Той не е Бог, Който непрекъснато ни следи по петите, за да ни хване в крачка и осъди. Не, но нашият Бог бди всеки ден и нощ над нас, викайки ни: „Елате при Мене, отрудени и обременени и Аз ще ви успокоя! Аз

искам да ви спася! Искам да ви дам живот и той да е изобилен!” ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ! Мнозина са тези, които не внимават на Божиите предупредителни знаци и следвайки своите си пътища, изведнъж се оказват върху тънък слой лед, който може да се спуска всеки момент под нозете им. В Божието Слово има много предупредителни сигнали, с които Бог осветлява пътя ни и непрестанно ни предупреждава и зове да ходим в тесния, но спасителен път. Тези Библейски белези и крайпътни знаци са изпитани и важат за всички ни. Бог желае всяко едно от Неговите чада да осъзнае безопасността и сигурността, които има в Него! Той често вижда, че пътеката, на която някои от нас са застанали, непременно ще им донесе много трудности и проблеми, ако не се върнат от нея и продължават да се отнасят несериозно към Неговите предупреждения. Тези човеци, които спазват земните закони на една държава, не трябва да се страхуват от затвора. Те могат спокойно да погледнат един полицаи в очите и дори да разговарят с него приятелски. Те нямат от какво да се притесняват, защото не са нарушили с нищо закона. Точно така иска Бог да се чувстваме и ние Неговите чада, когато сме в святото Му присъствие! ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ! Внимавайте на себе си, да не охладнеете към Бога и забравите важността на Библейските истини! Има много, наистина много вярващи, които спят “летаргичен сън”! Летаргията унищожава важността и значението на духовните истини за този определен човек. Тя създава сънлива безчувственост към Бог, оставя ни без всякаква духовна сила и притъпява всяка активност и амбиция. Тогава плътта заговорва в нас и ни съветва: „Много по-лесно е да си останеш у дома. И без това хората изобщо не искат да слушат за Бога. Кой го е грижа? Има много по-важни неща за вършене, отколкото да си хабиш силите за богослужения.”

Божие лекарство за това охладняване е: „... като не преставаме да се събираме заедно, както някои имат обичай да престават, а да се увещаваме един друг; и толкова повече, колкото виждате, че денят приближава.” (Евреи 10:25). Ако чувствате студенина и тежест при мисълта, че в неделя отново сте на църква и това ви се струва твърде голям товар. Ако констатирате, че с духовния ви живот нещо не върви и си мислите, че няма никакъв смисъл от всички тези усилия, тогава ОПОМНЕТЕ СЕ! ОПАСНОСТ! СТОИТЕ НА ТЪНЪК ЛЕД! ВНИМАНИЕ!

Бог желае да ни научи на свръхчувствителност за Неговата воля и дело в и около нас. Бог копнее да ни говори, напътства и ни се открива по разни начини. Ако дълбоко в сърцето си се страхувате от всякакви свръхестествени опитности с вашия небесен Баща, ако се опитвате да ги избегнете и всячески се противите на Божието желание да общува лично с вас, то: „Внимавайте, братя, да не би да има в някого от вас нечестиво, невярващо сърце, което да отстъпи от живия Бог!” (Евреи 3:12)

Друг враг и грабител на Божието благословение от душите ни е скептицизмът. Може в началото на християнския ви път да сте изгаряли от желание, ревност и огън за Божието дело, но сега да сте изгубили първата си любов към Бога и в сърцата ви да царят мрачен скептицизъм и безразличие. Това последното е плод на неверието и съмнението, които често се опитват да си проправят път обратно към нашите сърца. Когато успеят, плодовете им са твърде горчиви и трайни. Ако кажете, че вярвате в Божиите откровения лично за всеки един от нас, но в същото време се пазите като от чума от тях, то тогава вашите думи са само едно празно ехо на това, което Бог казва в Словото Си. Всъщност вие не вярвате в тази част от Божието слово и поради неверието и съмнението умовете ви са пълни с неотговорени въпроси и догадки. Много е лесно християнинът да си остане неутрален наблюдател на тялото Христово и неговите духовни служения, но това не е ролята, която Бог е отредил за Своите осиновени чада. Има само два пътя и никой не може вечно да стои по средата между Бога и света, без в един момент да падне. Ние трябва да се стремим да бъдем като Петър, Павел и апостолите, които следваха Исус навсякъде и бяха готови дори живота си да дадат за

Него и Божието дело на благовестието. Принуден съм да заявя, че никога до сега в християнската история Божият народ не е бил така “посветен” на своите си дела и проекти, както днес. **ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ: „Развратният по сърце ще се насити от собствените си пътища, а добрият човек ще се насити от пътя си.” (Притчи 14:14).** Когато животът изведнъж ви повлече като бурното течение на придошла река и не можете вече да се спрете и овладеете положението, това е сигурен знак, че преди това сте се движили не по Божията воля, но по личните си желания, намерения и предпочитания.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ: „Тогава какво? Да речем ли: Нека останем в греха, за да се умножи благодатта!” (Римляни 6:1). Божията благодат е велико покритие и благословение, но тя не трябва да служи за своеволие и прикриване на греха. Благодатта от Бог не се получава по заслуги, нито може да се купи с пари, но тя е спътник на всеки послушен Божи служител и ученик. Когато вършим Божията воля, Бог ни обгражда с много благодат и мир, бликащи директно от Неговото велико сърце. Но който смята, че може да използва милостта и дълготърпението на Господа като параван за беззаконието си, всъщност живее в бунт срещу Създателя си и вече се пързая по много тънък и напукан лед! **ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ: „И ние, като съдействаме с Бога, също ви умоляваме да не приемате напразно Божията благодат” (2 Коринтяни 6:1).** Божията благодат е свят дар за човеците и не трябва да се пренебрегва или омаловажава. Апостол Павел говори за това във връзка с Божието изкупително дело и ни напомня, че Бог взе безгрешния Христос и Го натовари с нашите грехове, за да може да облече нас с Неговата праведност. Като Божии чада и съработници ние не бива да отхвърляме или пренебрегваме този висш акт на Божията милост и любов към нас. Бог ни е дал всичко необходимо, за да живеем свят живот, но Той не спира само до тук. Нашият Баща не ни е оставил да се блъскаме сами и да налучкваме някак си правилната посока, но Той ни напътства и води чрез Святия Си Дух, като ни предупреждава всеки път, когато се оплитаме в светските пожелания на плътта и греха.

Представете си, че току-що сте си купили една нова съдомиялна машина и сте я инсталирали у дома с радостното вълнение от полезната придобивка и надеждата, че тя ще Ви отмени в миенето на чиниите. В този момент Ви е направо приятно да прекарате повечко време в кухнята, четете упътванията, суетите се около машината. И тогава неочаквано погледът Ви попада върху думите: „Внимание! За по-голяма ефективност прочетете упътването и...” Какво бихте казали, ако изведнъж в главата Ви се появи следната мисъл: „О, това чудо не е за моята къща! Ще вземе да ми направи някоя беля!” Тогава за един кратък миг Вие забравяте всичката полза и удобството на тази машина и при вида на този предупредителен знак цялата радостна обстановка в кухнята се изпарява. Нещо подобно става с мнозина, които търсят само ползата, без да са решени да поемат и отговорността за това, което Бог им дава. Божият план за нас е съвършен и Бог ще извърши делото Си в нас до край, защото Неговите обещания са неотменими и няма да пропаднат! Гаранцията, която Той ни дава е, че Неговото слово е вярно и ще подежда във всеки, който го приеме и повярва! В Него Бог е поставил Своите предупредителни знаци, по които да се ориентираме за опасностите, поставени от Лукавия да осуетят Божието добро намерение за живота ни! „Вашият вик стигна до Мен в благоприятно време”, казва Господ, когато вратите на Божието царство са широко отворени за всеки и Моето благословение тече към вас. Спасението е вече изработено! Днес е денят! Но вие трябва да живеете така, че да не съблазните никого с живота си, така че да се отвърне от Мен или да ви обвини справедливо в нещо лошо. Във всичко, което вършите, старайте се да се представите като верни Мои служители!”

Всички предупредителни сигнали от Бога са за наше добро и са въдворени в живота ни с цел да ни помагат, а не да ни ограничават. Червената светлина е поставена на няколко метра от жп линията, за да предотврати евентуална катастрофа поради нечие невнимание. В същото време локомотивът свири с клаксона, предупреждавайки ни за втори път, че влакът наистина преминава. Белите линии по средата на шосетата оказват двете полета, в които колите трябва да се движат, за да не се сблъскат. Линейките и колите на полицията и пожарната светят и свирят със сирените си, за да ни предупредят да се отбием от пътя си и да ги пропуснем, защото някъде някой е в опасност за живота си. Треската в човешкото тяло ни предупреждава за настинка или инфекция. Предупредителните сигнали на Бога имат за цел да ни предпазят от духовни катастрофи, болести, дремки, изкривявания и отклонения. Следвайте ги! Бог ги е поставил за наше добро, защото ни обича!

Десета глава: КОГАТО БОГ КАЖЕ: „БЛАГОДАРЯ!”

Очите му бяха дълбоки и пламенни като нажежени въглени. Гласът му плътен и ясен... Този ангел гигант бе дошъл да ми предаде Божиите думи за “Съдът на вярващите”...

Моето сърце заби лудо от радостно очакване и вълнение, когато го чух да казва: „Съдът над вярващите не е мрачна нощ, през която ще очакват великия Божи съд, но е част от вечността, която Бог е избрал, за да каже “Благодаря” на Своя народ...”

Чувствам една голяма отговорност да занеса на целия свят откровенията, които Бог вложи в сърцето ми. По време на тези прекрасни срещи с Божиите ангели аз осъзнах, че макар и да се стараем да заучаваме наизуст, колкото можем повече Библейски стихове, преди Святият Дух да ни даде свръхестествено прояснение по тях, те си остават само едно ценно знание без приложение в християнското ни ежедневие. Единствено Бог може най-добре да ни изтълкува, просветли и обясни Своето Слово и когато го прави, то добива една голяма, неземна тежест и слава за нас и за слушателите ни. Бог се грижи извънредно много за хората Си, като ги ръководи и напътства през всичките дни от живота им. Тези свръхестествени опитности, които Бог ми позволи да имам и да споделя с мнозина, не са никакви измислени от мен фикс идеи или празнословни сънища и фантазии. Казвам това, за да знаят всички, че всякога, когато Бог ми е говорил чрез ангелите си, Той ми е посочвал ясни и точни пасажи от Библията, в потвърждение на съответните откровения. Аз съм убеден и зная със сигурност, че Бог може и говори на много други Свои служители чрез Святия Дух и ангелите Си, независимо от факта, че не всички от тях виждат ангелите в такъв реален образ, както Той е благоволил да ми ги покаже на мен. Когато този ангел гигант ми се яви за първи път, той сподели с мен три основни теми от Божието Слово:

1) Божият характер – какъв е Бог, какви са Неговите сърдечни желания, какво Го радва и какво е най-важно за Него;

2) Нашата позиция спрямо Бога;

3) Нашата готовност за великия съден ден!

Първата тема е обяснена във втора глава на тази книга: **БОЖИИТЕ НОВИНИ ЗА ВАС И СЕМЕЙСТВОТО ВИ!** Втората тема е залегнала в осма глава, която носи заглавието: **НИЕ СМЕ ИЗКУПЕНИ.** По повод на посланието в осма глава на моята книга попитах веднъж Господа: „Къде в Библията пише най-ясно за изкуплението ни чрез Исуса?” „В **Числа 23:21**” – ми отговори Бог и поясни, че жертвата, на която Израел възлагаше надеждите и доверието си, бе преобраз на Христовата жертва!

Христос е обектът на нашата искрена вяра, надежда и любов. Неговата жертва направи възможен достъп ни до Тронната зала на Бог Отец. Често съм чел този пасаж от Словото, но никога до тогава не можех да свържа така недвусмислено старозаветната жертва в Израел с изкупителното дело на нашия Господ Исус Христос. Христовата жертва (ако я приемем лично за себе си!) ни поставя на по-различна позиция от тази, на която ние се виждаме и самоопределяме. След завършеното дело на Голгота Бог гледа на нас през покривалото на Христовата кръв и желае ние също да познаем и приемем висшата позиция, която ни е подарил, а именно, от дясно на Неговия престол. **„И като ни възкреси, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христос Исус...” (Ефесяни 2:6).** От тази гледна точка Бог ни вижда като уханни цветя и плодоносни дървета, които сам Той е посадил чрез Сина Си (**Исаия 61:3; 55:13**). Бог желае да имаме усет за онова, което е най-важно за Него! Само след като разберем какви са Неговите главни приоритети и колко много се грижи Той за тях, тогава и ние ще можем да следваме по начертаните за нас пътеки и да горим от ревност и желание за Неговата свършена воля в живота си. Бог казва: **„Не е ли постът, който Аз Съм избрал, да развързваш несправедливите окови, да разслабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените и да счупваш всеки хомот?” (Исаия 58:6).** Оттук разбираме, че за Бога най-важното нещо са хората около нас! Той желае ние да се интересуваме от тях, защото това е най-добрият пост, който можем да Му принесем в жертва. **„Не е ли да разделяш хляба си с гладния и да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия, да го облечеш, и да се не криеш от своите еднокръвни?” (Исаия 58:7).**

В тези стихове откриваме най-скъпоценното и важно нещо, на което Бог отделя най-много грижи и внимание! Тук Той ни открива вътрешността на сърцето Си и поглеждайки вътре, ще видим, че това сме ние, човеците! Ние хората вършим много „добри” неща в живота си, които е било необходимо да направим, но ангелът ми откри, че много от тях са ценни само за този свят и нямат никаква реална стойност за вечността. Например той ми спомена за някои книги, за които хората изразходват целия си живот да ги напишат или да ги прочетат – книги, които сами по себе си са ценни за човечеството, но не достатъчно ценни, за да ни доведат до спасение и вечен живот. А това е една безценна придобивка, от която човечеството спешно се нуждае. Така също песните и поезията ако не посрещат някоя жизнено важна нужда в живота ни, те са само едно временно удоволствие и суета, която преминава, без да остави никаква вечна стойност. Дори и проповедите, които ние човеците си правим, са често само една ценна информация по Словото, но не винаги носят в себе си силата и заряда на Святия Божи Дух за промяна на човешките животи, за реално посрещане на нуждите на слушателите ни. Единствено и само богатството на една спасена човешка душа ще ни краси с нетленна слава през вечността. Големите и грандиозни сгради по лицето на земята имат добра, благородна цел и предназначение, но много от тях са мерзост пред Господа, защото се употребяват за скверни цели. Бог ми говори и за така наречените кредитни компании, които с готовност дават кредити, но получават наградата си още тук на земята, когато ги вземат обратно с лихвите. Това даване на помощи не е лошо, но то не се записва като дело с вечна стойност в небесните книги. Ето точните думи, които ангелът употреби: „Тези добри дела ще бъдат възнаградени тук на земята, затова от тях не остава нищо за вечността.”

„Но кои дела имат вечна стойност?” Попитах аз. Тогава ангелът ме насочи към **Филипяни 4:17,18**, където апостол Павел благодари за подаръка, който е като **„благоуханна миризма, жертва приятна, благоугодна на Бога.”** Брат Павел не искаше подаръци, но плода от вярата им, **“който се умножава за тяхна слава!”** Когато книгите на небето се отворят, те ще покажат, че тези хора са направили нещо, за което

не са очаквали отплата на земята, но вечна награда на небето от Господа. Ще покажат, че те са имали пред себе си най-ценният Божий приоритет, а именно човекът до тях, ближният в нужда. В **Йоан 15:16** четем за молитвата на Исус, Който просеше от Отца учениците Му да принасят траен плод. Да принасяме траен плод на Бога трябва да е едно от най-важните неща за нас, щом като Господ Исус ходатайстваше специално за това. Бог желае делата ни в този живот да бъдат записани за вечно възпоменание в небесните книги, защото Неговата любов, изляна в сърцата ни, е безкрайна към всички човечи!! Аз съм сигурен, че този ангел е бил до мен и преди доста години, когато лежах много тежко болен в една болница и чух глас и посланието, които ми каза: “Укрепете се и усъвършенствайте се в онези дела, които имат вечна стойност!” Днес, след толкова много години, получих това ново, но подобно послание от Бога: **“Заяквайте във вечните истини!”**

Човекът не е маловажно, но най-скъпоценното творение на Бог! Ако искате да намерите земния адрес на Бога, огледайте се около себе си и спрете погледа си на хората. Бог е навсякъде, където има хора – те живеят и дишат и съществуват в Него. Бог е винаги там, където има наскърбени и наранени души, защото Той искрено желае и търси начини да им помогне, да вземе товара и нуждите им върху Себе Си. Често пъти Бог върши това чрез Своите хора, като ги подбужда да вземат присърце нуждата на ближния си и да му помогнат. Това, което извършим в Негово име при такива случаи, ще бъде записано във вечните книги на небесата. Не че Бог не може да помага директно от небето (Той често го прави!), но в повечето случаи иска да ни възпита на състрадание, милост, любов и отзивчивост. Ако срещнете някого наранен и в нужда и сърцето ви изпита една остра болка и желание да му помогнете знайте, че Бог е проговорил във вас и ви е дал да почувствате Неговата мъка, болка и състрадание към този човек! Неотдавна попитах децата в нашата църква: „Как си представяте Исус?” Вижте отговорите им: „Исус обича много да помага!” „Ако някой е гладен, Исус му дава храна!” „Ако сме болни, Исус ни изцелява!” „Исус много ни обича!” Ето по какъв практичен начин нашите деца си представят Исус. Неговото място е вред човешките нужди! А Божието желание и план за нас е да бъдем като Исус! Щом Христос се грижи за хората и им помага, какви трябва да бъдем ние?

Ангелът ми обясни и някои важни неща за личното ни отношение към семейството от нашата собствена плът и кръв. Не само какво правим за него, но какво в действителност сме за него и какво означава то за нас? Това са въпроси, на които всеки от нас трябва да си отговори и ако е нужно, да се коригира. Някои от членовете на семейството ни може и да не са ни много приятни, защото често са ни използвали, лъгали и т.н. Може вече да сме си казали: „Този човек съм го отписал!”, но Бог не ги е отписал! Бог обича всички и се грижи за всички били те лоши или добри. Той желае ние също да обичаме и живеем в мир с всички, да помагаме винаги, доколкото ни е възможно. Такова е Божието естество! Бог е любов! Това послание не важи само за нашето кръвно семейство, но и за цялата духовна Божия фамилия. В **Галатяни 6:10** Бог ни казва, че желае да вършим **„добро на всичките човечи и най-вече на своите си по вяра”**. Ние Христовите последователи трябва да живеем сплотени и свързани помежду си с връзките на любовта, така че винаги да отразяваме Исус чрез делата и думите си. Тогава всички онези самотни души от света биха могли да Го видят с нас и нашият пример на братство и единство да ги накара да закопнеят за един нов живот, изпълнен с изобилието и благодатта в Христа. Ние можем и трябва да помагаме на самотните, наранените, отчаяните, ограбените, болните... Ако постоим в такива добри дела, един ден непременно ще чуем Исус да ни казва: **„Понеже сте направили това на един от тия най-малките Мои братя, на Мене сте го направили” (Матей 25:40)**. Само такива дела се записват в нашите книги на небесата.

Ангелът подчерта, че е изключително важно да бъдем като Исус при посрещане нуждите на хората около нас и, че трябва да внимаваме да не би да им предлагаме само голи думи и обещания. Това послание ме изненада много! Ние винаги поддържаме идеята, че нищо не е толкова важно за Бог, както да излезем навън и да проповядваме благата вест на изгубените души. Но Божият ангел ми каза така: „Когато помагате на хората, вие ставате за тях едно живо слово от Бога, което може да говори и без много думи. То казва: „**Аз, Господ, се грижа за вас!**” Бог желае да оживи Словото Си в сърцата на спасените човеци чрез примера на нашия живот. Само цитирани Библейски стихове, зад които няма никакво покритие, няма да спасят никого. Ние трябва да СТАНЕМ не просто говорещи, а живи свидетели за Исуса и това не е никак трудно! Бог ни е обещал да ни дава сили Му служим и не изисква от нас никакви специални обучения и дипломи. Достатъчно е само да следваме Божието слово и напътствията на Святия Дух! Когато поемем грижа за нуждата на ближните ни, ние практически им предлагаме да погледнат директно в голямото, любящото ги Божие сърце. Живеейки така, християнинът изпраща всеки ден нови депозити в своята небесна банкова сметка. Докато очакваме Исус да се завърне, нека не седим със скръстени ръце, но да излезем навън всред хората с пълни ръце и сърца, готови да получаваме от Бог и да раздаваме по Неговата воля. И нека го правим не просто така, но със съзнанието за висшата цел и задача, да покажем Христа на човеците, да ги убедим, че Божието сърце тупти ден и нощ за тях, че Бог ги обича и състрадава с тях, че е готов още сега да поеме тежкото им бреме и да ги освободи. Нещата, които правим поради Божията любов и чрез Неговия Дух, Който е в нас, отиват като натрупан капитал в нашата небесна сметка!

В **Матей 25:35-40** Христос ни учи, че когато нахраним гладния, напоим жадния, облечем голия, превържем ранения, посетим болния, дадем надежда и радост на отчаяния, помогнем на уморения и т.н., ние правим всичко това направо на Исуса и ще получим своята награда на небето. Така ще вършим това, което и Исус правеше, докато беше на земята (**Деяния 10:38**). Ако сме приготвили храна за някого, който е на болнично легло и с това сме озарили тежките му страдални дни, това непременно бива записано на небето. Навременната помощ към вдовицата и сирачето е израз на чиста и неопетнена вяра, която също дава вечни плодове. Всички тези дела имат вечна стойност и се записват в небесните ни досиета! Бог се грижи за хората и това става именно чрез нас Неговите последователи и служители! По тази причина за нас е извънредно важно да се допитваме до Баща ни за Неговата съвършена воля за всеки следващ ден от живота ни! Словото ни учи, че Бог не търси пари и богатства от нас, но желае да се прослави в това, че е един справедлив и милостив Бог, пълен с мъдрост и любов към грешните! Много хора се подвеждат, мислейки, че могат да работят за Бога само ако са големи активисти в рамките на местната си църква. Или, че служейки на хората, ние трябва да служим само на духа и да не мислим за техните физически нужди. Исус, обаче, винаги задоволяваше и двата, дори трите вида нужди на човеците – духовните, душевните и физическите.

Един ден в канцеларията ми влезе мъж, за когото знаех, че практикува хомосексуализъм – начин на живот, който дълбоко мразя. В мен се надигна буря от мисли, съмнения и желаниа, защото той ми поиска храна, но не пожела да се молим да бъде освободен от този си порочен начин на живот. Трябваше да се попитам: „Какво би сторил Исус на мое място в този момент?” Знаех, че Исус би могъл да го освободи от робството на греха, но би го и нахранил. Исус ни казва: „Ако е гладен неприятелят ти, нахрани го.” Трябва да ви призная, че се колебах дълго време дали да го направя, защото си мислех за многото други хора, които според мен заслужаваха тази храна много повече от този извратен мъж. Накрая отворих устата си и му казах направо:

„Зная какъв живот водиш, защото не можеш да го скриеш от никого. Но Бог се е погрижил за теб да имаш храна, когато си гладен, затова и аз ще се погрижа.” И тогава му дадох необходимото за тялото. Не го направих с цел да получа награда, а защото знаех, че във всеки акт на милост и състрадание от наша страна се проявява характера на Бог и това би могло да докосне тази безнадеждна, измъчена душа.

Когато почувствате действието на Духа в сърцата си, о, тогава любовта на Бог към хората става единствения мотив за помощ. **„Защото плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благод, милосърдие, вяност, кротост, себеобуздание”** (Галатяни 5:22). Тези добродетели са черти от святия характер на Бога, които Той ни е подарил чрез Духа Си. Бог иска те да изобилват в нас, така че да може чрез тях да докосне и смекчи закоравелите сърца на непокаяните се човеци. Когато Исус ходеше по земята, Той търсеше хора с нужди, за да им помогне. Днес Той продължава да търси и вика при Себе Си милионите заблудени човешки души, но вече има на разположение множество посланници, които обикалят по света и разнасят гласа Му. Грижата за онези, които все още не са от Божието семейство, е също така важна, както и за своите по вяра.

Спомням си някои от проповедите на известни проповедници, говорещи за ада, горящ в огън и сяра. Като ги слушаш, направо могат да ти настръхнат косите. Те се опитват да сплашат така много слушателите си, че те да се втурнат през глава към небето, често без дори да осъзнават какво правят.

Чух веднъж един такъв проповедник да казва, че „Бог трупал всичките ни грехове над главите ни, така че да ни са за обица, с цел да ни накара да бъдем винаги изрядни пред Него.” После този проповедник обяви велегласно, че „ще се срещнете с всички ваши грехове, които се пазят записани в небесните книги в мръсното ви досие. В онзи ден Бог ще покаже на един голям екран всичките ви грехове и престъпления и целият свят ще ги види. Защото греховете, които сте извършили преди покаянието, са простени, но тези, които сте извършили след това, се пазят на небето и един ден ще застанат срещу вас...” Хората буквално изпадат в паника от такива изявления, но макар и тези проповедници да се надяват на много покаяли се души, на практика не става точно така, защото те не предават чистото Божие Слово. Ангелът ми откри, че такива изявления и тълкувания са коренно противоположни на Божия характер и не се вменват никак в изкупителния Му план за човечеството. Напротив, Библията ни уверява, че ако изповядаме греховете си и се покаем за тях в името на Исус, Бог веднага ги унищожават и не си го спомня никога, никога вече. Ако досега сте били заблуждавани и лъгани, че в славния съден ден всичките ви изповядани грехове ще застанат против вас, то Бог има добра новина за вас: Това никога няма да стане! Този ден ще бъде прекрасен и чудесен ден за Божиите изкупени, когато вместо съд и наказание, Бог ще даде наградата на Своите си и ще им каже **“БЛАГОДАРЯ!”** (Откровение 11:18). Христос е нашата основа и вечна канара! Нищо не може Го поклати!

Нашата вяра и надежда в Господ Исус ни поставя на една основа, която никога няма да бъде разрушена. Всичките ни изповядани и простени грехове са заличени завинаги и Бог ни е обещал, че ние, които сме Христови, няма да се посраим в съдния ден (1 Петрово 2:6). Всичко, което сме сторили заради Исус, пребъдва и трае до века: **„Затова, възлюбени мои братя, бъдете твърди и непоколебими, и преизобилвайте всякога в Господното дело, понеже знаете, че в Господа трудът ви не е празен.”** (1 Коринтяни 15:58). Евангелист Лука пише в Лука 3:16, че Бог ще отдели пшеницата от плевата и после ще потърси зърното на пшеничените класове, за да го събере. Това зърно е преобраз на плодовете, които траят до века и които Бог ще иска да намери в нас, когато застанем пред Него.

Ангелът ми откри, че Бог не се интересува от плявата, нито може да я използва за нещо. Онова, което представлява интерес за Бога е скритото под плявата семе, което трая до века и дава вечен плод. Заради него Бог почиства всички шлак от живота ни, за да се добере до същината, дарбата, таланта, който е положил във всеки един от нас. Алелуя! **„И ако някой гради на основата злато, сребро, скъпоценни камъни, дърва, сено, слама, всекому работата ще стане явна каква е, защото Господният ден ще я изяви, понеже тя чрез огън се изпитва и самият огън ще изпита работата на всеки каква е” (1 Коринтяни 3:12-13).** Тук апостол Павел говори за отстраняване и изгаряне на всичко земно и преходно, за да остане и се изяви само онова, което трае до века. Всички големи и малки постижения на човечеството ще преминат във великия съден ден, (особено като се има в предвид, че ние няма да се нуждаем повече от тях!), но за повярвалите и живели живота си за Бог човеци това няма да бъде ден на загуба, а ден за награждаване, ден, в който Бог ще изкаже Своята благодарност към служителите Си. Никой, който участва в Грабването и се изправи пред Божия съден престол, няма да чуе остра дума на осъждане, защото е изкупен чрез святата кръв на Христа, пролята на кръста. Когато влезем в небесната светлина и всички земни неща заедно със земята започнат да се стопяват и изчезнат, тогава вярващите ще получат за награда нетленни тела, подобни на Исусовото прославлено тяло, над които смъртта няма да има вече никаква власт. Всичко временно ще премине и ще се стопи пред Божия справедлив гняв, но онези, които са градили живота си на основата Исус Христос, ще останат твърдо и непоколебимо в Неговото присъствие и ще могат да погледнат Бога лице в лице!

Онзи спасителен ден ще е специален празник, когато погледите на всички изкупени и спасени ще гледат весело и смело напред. За този ден говори апостол Павел, уверен, че: **„Господ ще опази до онзи славен ден (всичко) онова, което Му е поверил“ (2 Тимотей 1:12).** **„Затова недейте съди нищо преждевременно, докле не дойде Господ, Който ще извади на видело скритото в тъмнината и ще изяви намеренията на сърцата. Тогава всеки ще получи подобаващата нему похвала от Бог.” (1 Коринтяни 4:5).** Тогава ще чуем думите: **„Благодаря ти, верни слуго! Ти свърши добра работа! Сега влез в Моята почивка!”** Някои християни са по-усърдни от други, но нека всеки един от нас да гледа на себе си и да се труди на своето си поприще, защото там горе никой няма да получи наградата на някой друг, който се е трудил вместо него. Тогава всички онези неща, които са записани за нас в небесните книги, ще се извадят на показ. Бог не обича половинчати, недовършени работи, затова там ще са записани само онези дела, които сме доизкарали до край и сме представили свършени пред Него. Скъпи братко и сестро, докато вършиш делото си тук на земята, помисли си как ще погледнеш в очите Своя Създател и Господ, когато застанеш пред Него!? Днес имаш възможността да Му служиш така, че на небето да чуеш Божието **“Благодаря”!** Моят човешки ум не може все още да проумее как така в онзи величествен момент Бог ще ни благодари за извършената работа, но аз няма да забравя никога вълнението, което изпитах, когато ангелът ми разказваше за това! Помолих го да ми обясни какво точно означават думите: „Бог ще изяви скритото в тъмнината” и “намеренията на сърцата” и той ми даде следният отговор: „Бог ще осияе със Своята светлина всеки скрит ъгъл на човешките сърца. Тогава, ако тяхната любов към Бога е била двигателят за всичките им дела и не са очаквали благодарност и награда за тях тук на земята, тогава те ще чуят Бог да им каже: **„Благодаря!”**”

Разбрах, че този стих не се отнася до греховете или някакви лоши качества на вярващите, защото те вече ще са умити с кръвта на Исус, но до хубавите и добри дела на вярващите, които не са били известни на човеците, но Бог ги е виждал и пазил скрити, за да ги възнагради в съдния ден. Тогава Бог ще изяви много чудни и

благоуханни дела, които дори ние самите може да сме забравили. Нашият небесен Баща познава думите, мислите и чувствата ни и онези добродетели, които са достойни за похвала! Много ми се искаше ангелът да ми подсказе нещо и за деня на Господното пришествие, но той не го направи. Само ми посочи отново белезите и събитията, които предвещават края на света и ми откри, че ангелите вече проправят пътя за Христовото завръщане и в небето царят трескави приготовления за този велик ден! Разбрах още, че и тук на земята, Святият Дух и ангелите работят денонощно, за да раздвижат и събудят мнозина човеци, задрямали без масло в светилниците си, както неразумните девизи от **Матей 25:1-13!** Библията ни учи, че в последните времена Бог ще излива Духа Си над всяка твар и ще изпрати голямо съживление по цялата земя. Хората от нашия модерен век са духовно гладни и болни. Душите им копнеят за едно истинско живо, спасително, обновяващо слово.

Добрата новина днес е, че това слово може да бъде занесено и посято от всеки един християнин, (не само отделни проповедници и евангелизатори) и това е така, защото Бог е излял Святия Си Дух в сърцата на всички, повярвали в Неговия Син (**Деяния 2:39**). Братко, сестро, нека станем и разнасяме с вяра благоуханната миризма на превъзходната Божия любов! От ангелските послания разбрах, че Бог отдава голямо значение на семейната любов. Може би има някой член от вашето семейство, на когото не сте говорили отдавна за Бога, нито сте го посещавали. Бог работи за спасението на целия ви род и вие също трябва да работите! Често в нашите семейства има хора, с които много трудно можем да намерим общ език, но Бог иска от нас да приемем това предизвикателство и да атакуваме именно там в центъра на тяхното безразличие и безгрижие, за да внесем изцелителната сила на Исусовата любов! Това, от което се нуждае днес светът, е ИСУС и той може да Го види само в нас! Последното нещо, което ангелът ми каза при това посещение, бе, че горещите желание и копнежи на сърцата ни могат да бъдат задоволени само ако и ние се грижим и посрещаме нуждите на ближните си, в името на Исус! Ангелът ми предложи да прочета Исая 58 глава, където ще намеря най-съкровените Божии желания към този свят. Аз прочетох тази глава няколко пъти и наистина открих вътре същината на цялото Божие послание, което ми бе предадено чрез този ангел:

„Не е ли постът, който Аз Съм избрал, да развързваш несправедливите окови, да разслабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените и да счупваш всеки хомот? Не е ли да разделяш хляба си с гладния и да въведеш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия, да го облечеш и да се не криеш от твоите еднокръвни? Тогава твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфти, правдата ти ще върви пред тебе и славата Господна ще ти бъде задна стража! Тогава ще зовеш и Господ ще отговаря; ще извикаш и Той ще рече: Ето Ме! Ако махнеш изсред себе си хомота, соченето с пръст и нечестивите думи, ако даряваш на гладния желаното от душата му и насищаш наскърбената душа, тогава светлината ти ще изгрива в тъмнината и мракът ти ще бъде като пладне. Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъждие и ще дава сила на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина и като воден извор, чиито води не пресъхват” (Исая 58:6-11).

Исус никога не забравя духовните и материални нужди на хората и ние също не трябва да ги забравяме. Когато дарим ближните си с грижа и любов, Бог записва тези наши дела в небесните архиви и един ден ще ни каже „Благодаря!”. Почти е невъзможно за нашия човешки ум да проумее как в онзи велик и славен ден Сам Бог ще ни поздрави с едно голямо „Добре дошли!” и ще добави: „**Мои добри и верни слуги, БЛАГОДАРЯ ВИ!**”, но това със сигурност ще стане! Алелуя! Амин!

Единадесета глава: С МИСИЯ НА ФИЛИПИНСКИТЕ ОСТРОВИ

Бе около четири часа сутринта, когато ослепителна светлина блесна в очите ми и ме събуди. В стаята имаше само две походни легла и аз спях на едното. На другото, което до скоро бе празно, сега седеше архангел Гавраил. „Как ме намерихте тук?“ – попитах несмислено. „Не срещнахме никакви трудности. Ние сме изпратени заедно с теб на това пътуване, което Бог ти нареди да направиш!“ отговори Гавраил с усмивка. Странни чувства изпитва човек, стоейки на летището пред самолет, който трябва да го отнесе в чужда страна, където не знае какво точно го очаква. Седмица преди да отлети за Филипините, Гавраил ме посети и ми даде инструкции за работата ми там и уверението, че всичко, което ще се случи, е планирано от Бог Отец! Даде ми имената на хора, с които Той искаше да се срещна. Откри ми и някои малки подробности около пътуването, които не бяха от такова важно значение за мисията ми там, но повече за уверение, че Бог е с мен и аз не отивам просто на екскурзия. Според разписанието трябваше да замина точно в полунощ. Около единадесет часа заех запазеното си място, като преди това седях дълго в чакалнята и наблюдавах хората наоколо ми.

Имах предчувствието, че Бог щеше да направи нещо извънредно важно и съдбоносно, но не знаех точно какво. Мястото до мен не остана дълго свободно. Скоро един млад филипинец се настани до мен и веднага грабнах списъка с имената, които Бог ми беше дал. Първото име бе „Сариано“. Поех си дълбоко въздух и заговорих младежа до мен. Попитах го най-любезно как се произнася името „Сариано“ на техния език и зачаках отговора му. Бих желал да можехте да видите израза на лицето му в този миг. Оказа се, че аз знаех точното му име и той бе извънредно изненадан и развълнуван от този факт! Огледа се наоколо, за да провери дали съм прочел името му отнякъде, но не намери нищо такова. Тогава скочи изплашено и тръгна да си търси друго място. За съжаление не можахме да разговаряме повече, но пък аз имах възможността да спя на две седалки през целия полет до Хавай, където имахме престой. Преди да отпътуваме от Хавай, стюардесата ни предупреди, че всеки трябва да седне на запазеното си място, тъй като ще се качат и други пътници. Тогава младежът се върна неохотно до мен и аз реших, че трябваше все пак да му кажа нещо, за да го успокоя. Никак не ми се искаше да го оставя да се притеснява до мен през следващите двадесет часа на съвместното ни пътуване. Опитах се най-просто и ясничко да му обясня, че Бог ми е открил името му още преди да се срещнем и че Той много го обича. Младежът започна отново да се оглежда за друго свободно място, но нямаше такова и аз продължих да му говоря, че мястото му до мен не е нещо случайно, но че Бог желае да го благослови и да му даде добри вести за неговото семейство. Съобщих му също, че Бог го познава още от рождението му, бди над него и се грижи за душата му. Накрая той проговори бавно на английски: „Как така казвате, че Бог ме познава, като аз лично нямам никакво понятие от Него? Може би като ходя при свещеника, той му е казал нещо за мен и ... Но аз наистина не познавам Бога!“

Обясних му, че Бог го познава от самото му рождение и дори преди това е знаел, че той ще се роди. Бог познава всяка негова мисъл и желание и именно Той е направил така, че да пътуваме заедно, защото има план за него. Накрая заключих, че не случайно ми е дал и точното му име и е наредил да седне именно тук, до мен. Зениците му се разширяваха все повече и повече при всяка моя следваща дума. „Значи ли това, че Бог наистина се интересува от мен?! Нима Бог ще се грижи толкова много за някого, който

дори не Го познава?” „Да! – отговорих му веднага аз. – Бог иска да Ви помага и още повече, но това може да стане само след като Вие Му предадете изцяло живота си и Го помолите да ви държи в ръката Си и да ви пази и напътства. Уверете Го, че сте Му дълбоко благодарен за непрестанните грижи към Вас, които са така големи, както е голям и велик Той!” Малко след това младият филипинец на име Сариаго прие Исус за свой личен Спасител и Господ, а после, много развълнувано, сподели с мен историята на своето семейство: „Спомням си много пъти как баща ми поглеждаше нагоре към небето и ми казваше: „Сигурно Бог е там някъде горе! О, ако можехме някакси да Го намерим и, – младежът замълча за миг. – Сега, като се върна, ще му кажа, че е бил прав! Бог наистина е там и аз вече Го открих!” В началото, докато ми разказваше за семейството си, аз си представях двама-трима члена, но останах много изумен, когато той каза: „Ние сме всички заедно. Живеем като една малка комуна. Когато преди тринадесет години напуснахме Съединените Щати, аз бях малък, а семейството ми наброяваше около 400 души. Сега трябва да сме вече към 700, а може и повече! Но аз ще разкажа на всичките, че Бог ги обича – всеки един от тях! Ако ангелите се грижат за мен, то тогава те сигурно се грижат и за всичките членове на моето семейство! Добре ли ще е да им разкажа това, което се случи с мен сега!?” „Разбира се!”, бях дълбоко развълнуван от думите му, „Точно това иска Бог от вас! Той се интересува лично от всеки един член на семейството Ви! Бог ми е дал вашето име, за да ви направи Свой посланик между близките Ви!” При тези мои думи младежът се обърна с цяло тяло към мен и възкликна: „Това е най-важната и отговорна задача, която някога съм получавал!” След време Сариаго стана един смел и дързостен проповедник и мисионер между народа си! Пътуването ми до Филипините бе едно от 120-те събития, които Бог ми предсказа в Тронната зала. Два месеца преди него нямаше никакви изгледи това събитие да се изпълни, когато най-неочаквано получих покана да посетя Филипинските острови. Проверих веднага каква сума ще ми трябва 1730 долара! Как щеше Бог да ме снабди с толкова много пари, не знаех. Но не трябваше да чакам дълго!

Само след няколко дена до мен бе изпратен чек за точната сума от 1730 долара, от напълно неочакван за мен източник! После Гавраил се появи в офиса и ми даде инструкции за моята мисия във Филипините! Погледът му беше загрижен и много сериозен и аз разбрах, че той бе отражение на Божията загриженост за делото на благовестието между тези народи. Осъзнах, че пътуването не бе просто едно развлечение за мен, но частица от огромния и съвършен Божи план.

Гавраил ме насочи към Псалм 96 и началото на 97, където пише така: „**Пейте Господу нова песен, пейте Господу, благославяйте името Му; благославяйте из ден в ден извършеното от Него избавление. Възвестявайте между народите славата Му, между всичките племена чудесните Му дела. Защото велик е Господ и твърде достохвален; достопочитаем е повече от всичките богове. Защото всичките богове на племената са нищожества; а Йехова е направил небесата. Пред Него са блясък и величие, сила и красота в светилището Му. Отдайте Господу, всичките родове на племената, отдайте Господу слава и сила; отдайте Господу славата, дължима на името Му; принесете приноси и влезте в дворовете Му. Поклонете се Господу в свята премяна; треперете пред Него всички земи, кажете между народите Господ царува, а при това вселената е утвърдена, та не може да се поклати. Той ще съди племената с правда. Нека се веселят небесата и нека се радва земята. Нека бучи морето и всички, що има в него. Нека се развеселят полетата и всичко, което е в тях. Тогава ще пеят от радост всичките дървета и гората пред Господа, защото Той иде. Защото иде да съди земята, ще съди света с правда и племената във верността Си. Господ царува, нека се радва земята; нека се веселят множеството острови. Облак и мрак са около Него, правда и съд на престола Му.**” Неделята

беше един необикновен ден. Изнесох моята първа проповед в празничната зала на един интерхотел, която бе буквално претъпкана и то от доста влиятелни личности. За мен този факт бе много любопитен, защото до тогава си бях представял Филипините като едно от най-западналите и бедни кътчета на света – една напълно необработвана почва за Евангелието. А ето, че моята първа служба на Филипините бе в едно от най-прекрасните и внушителни сгради на света. Мъжете бяха облечени в чисти, безупречно изгладени костюми с подходящи вратовръзки. Жените бяха в изящни рокли, с навити на кок буйни, черни коси. В един момент се зачудих дали не съм попаднал в някои от големите, богати американски градове. Тези фини хора ми изглеждаха от всякъде другаде, но не и от Филипинските острови.

Втората ми служба се състоя в неделя вечер във “Faith Assembly” в Манила. В тази църква нямаше много от сутрешния разкош, но пък там намерих хора, които искрено любеха Бог, независимо от беднотията, с която се налагаше да се борят. Сградата бе в квартал, известен с голямата си престъпност и насилие. Прозорците бяха с решетки, като на затвор. Обкръжението бе много по-различно от това на сутрешната служба, но Господ бе същият! По-късно получих стая в една прилична гостилница, където беше отседнала и една голяма група мисионери, посветили живота си да изучават езиците на племената, които нямат писменост, за да им създадат азбука и така да могат да преведат Библията на техните езици. Бог беше наредил да се срещна с най-голямата група, работеща в тази област. Между тях имаше професори, доктори, учители, всякакви учени и интересни личности, обединили усилията си в служба на островните народи на Филипините. В една от следващите си служби им разказвах за моите опитности с Бога и ангелските посещения и докато още говорех, Бог ми откри, че това бе нещо много ново и непознато за тях и им е много трудно да го приемат. Бог знаеше сърцата им и разбираше отлично трудността им да възприемат Неговото говорене чрез ангелските посещения. Ето защо Той знаеше как да се справи с положението. Чуйте какво стана по време на молитвата след тази моя проповед. Докато се молах със затворени очи, директорът на едно библейско училище усетил една тежка ръка да го потупва по рамото. Помислил, че е някой брат, който иска да сподели с него някаква нужда за молитва. Обърнал се на всички страни, но до него нямало никого. Тогава директорът скочи и извика: „Всичко това е истина! Макар да не го виждам, зная със сигурност, че един силен ангел от Бога стои сега зад мен и неговата ръка ме потупа по рамото!”

После те останаха до късно през нощта и ние разговаряхме на дълго за Божията ръка, която го бе докоснала тази вечер. Аз не видях ангела, но ми беше интересно да зная, че Бог го изпратил заедно с мен във Филипините. Святият Дух ми беше дал разписанието за моето пътуване и мероприятия. Зачудих се много, когато открих, че Той иска от мен да прекарам цели седем дни само в тези две църкви. Нямах никаква представа какво трябваше да предприема след това и реших, че това пътуване е било само заради тези две служби и после трябва да се върна в Айдахо. Разговарях надълго със съжителите ми в хотел Уиклиф и те ми разказаха много вълнуващи опитности от работата си сред племената, които не знаели никакъв друг език, освен своя си и били напълно непросветени. Те често носели по себе си разни накити, огърлици, копия и стрели, в които имало много опасна отрова. Вече се чудех дали те не са причината за моето пътуване, но не стана точно така, както очаквах. В понеделник се срещнах с един доктор, един професор от библейския колеж и двама пилоти. Те се бяха върнали току-що от Минданау, където били при едно племе, открито едва преди година и половина. Експериментирали нов метод на комуникация. Докато ми разказваха за работата си там, те изведнъж решиха, че трябва да се върнат там с мен. Бяха сигурни, че Бог е в това дело и ще ни благослови. Истински съжалих, че не мога да отида с тях, защото в

моего разписание не фигурираше нищо такова. Опитах се да им обясня, но ми заявиха, че имали на разположение собствен самолет и че ще ме откарат до летището веднага след като посетя това племе. Всички от групата желяеха да отида с тях, но аз не смеех да тръгна, защото Бог не ме бе изпратил по този маршрут.

В понеделник вечерта си легнах много объркан: „Дали не направих грешка, като им отказах!?” Застанах веднага на молитва и помолих Бог да ми даде точни указания какво да направя. Искаше ми се да отида при това племе, но пък от друга страна имах вече предначертан план за други места. Беше задушно и горещо. Не можех да заспя дълго, а и умът ми бучеше в мен като океан. От въртенето в леглото бях навил чаршафа на топка, но мислите все още не ми даваха мира. Някъде около два часа след полунощ съм заспал, но малко след това, към четири, отново отворих очи, защото стаята се изпълни с ослепителна светлина. В стаята ми имаше две походни легла. Аз спях на едното, а другото беше празно. Сега там седяха Гавраил и Креони. Сънен и учуден аз попитах несмислено: „Как ме намерихте тук?” Ако не бях толкова уморен и сънен, никога не бих задал такъв глупав въпрос.

Гавраил ми отговори с усмивка: „Не беше никак трудно, защото Бог те изпрати тук и ни нареди да те съпровождаме. Тук си с определена цел. Трябва да общуваш с тези хора, така че те да приемат посланието, което Бог ти е дал и да го занесат по домовете си.” Докато ангелът ми говореше, аз се ободрявах от всяка негова дума. „Бог ни изпрати да те подкрепим в твоето колебание. Има опасност да не извършиш мисията, с която си изпратен на това място. Бог иска да не се безпокоиш за нищо и да знаеш, че всеки човек, с когото се срещаш тук, е бил избран от Бога и подготвен да чуе това, което имаш да му кажеш.” Не беше без значение за мен да зная, че където и да съм, Бог ще ме среща с хора, които са предварително изпрати и подготвени от Него. Просто аз не трябваше да се притеснявам за нищо. По-късно, когато проповядвах в едно библейско училище в Манила, разбрах, че и това е едно от местата, където Бог бе определил да отида. Младежите в този колеж бяха от различни части на Югоизточна Азия и аз бях свидетел как Бог нареждаше нещата така, че и мисионерите от Уиклиф, и тези младежи да разпространят ангелските послания по всички части на света. После отидох в Плоило, където моите организатори ме настаняха в един от най-елитните хотели. Той бе на няколко мили път от търговската зона, или пазара, както го наричаха там. Разхождах се по търговската улица и се чудех кога ли Бог ще ми изпрати тези хора, за които ангелът ми каза. Аз не се съмнявах нито за миг в това послание, защото бях сигурен вече, че Бог има план за това мое пътуване и, че хората, с които трябва да се срещна, са вече предизвестени за идването ми директно от Него. Седях във фоайето и наблюдавах внимателни всичко и всички, защото исках да бъда на точното място в определеното от Бога време. Първата вечер не се случи нищо особено. На следващата сутрин слязох да закуся и тогава Божият чуден план започна да ми се открива малко по малко. Седях на една маса заедно с двама бизнесмени, които ме гледаха любопитно известно време и накрая се осмелиха да ме заговорят: „Забелязахме ви миналата вечер! Много ни стана интересно какво правите тук!? Нямате вид на турист, нито на делови бизнесмен... Каква е причината за посещението ви във Филипините?”

Аз заговорих смело: „Джентълмени, не зная от къде сте, нито дали ще приемете това, което имам да Ви разкажа, но сам Бог ми откри, че с когото се срещна тук на това място, той непременно ще е човек, когото Той е избрал и подготвил, за да чуе това послание...” Те, разбира се, ококориха очи и се спогледаха недоумяващо, но аз продължих, без да им дам шанс да ми отговорят. „...Предполагам, че Бог ви е избрал поради Вашата квалификация, или може би произход, но каквато и да е причината за това, зная, че Бог има чудесен и много специален план за живота Ви. Той е напътствал стъпките ви до този хотел и маса и трябва да знаете, че това не е случайно. Не зная

точно какъв е Божият план, но това, което Бог иска от Вас сега е да предадете себе си и всичко, което имате, в Неговата могъща ръка. Животът ви и това, което притежавате – всичко идва от Бог, независимо дали осъзнавате това или не!” На масата ни настана кратко мълчание, след което единият от мъжете каза: „Всичко това звучи много странно, но продължавайте. Ако самият Бог Ви е изпратил при нас сега, то кажете какво иска да ни каже Той!” Знаех какво трябва да им кажа, но в първия миг се стъписах, защото бях очаквал да се надигне някакъв спор помежду ни. Тогава си спомних какво ми беше казал Гавраил, че всички тези човеци, които Бог ще ми изпрати, ще бъдат много добре подготвени и готови да приемат Неговата истина. Бог иска от вас да кажете: „Господи, ето ме! Аз Ти благодаря, че се грижиш за мен и имаш план за живота ми. Приеми ме такъв, какъвто съм и ме направи Твое дете. Аз съм готов да ти служа!”

Тогава тези двама бизнесмени вдигнаха ръцете си нагоре, по средата на ресторанта, и без нито капка съмнение или колебание заповтаряха след мен молитвата на покаяние. Те предадоха сърцата си и всичко, което имаха, на Бога и склучиха мир с Него. После дълго хвалихме заедно Бога за чудните начини, по които Той ни се открива. Това беше едно благодатно преживяване! Накрая те ми разказаха следното: „Досега сме работили в областта на политическия и административен контрол на страната ни, но от днес предаваме остатъка от живота си на Бога и ще служим само на Него и на хората.” Разказах им за моето служение, което ангелите нарекоха “служение на истинската свобода” и добавих: „Бог се усмихна над Филипините. Той носи освобождение за духа, душата и тялото на всички обременени човеци. Бог издига пастири и духовни водачи, които ще помогнат за духовното освобождение и пробуждане на тези народи и племена. Те са изтощени и изтерзани от робството на сатана, което тегне над тях вече хилядолетия наред. Те са обременени от робуването на други човеци първо китайци, после испанци, американци, японци, после пак американци, а днес и от филипинските управници. Бог ги обича и иска да им подари истинската Си свобода!” На това място мъжете възкликнаха: „Ние работим именно в тази област и имаме властта да променим живота на филипинския народ. От днес нашата нова задача ни е поставена от най-висша инстанция и ще се постареем да задвижим всичко възможно, за да имат нашите събратя необходимата свобода.” „Алелуя!” – извиках спонтанно и много въодушевено. Никак не ми е хрумвало да говоря за социалното и политическо робство на хората във Филипините, но беше явно, че Бог е искал да им каже именно това, защото Той се интересува от проблемите и нуждите на тези народи и имаше план да им помогне!

В понеделник срещнах и един друг човек във фойето на хотела. Той се втрени в мен и просто не можех да го отмина. Помислих си, че може би и той е избран от Бога и веднага го заговорих любезно: „Здравейте! Вие ми приличате на американец!” Показа се, че е немец и след като си поговорихме за това, че голямо число американци имат немски произход, новият ми познат ме попита директно: „А Вие по каква работа сте тук!?” „Алелуя!”, подскочих аз вътрешно, „Ето, че Бог ми отваря още една възможност да свидетелствам за името Му! Това бе същият въпрос, който ми зададоха и бизнесмените.” Започнах по абсолютно същия начин и му казах всичко, което бях казал и на бизнесмените малко преди това. „Никога не съм предполагал, че Бог може да се интересува от мен и моята работа, но Ви вярвам! Аз самият често съм си пожелавал да имам някаква по-възвишена цел в живота, която да го осмисли напълно...” Тогава му обясних, че Бог иска да използва неговите таланти, умения, възпитание и образование и че пътят към това служение е неговото покаяние и обръщане към Исус. После, без да ме попита каквото и да било друго нещо, този мъж от Германия издигна ръцете си нагоре във фойето на хотела, разплака се и предаде напълно съзнателно и доброволно

живота си на Исус Христос и беше спасен! „Не е изминал и един ден, откакто пристигнах във Филипините и ето, че вече имам нов Господар!”, каза той накрая с широка усмивка на лицето. Попитах го защо всъщност е тук и той ми каза, че е изпратен от комитета на Обединените Нации, за да проучи и разработи нови източници за снабдяване на осиромашалото население на страната с хранителни продукти. Казах му, че Бог го е издигнал на този пост, за да може чрез него да помогне на бедните в тази страна. Той беше много въодушевен от тази си нова цел, още повече като осъзнаваше, че му е поставена от Самият Бог! Разбирам, че моето обучение е било именно да изпълня тази велика мисия и съм готов да следвам моя Господ навсякъде! Така завърши нашата първа и последна среща.

От Плоило отпътувах с параход за остров Пегрос, където Бог ми посочи да отида. Хотелът ми беше в центъра на града и аз се настаних там, без да обявявам пред пастирите за какво съм дошъл и какви са плановете ми. Наблюдавах хората наоколо и чувствах Божията любов към тях, но не можех да заговоря почти никого, защото малцина знаеха английски. Питях непрекъснато, но никой не говореше моя език. Накрая намерих младеж, който говореше сравнително добре. Той беше двадесет и една годишен и така се привърза към мен, че не ме остави нито за миг, докато бях на острова. Дори, когато трябваше да излизам още в 5.30 сутринта, той вече седеше пред хотела и ме чакаше. Бог го беше избрал за мой преводач, така че аз вече можех да се свържа и общувам с местното население.

Първия ден, докато се разхождахме по улиците, забелязах една доста добре облечена дама, забрадена с кърпа, да плаче пред един магазин. Разбрах, че е собственичката. Раменете ѝ се тресяха от ридания и аз побързах да я приближа. „Защо плачете, госпожо?”, попитах я аз, но тя не ми отговори и продължи да стене, „Успокойте се! Аз съм тук, за да ви помогна. Аз съм пастир и искрено желая да ви помогна с каквото мога. Бог Ви обича и се грижи за Вас!”

Трябваше да изчакам, докато преводачът ѝ преведе всичките ми думи. „Кажете на този мъж, че не е важно”, предаде ми отговора ѝ момчето. Всяко нещо, което е толкова важно за Вас, че да ви разстрои така, е важно и за Бога! Тогава тя отмести кърпата си така, че да мога да видя очите ѝ, които бяха много подути и зачервени от плача. Взех веднага ръцете ѝ и се помолих Бог да я обгърне с любовта Си и да отговори на нуждата ѝ, каквато и да е тя. Когато тя повдигна глава след молитвата, забелязах веднага, че облакът на страданието си отиваше и слънцето огряваше отново лицето на тази изстрадала женица. „Попитай този човек за името му!”, каза тя на момчето, „Дали не е Исус! Много съм викала за помощ, но никой друг не ми е обръщал внимание така, както той...” Въпреки че приличах само на един обикновен турист, хората вече се събираха около нас на площада, за да видят какво ще последва. По целия пазар се чуваха шумни разисквания поради грижата, която проявих към жената. Много скоро след това срещнахме една старица, която мъкнеше огромна чанта с ориз. Тя беше много стара жена и краката ѝ се подкосяваха при всяка крачка. Попитах я на какво разстояние трябва да занесе тази чанта и тя отговори, че ѝ остават още две мили път. Тогава грабнах чантата ѝ и тръгнах с нея. Хората наоколо веднага забелязаха и това странно събитие и слухът за „американския турист” се разнесе из целия град, който наброяваше около 360 000 души.

Когато се връщаме от дома на старицата през пазара, мнозина тръгнаха спонтанно след мен и поискаха да се запознаем. Спрях се веднага и започнах да им разказвам за Божията безгранична любов и добър план към тях. Тогава стана нещо чудно и прекрасно! Още докато говорех и преводачът ми превеждаше, забелязах, че Бог започна да изцелява болните наоколо от разни тежки болести, включително и артрит. Не бях им споменал нито дума за изцелителната сила на Бога, нито се молих за техните

болести, а само им говорех за голямата грижа на Исус към тях, но тогава няколко глухоними бяха изцелени напълно и мигновено, без каквато и да било молитва от нечия страна. Те не можеха да чуват проповедта ми, защото бяха глухи, нито можеха да кажат на някого нещо, защото бяха неми, но Бог ги изцели поради любовта Си и за свидетелство за Своята мощ и сила!

Бог им показа, че тези бедни и нещастни човеци са също така избрани и обичани от Него, техния небесен Баща! Веднага след това чудо на площада около хотела се събра неизброимо множество човеци, които идваха неизменно всеки ден, докато бях там. От фойайето на хотела аз им проповядвах и се молих ежедневно за тях, докато един ден неочаквано се разнесе новината, че има голяма вероятност силен тайфун да нападне селището им към 8 часа вечерта. Вече започваше да вали силен дъжд и аз помолих хората да останат в сградата на църквата, където се бяхме събрали. Тя беше по-стабилна от техните слаби къщурки, които един ураган би могъл да разруши само за броени секунди. Минаха цели два часа, през които тайфунът се приближаваше заплашително към нас. Вятърът фучеше като боен самолет над главите ни, но самият ураган все още предстоеше да дойде. Предупредих братята и сестрите от църквата и новоповярвалите да не се боят, защото за Бог не представлява никаква трудност да покори този ураган или да го отклони в друга посока. Преди всичко нашият Господ е велик и мощен Бог! Хората не бяха много спокойни, като се имаше в предвид, че годишно около 20 тайфуна връхлитат Филипинските острови, а този се очакваше да е най-зловещият. Той беше направо смъртоносен! Около 7,30 бяхме събрани всички в предната част на църковната сграда за служба пред Бога и молитва. Молах Господ да отклони този тайфун в безопасна за всички посока, защото вече усещахме приближаването му. И тогава Бог се намеси! Когато беше вече почти над нас, изведнъж тайфунът се извъртя и тръгна в друга посока, където мястото бе ненаселено. Алелуя! Слава на Бога!

Разрушителната сила на тази зловеща буря, която бе катурнала и разрушила много сгради и домове по пътя си до нас, се оттегли от целия този район, направлявана директно от Божията десница! Манила също бе пощаден! Ако тайфунът бе ударил този гъстонаселен град, щяха да загинат буквално стотици хиляди човеци. Дъждът и вятърът лишиха от жилища над 270 000 семейства, но после смъртоносният удар се оттегли в оризовите полета. Те, разбира се, бяха напълно опустошени, но хората останаха живи и освен това мнозина от тях новородени за нов живот! Чудно е да наблюдаваш как Бог действа и да усещаш, че си част от Неговия велик и добър план!

Последната нощ, когато се приготвих вече за прибирането ми у дома, ненадейно ми съобщиха, че полетът се отлага с още няколко дни. Колко ли време ще върлува този тайфун? Помислих си аз раздразнено. Дали няма да ми изгори резервацията до Манила? А после другата до... Не след дълго разбрах, че резервацията ми вече е невалидна, а първият възможен полет ще е едва в сряда. Чудех се колко ли време ще трябва да чакам за следваща резервация? Тогава изведнъж в ума ми просветна една мисъл: "Защо се безпокоиш? Бог знае какво става сега с теб? Нали именно Той те доведе тук?"

Към един часа следобед се обадох на аерогарата в Манила. По улиците течели реки от вода, а вятърът духал все още с 315 км в час. Нямахме никакъв шанс за полет. Казаха ми, че мога да си направя резервация за след десетина дни. Тогава си спомних за един от мъжете, които Бог бе изпратил на пътя ми. Той ми беше казал, че ако съм в нужда, мога да използвам колата му и всичко негово. Реших да му се обадя и бях благодарен, че телефоните все още работеха. Колелото започна да се върти в моя полза. Само след няколко часа се откри едно място за мен и аз можах да пристигна в Манила

още същия следобед. Наводнението беше толкова лошо, че отгоре градът приличаше на море.

Десетки хиляди човечи се бореха още за живота си, накацали по покривите на къщите и дървета. Аз бях единственият, който щеше да лети за САЩ без предварително запазено място. Благодаря на Бога, че ми изпрати правителствени служебни лица, които ми разрешиха да пътувам като нерегистриран специален пътник. Алелуя!

ЗАБЕЛЕЖКА: Всички имена, които Бог ми даде чрез Гавраил, бяха действителни лица, които наистина срещнах на Филипинските острови до последното име и без изключение! Слава на Бога!

Дванадесета глава: МИХАИЛ И НЕГОВИТЕ АНГЕЛИ

Чух някакъв странен шум, който идваше от долния етаж на къщата ни. Беше много рано сутринта на един понеделник. Никога няма да забравя гледката, която тогава се откри пред очите ми в моята всекидневна. Тя се беше превърнала на команден военен пункт на ангелската войска, която бе тук, за да приеме и изпълни заповедите от Бога. Сатанинската атака бе явно много силна, след като самият архангел Михаил бе там и командваше Божията ангелска армия. Около два часа сутринта един понеделник бях събуден от странен шум, идващ от всекидневната ни. Веднага скочих и се затичах надолу по стълбите. Вече подозирах какво може да става, когато пред очите ми се откри една от най-прекрасните гледки, които някога бях виждал на земята. Във всекидневната стояха като исполини четири грамадни ангела, а в цялата къща цареше трескава активност. И друг път Бог ми бе откривал Своето величие чрез посещенията на ангели в спалнята и офиса ми, но този път беше нещо уникално и смайващо. Усетих с духа си, че това, което Бог правеше сега бе от голяма важност за мен. Гавраил ме посрещна на края на стълбите и ме помоли да го последвам в семейната стая. „Не искам да се плашиш или страхуваш, – започна той, – но Бог желае да знаеш, че сатанинските сили са планирали жестока атака срещу теб и дома ти.” Точно както Бог има Своя свята ангелска войска, така и сатана има армия от князе на тъмнината и нечисти духове, но не се бой, защото Бог е по-силен от всичките му войски! Силите на поднебесната не са вездесъщи и не могат да бъдат навсякъде...

Слушах много внимателно, докато Гавраил ми обясняваше защо всъщност Бог е допуснал да видя тази духовна битка. Бог иска да ни предупреди за времето, в което живеем и да затвърди връзките между отделните части на Божия народ. Гавраил ми каза, че Сатана е много разярен поради успеха на Божието дело в Бойс и затова е изпратил много князе на тъмнината, с цел да нарани и ограби християните, да напълни умовете им със светски пожелания и лъжи и да осуети колкото се може повече от Божиите намерения. Той ми припомни за времето, когато Израел трябваше да бъде освободен и изведен от Египетското робство и как тези същите князе се опитваха да възпрепятстват Божиите намерения. Тогава Сатана подбуди Фараона да избие всички мъжки бебета, защото знаеше, че Бог е обещал избавител на Израила и вече бе дошло времето той да се роди. Такъв отпор дадох нечистите сили на тъмнината и при раждането на Исус, Който за тях бе още по-опасен и от Мойсей. Замислих се много над думите на Гавраил, който ми обясни, че Сатана всъщност не може да предскаже с пълна точност бъдещето, нито може да чете мислите на Божиите люде и много нервничи, защото той разполага с някаква достоверна небесна информация, само ако успее да я открадне от някого. Но понеже днес Святият Дух надзирава Божиите дела и люде на земята, Той пречи на дявола да надникне и разруши съвършените Божии

планове. Затова, когато Святият Дух забележи, че активността на сатанинските сили става опасна за някого от Божиите чада, Бог изпраща ангелите Си да разгонят поднебесните духове и да разрушат нечестивите им планове. Вниманието ми бе привлечено от един специален ангел, който бе наистина огромен и много войнствен. Загледах се в него и открих, че прилича твърде много на Гавраил. Никога няма да забравя очите на този огромен ангел, защото бяха буквално като огнени езера! Докато го гледах, Гавраил ми обясни, че Бог е изпратил най-мощния Си ангелски служител, за да разчисти пътя и отблъсне струпалите се князе на мрака и тъмнината. Докато Гавраил ми говореше, дъхът ми спря и станах като замаян, защото най-накрая осъзнах, че това всъщност бе първата ми среща с архангел Михаил! Невъзможно е да се опишат сиянието и величието, които се излъчваха от Михаил. Докато го гледах, почувствах върху себе си Божието състрадание, любов и загриженост към хората. Стаята бе пропита от Божията слава и сякаш от всякъде се излъчваше естеството и личността на Исус! Аз не Го виждах, но знаех, че е тук!

Гавраил ми каза, че Исус е дал кратко послание на Михаил лично за мен! Когато Михаил заговори, аз слушах с огромно благоговение. Всичко беше така ясно и точно, че нямаше нужда от никакви въпроси! Бях толкова щастлив да стоя между тези огромни същества и да чувствам с всяка клетка на тялото си колко велика и безгранична е Божията любов към нас! После ангелите ми съобщиха, че битката е започнала миналата нощ и те вече са отблъснали вражеските войски. Михаил и тримата ангелски водачи с него били предупредени и призовани на време от Святия Дух, Който вижда и знае всичко, което става по земята и в духовния свят. Святият Дух забелязва всяка активност на сатана и дава своите разпоредби на небесния език, който всеки новороден християнин може да получи чрез Него. Така ангелите получават тези съобщения и веднага действат. Михаил ми каза още, че до определеното време, когато Сатана ще бъде напълно изгонен и вързан, Бог допуска той да има частичен достъп до Божиите чада, но именно затова Святият Дух и ангелите са изпратени от Бога при нас, за да ни пазят и защитават от жестоките атаки на поднебесните сили на нечестивото. После той ме успокои, че не трябва да се притесняваме и боим от нищо, понеже Бог е по-силен от всичките ни врагове и Неговите ангели могат винаги да побеждават! Алелуя!

Михаил говори с мен надълго и нашироко за много неща, за които аз никога не бях се замислял. Разбрах обаче, че когато Бог ти открива една истина от Словото Си, тя може да е много противоречива с твоите доктринални разбирания за Него, защото Бог все пак е Бог и върши това, което желае. Нашият Господ знае най-добре защо, какво, как и кога да каже или направи! „До едно определено време – каза ми Михаил, – нашата задача ще е не да унищожим Сатана, но само да възпираме силите на тъмнината (**2 Солунци 2:7**), да осуетяваме намеренията им и да ги държим далеч от Божия народ. Но скоро ще дойде времето да се погрижа за една важна задача, която Бог ми е възложил и аз чакам търпеливо и със загриженост да я свърша. Тогава ще изгоним завинаги от небесата Сатана и неговите ангели и няма да оставим нито един от тях. Хората рядко усещат това, но истината е, че през всичките 24 часа на денонощието силите на тъмнината обвиняват Божиите чада за неща, които Бог отдавна е забравил и простил. Сатана не гледа на вас така, както Бог ви гледа през кръвта на Исус. Бог е простил отдавна греховете ви, но дяволът не спира да хвърля обвинения и клевети срещу вас. Но скоро – заключи Михаил весело, – небесата ще бъдат прочистени напълно от всеки грях! Луцифер ще се опита да воюва, но няма да има никакви шансове за победа. Прочети за това в **Откровение 12:7-10!**” Стана ми ясно, че на небето има силна и стройна армия, командвана от Михаил, която е в непрекъсната атака.

„И стана война на небесата: излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против змея; и змеят воюва със своите ангели; обаче те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. И свален биде големият змей, оная старовременна змия, която се нарича дявол и сатана, който мами цялата вселена; свален биде на земята, свалени бидоха и ангелите му заедно с него. И чух силен глас на небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на неговия Христос; защото се свали клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог. А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелстване; защото не обичаха живота си до толкоз, щото да бягат от смърт. Затова, веселете се небеса и вие, които живеете в тях. Но горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време” (Откровение 12:7-12)

Сатана и неговите пълчища не могат да спрат Божият план от изпълнението му на определеното време. Тези тежки и ужасни дни на Голямата скръб, за които пророкува Откровението на Йоан, непременно ще дойдат и тогава всичките тези свалени от небесата нечисти ангели ще се заселят тук на земята (в душите и телата на непокаялите се хора). Тогава земята ще се превърне в преддверие на ада. Слава на Бог, че Той ни е открил Своя справедлив план за последните дни на „скръб, небивала откакто свят светува”! Това последно Библейско откровение на Бог до Исус Христос е дадено на човечеството, не за да ни спласи или отчая, а за да ни предупреди и покаже изходния, спасителен път, който Бог е изработил за нас чрез Сина Си, така че да не се налага да минаваме през последното изпитание, което ще дойде върху цялата вселена (**Откровение 3:10**). Сега е времето да се опомним и да сключим мирен договор с Бог чрез Исус! Утре може да е вече късно! Защото сам Исус казва: **„А за онзи ден и час не знае никой, нито Синът, нито Божиите ангели, но само Бог Отец.” (Матей 24:36)**. Михаил свърши посланието си с думите: „На небесата не ще има никакво място за тези паднали ангели и за сатана! Когато денят за голямото почистване настъпи, Михаил ще извърши именно това, което Бог му е заръчал и ни е открил в Откровение 12 глава. Когато Гавраил заговори отново, той ми каза, че аз трябва непременно да споделя това послание от Бог с моите събрата, за да могат Божиите люде да се окуражат и издържат докрай във вярата и служението си. Бог държи очите Си отворени над нас във всеки миг от живота ни. Той наблюдава целия свят и няма да спре да контролира дори и сатана. Бог Отец е Този, Който държи всичко в ръката Си. Може понякога слънцето да се помрачава за нас и животът ни да ни се струва истински ад, но и тогава не трябва да забравяме, че Бог лично държи всичко под Своя контрол и именно Той ни дава изходен път, ако Го призоваваме винаги.”

Михаил и Гавраил ми откриха още, че миналата неделя силите на тъмнината са били толкова близо до нас, че се е наложило Михаил и войнствените му ангели да се установят в църковната ни сграда по време на службата. Алелуя! Знанието, че ангелите на Бога са винаги с нас и ни предпазват, ме накара да подскоча от радост! По лицето на Михаил се четеше голям гняв и нетърпимост, докато говореше за Сатана и неговите ангели! Всъщност Михаил и Гавраил наистина много си приличаха. Те имаха определени отличителни черти, но открих, че и двамата отговаряха много точно на писанието, което пророк Данаил бе дал за Божиите ангели. И двамата бяха облечени по един и същи начин.

Белите им туники имаха прекрасни златни бродерии, а около кръста си носеха препасани широки златни пояси. Сандалите им бяха много особени, а ходилата на краката като че бяха от мед златисто кафяви, **„мишците и нозете му бяха наглед като лъскава мед.” (Данаил 10:6)**. Ръцете на изпратените до мен ангели бяха слънчево блестящи. Медният цвят на кожата им беше много необикновен, защото светеше

буквално като слънцето. Цялата фигура на Михаил вдъхваше огромен респект и аз си представих ясно как се чувстват онези тъмни сили, които дръзват да се опълчат срещу Бога! Косата им беше светла, почти ленена и имаха вид на младежи на около 20-25 години. Беше ми много трудно да си представя, че те са по-стари дори от земята! Другите воюващи ангели бяха облечени или с кафяви туники и широки, свободни панталони или с ризи, препасани през кръста с връзки. Тогава разбрах, че Господните ангели имат различни рангове, както в земната армия. Божията организация има съвършена структура! Гавраил е водещ ангел, който стои пред Бог като координатор и посланик. Служебните духове са ангелите, които през повечето време пребивават тук всред нас, на земята. Те ни служат и помагат през всичките дни на живота ни, като отстраняват от пътя ни проблеми, грижи, трудности и мъчнотии. Те ни носят и показват на практика Божията любов и Бащински Му грижи. Ако Бог счита за необходимо, тези служебни ангели могат да ни се явят и с обикновени човешки тела, но всъщност през повечето време са невидими за нас. Те нямат това почти непристъпно излъчване, каквото имат висшите ангели главнокомандващи. Серафимите и херувимите са други два вида ангелски същества, които имат по-специални задачи. Те са водени от Гавраил и са заети да възвърнат на вярващите изгубеното или откраднатото им благословение и да споделят с тях Божието спасително послание!

Михаил е главният командващ архангел на Божията ангелска армия, която е в непрестанна война със силите на тъмнината. Креони, един от ангелите, които Бог ми изпращаше, е подчинен на Михаил и един от водачите на военните ангели. Много от ангелите имат ранг в небесната армия – нещо като земните капитани, генерали и т.н. Всеки носи собствена отговорност за поставената му задача и лични заповеди, които трябва да изпълни. Ето защо когато Луцифер падна и повлече след себе си една трета от Божиите ангели, те се превърнаха в демони, които също имат различен ранг, сили и способности. Словото ни говори за князете на тъмнината. Това са онези падналите ангели, които са имали висок чин пред Бог, но сега началстват в сатанинската армия. В определени съдбоносни моменти от човешката история, когато Сатана е разбирал, че Бог има да направи нещо много специално и важно, той винаги е събирал тези князе на тъмнината, за да измислят и опитат всички възможни стратегии и техники, с цел да отложат, отклонят или разрушат напълно (ако това им е възможно!) плана на Бога. Така например, когато Данаил се молеше пред Бога да му се открие значението на видяното от него, някои от тези князе на тъмнината и поднебесната се бяха събрали там, за да попречат на Божиите ангели да му занесат посланието от Бога. Гавраил бе възпиран от тези слуги на Сатана цели 21 дена, след което Святият Дух изпрати князът Михаил, който имаше силата да ги отблъсне и Божието дело бе извършено докрай. Когато Гавраил дойде при Данаил, той му откри: **„Не можах да премина 21 дена, но Михаил, един от главните князе, дойде да ми помогне!”**

По-късно, когато ангелите бяха вече готови да напуснат, те отвориха вратата, направиха по една-две стъпки в натрупалия навън сняг и после напълно изчезнаха. Следите обаче останаха по снега! След този дълъг и много вълнуващ разговор с Михаил аз бях направо като премаялял. Този мощен ангел бе дошъл при мен направо от Божието присъствие и излъчваше голяма сила и слава. Едва на другия ден можах да събера отново силите си. Човешкото тяло не е в състояние да издържи пред сиянието, величието и святостта, които се излъчват дори само от архангел Михаил, а какво да говорим за славата на Божия Син Исус. Наистина понякога е трудно да разберем защо и какво точно върши Бог. Неговите пътища и думи са често странни за нас, но Създателят на небето и земята върши всички тези неща, така както Му е угодно и смята за най-добре! Божиите ангели не биха дошли, нито биха ми се явили и разговаряли с мен, ако Бог не им беше казал: „Отидете и му кажете...!” Истината е, че и днес Бог

може и върши такива странни неща, но всичко това е само за нашето добро! Бог има един много специален план за нас! Той е предопределил и призовал човеци от всички езици и народи, които да Го търсят и следват. На определеното за всеки от тях време и място, Той дава Своите послания, откровения, напътствия, пророчества и поучения, точно както правеше по времето на пророк Данаил и старозаветните пророци! Словото ни учи, че след изливането на Святия Дух в сърцата ни, ние всички можем да бъдем Божии пророци и свещеници (**1 Коринтяни 14:1, 12-13, 31**)! Бог подари на народа Си разни духовни дарби, чрез действието на които да ни окуражава, назидава, очиства и подготвя за великия и славен ден Господен, за деня на Грабването! Тогава сам Господ ще извика с повелителен глас и ще ни събере горе при Себе Си (**1 Солунци 4:16-17**), но до тогава Бог ни е дал много специална и важна мисия, която трябва да изпълним: **“Идете и научете всички народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Святия Дух, като ги учите да пазят всичко, що Съм ви заповядал. И ето, Аз Съм с вас през всичките дни до свършека на света. Амин.”** (Матей 28:19-20)

Тринадесета глава: АНГЕЛИТЕ В СЛУЖЕНИЕТО СИ

Какво правят ангелите в промеждутъците между едното и другото явление, послание или поръчение? „Ние непрекъснато сме заети с прогонването на Божиите неприятели от различни части на земята и с изпълнението на Божия план за човеците! Аз командвам една войска, която има за задача да събори „Ерихонските стени” на земята... и това ще стане!” – каза Креони един величествен, войнствен ангел на Бога.

Днес е времето на велико духовно съживление по всички кътчета на земята! Днес стават необикновени, нечувани неща! Мнозина човешки очи, уши, умове и сърца се отварят за духовните ценности на Библията и за истината на Бога! Днес е времето, когато довчерашните християнски врагове напушат тъмните си сбирнища и се обръщат към Божествената светлина! Все по-нови и нови гласове се извисяват над земята и прогласяват благата вест на нашия Господ! Това пробуждане и съживление в Христовата Църква, на което ние днес сме свидетели, е резултат от отпора на една силна небесна Божия армия, която е в атака денем и нощем заради нас! Чувал съм много свидетелства на хора, които са били съвсем отдалечени от Бог и на които им е говорено много за небесната спасителна истина, но те не са се и замисляли над необходимостта да се променят и покаят за греховете си. Някои от тях са давали вид, че се приближават към Бога, но само за пред другите човеци. Но това, което се е случвало в повечето такива случаи е, че поради осърдните молитви на възлюбените им Бог е изпращал ангелите Си със специално слово лично до тях, за да ги обърне истински към Себе Си и да ги спаси. Бог върши такива съдбоносни чудеса в живота на хора от най-различни слоеве на обществото ни спортисти, търговци, политици, хора на удоволствията, учени, артисти, певци, обикновени работници, деца и старци... Когато небесните войски на Бог са в действие, човешките сърца се променят коренно или поточно казано буквално се новораждат! Интересно и полезно е за нас да изучаваме служението на ангелите, защото така разбираме колко голяма и велика е любовта и грижата на Бога към човеците! Така например, в 13 глава на Съдии можем да намерим някои много вълнуващи истини за служението на ангелите: **„И израилтяните пак сториха зло пред Господа; И Господ ги предаде в ръката на филистимците за**

четиридесет години. И имаше един човек от Сарая, от Давидовото племе, по име Маное, чиято жена бе бездетна, която не раждаше” (Съдии 13:12).

В своя план Бог бе определил тези 40 години, за да приготви едно богобоязливо семейство, чрез което да донесе освобождение за Израил. „И ангел Господен се яви на жената и каза: Ето, сега си бездетна и не раждаш, но ще заченеш и ще родиш син. Затова пази се сега да не пиеш вино или спиртно питие и да не ядеш нищо нечисто. Защото, ето, ще заченеш и ще родиш син, и бръснач не ще мине през главата му, защото още от рождението си детето ще бъде Назарей Богу; и той ще почне да избавя Израила от ръката на филистимците. Тогава жената отиде, та яви на мъжа си, казвайки: Ето, Божий човек дойде при мене, чието лице беше като лицето на ангела Божий, много страшно; и аз не го попитах от где е, нито той ми яви името си. Но рече ми: Ето, ще заченеш и ще родиш син; затова, да не пиеш вино, нито спиртно питие, и да не ядеш нищо нечисто; защото от рождението си, до деня на смъртта си детето ще бъде Назарей Богу. Тогава Маное се помоли Господу, казвайки: Моля ти се, Господи, нека дойде пак при нас Божият човек, когото Си пратил, и нека ни научи що да сторим с детето, което ще се роди. И Бог послуша Маноевия глас; и ангел Господен пак дойде при жената, като седеше на нивата, а мъжът ѝ, Маное, не беше с нея. И жената се завтече, та побърза да яви на мъжа си, като му каза: Ето, яви ми се оня човек, който дойде при мене завчера. Тогава Маное стана, та отиде подир жената. И като дойде при човека, каза му: Ти ли си оня човек, който си говорил на тая жена? И той рече: Аз. И рече Маное: Когато вече се сбъдне това, което ти каза, как трябва да се направлява детето и какво да прави то? И ангелът Господен рече на Маное: Нека се пази жената от всичко, което ѝ говорих; да не яде от нищо, що произлиза от лозе; нито да пие вино или спиртно питие; и да не яде нищо нечисто; всичко, що ѝ заповядах, нека да опази. Тогава Маное каза на ангела Господен: Моля, нека те задържим, за да ти сготвим яре. Но ангелът Господен каза на Маное: И да ме задържиш, няма да ям от хляба ти. И ако искаш да направиш всеизгаряне, принеси го Господу. (Защото Маное не позна, че това беше ангел Господен!) Тогава Маное каза на ангела Господен: Как ти е името, за да те почетом, когато се сбъдне това, което ти каза? А ангелът Господен му рече: Защо питаш за името ми? То е тайно! Тогава Маное взе ярето и хлебния принос та ги принесе Господу на камъка; и, като гледаха Маное и жена му; ангелът постъпваше чудно, защото когато се издигаше пламъкът от олтара към небето, и ангелът Господен се издигна в пламъка на олтара; а Маное и жена му, като гледаха, паднаха с лице на земята.”

Това е един прекрасен и действителен разказ в Съдии 13:3-20, за явяването на ангел от Господ, което е станало по времето на израелевите съдиите, но може да се случи и днес, в нашето време. В Своето послание до мен чрез този ангел на име Креони Бог наблегна особено много на тази случка, като ми обясни, че ангелите могат да се явят и в образа на човек, но това винаги е необходимо. В горния случай ангелът се яви така, че хората можеха да го видят с естествените си материални очи, а не като във видение или изстъпление. Библията ни учи, че ангелите са Божии пратеници и действат винаги по Негово нареждане. Бог им дава разпоредби и заповеди какво, как и кога да го направят. По тази причина Маное каза: „Господи, моля те, нека дойде пак при нас Божият човек...” Неговите думи са написани за наша поука, за да знаем, че ние не можем да се разпореждаме с ангелите, нито да им се молим за нещо, защото всичко, което те вършат, е по Божията свършена заповед. Той лично ги праща там, където има нужда да се направи нещо. От същия случай с Маное разбираме и също, че ангелът има право да остане и да разговаря с него колкото е необходимо. Ние обаче, никога не трябва да им се покланяме или да ги славим, но трябва да отдаваме слава и

благодарение само и единствено на Бога, Който ги е изпратил. Те са Божии служители, каквито сме и ние. Библията ги нарича „служебни духове” и ни обяснява, че тяхната задача е да прислужват на онези, които ще наследят спасение (Евреи 1:14). Има интересни пасажии в Библията, които се отнасят до служението на ангелите и понеже сам Креони е участвал в много от тях, Бог го бе изпратил при мен, за да ги оживи в съзнанието ми! В **Исус Навин 5:13** Библейското повествование ни връща към времето, когато Израел току що е преминал реката Йордан и се готви да завладее обещаната му от Бога земя. Тогава Исус Навин видя един мъж с изваден от ножницата нож и готов за бой, но не го позна от кои е. Веднага го попита дали е откъм тях или откъм враговете им и вижте какъв бе отговорът на този неизвестен воин:

„Не! Нито едните, нито другите! Но като военачалник на Господното войнство сега дойдох аз... И наоколо има едно огромно войнство от ангели, които ти не можеш да видиш, но аз съм им капитан...” (Исус Навин 3:14). Понеже мнозина са ме питали дали този „ангел” не е бил самият Исус Христос, аз веднага попитах Креони вярно ли е това наше предположение. Отговорът беше, че този небесен воин е бил самият Креони, който тогава е командвал и водел Господната войска пред Израил. Когато Исус Навин паднал пред нозете му, за да му се поклони, Креони му казал да събуе обувките си, **„защото мястото, на което стои, е свято” (5:15).** Този случай е подобен на случая с Моисей пред горящата къпина, където Бог му каза същите думи (**Изход 3:45**).

Креони ми разказа как Бог е сломявал напълно езическите царе и народи, така че те много са се страхували от Израел. Те са знаели, че Всевишният Бог е всред народа Си и са треперели от ужас дори при споменаването на онова голямото чудо, което Той направи, за да разбие и унищожи Ерихон. По времето на онези съдбоносни дни Бог е дал Своите разпореждания и е открил плана си на Креони, след което го е изпратил заедно с една група ангели при стените на Ерихон. Ако можехме някак си да надникнем в Божият план за онази битка, сигурно бихме прочели следните думи: „Израилевите чада са наши съюзници. Те трябва да обикалят около Ерихонските стени седем дни и на седмия ден седем пъти. На седмия ден свещениците да надуют тръбите и народа да извика силно към Бога! Тогава бутнете стените!” Креони ми разказа как неговите войни за заели позиции по върховете на Ерихонските стени, готови да действат при дадения от техните съюзници сигнал! Израел дори не е знаел какво точно ще се случи, но Бог знаеше и ангелите го знаеха! От народа на Израел се изисквало само да повярва в Божието послание и да го изпълни точно! Когато техният боен вик се разнесе около Ерихон, ангелите бутнали целите стени на великия укрепен град, така че те са се сринали до основи и са потънали в земята. Ерихонските стени са били толкова дебели, колкото и високи и върху тях е можело да се строят къщи. Така че, ако бяха просто разклатени или изместени, те пак щяха да си останат стени. Но Бог каза на ангелите Си: „Бутнете стените!” и те наистина паднаха и дори потънаха в земята (**Исус Навин 6:20**). Такава е била задачата на Божиите ангели тогава! Мога ясно да си представя как Креони е съблюдавал внимателно Божиите разпоредби за една част от стената, където е била къщата на блудницата Раав. Бог искаше да я възнагради поради смелостта ѝ да помогне на Израелевите шпиони, а може би и поради вярата ѝ в техния Бог. (Защото тя непременно е чула, както и всички други народи, за чудесата и знаменията, които Богът на Израел е вършил между и пред народа Си!) Бог ѝ бе обещал чрез устата на шпионите, че ще опази домът и семейството ѝ и наистина го направи.

Представям си как Креони е заповядал на някои от ангелите да пазят тази част от стената, докато другите събарят всичко останало. Най-съвременните археологически разкопки недвусмислено доказват достоверността на тази Библейска история, твърдейки, че стените на Ерихон са потънали надолу като че са били в асансьорна

шахта. Алелуя! Представете си какъв натиск са оказали ангелите върху тях! Също така се знае, че при разкопките са намерили дори и мястото, където стената не е била срутена т. е. къщата на Раав! Слава на Бог! Тези нови археологически методи работят сякаш за Библията, за да я направят по-достъпна и достоверна и за най-закостенелите безбожници! Между впрочем науката не е могла никога да отрече съществуването на Бог, но напротив, винаги го е доказвала и потвърждавала, просто откривайки законите, които Бог вече е постановил и утвърдил на земята. Това послание направи Библията по-реална и жива за мен и ме увери, че тези ангели, които някога са съпровождали Израел пред Ерихонските стени, работят и днес под ръководството на Святия Дух за победата и утвърждаването на Божия избран народ, Църквата на Исус Христос!

На друго място в Библията четем за Господен ангел, който въздържа Валаам да не прокълне Израел. Въпреки че Валаам бе изкушаван да стори това и бе готов да го направи заради парите, пак Бог не му позволи да изрече и една клетва срещу избрания Божи народ! Всеки опит на Валаам да отправи проклятие се превръщаше в думи на благословение за Израел! Може би накрая си е казал: „Какво става с мен? Да не съм си загубил ума?” Той не е могъл да знае, че в този момент до него е стоял мощен ангел от Бог, който слагал други думи в устата му; в крайна сметка Израел бе благословен и то многократно! Такава беше Божията добра наредба за народа Му и за да постигне това, Бог можеше да накара и нямо магаре да проговори разумно с човешки глас, за да даде откровение на пророка: **“Валааме, не съм ли ти служил вярно през целия ти живот?” (Числа 22:22-35).**

Защо Бог позволи този разказ да се запише в Библията? Защото това беше самата истина! Магарето проговори поради присъствието на Божия ангел, макар преди това да нямаше физическа възможност да говори. Някои писания като това имат за цел да ни помогнат да разберем обективната истина, че ангелите съществуват и играят голяма роля в Божието дело на земята, редом с нас повярвалите и изкупени от Господа хора. Ние можем винаги да разчитаме на Божията закрила и помощ чрез тази Негова небесна армия. Божият план е съвършен и той е направен по Божието предумисление още преди сътворението на света. Всяко нещо, което Бог ни е открил в Библията чрез ангелите Си, е било частица от Неговия велик план, а не някакво моментно хрумване. Бог е промислил най-доброто за хората, които ще Му се доверят и Той го е промислил още преди те самите да се родят и да решат да Го последват! Не е ли чудесно да знаем, че Бог бди над нас и ни дава смисъл и цел в живота от мига на нашето зачеване до деня, в който ще се изправим пред Него! Слава на името Му!

На друго място в Библията архангел Гавраил отнесе на пророк Данаил Божието откровение за част от предвечния Му план, като каза: „Данаиле, ще ти покажа нещо от Моя план. Израил ще бъде в плен за 70 години и когато те се свършат, ще излезе декрет да се съгради Ерусалим отново! Започни да пресмяташ и сметни 483 години тогава ще се роди един Мъж, който ще избави людете ти от греховете им...” Разказът на Данаил за похода на Александър Македонски и четиримата генерали, които ще заемат своето място на времето си бе също една съществена част от Божия план, която Той благоволи да ни открие. Ангел Господен се яви на Захария с посланието, че жена му, Елисавета, ще роди син и това беше Йоан Кръстител (Лука 1:11-20). Архангел Гавраил посети Мария и й каза, че ще зачене от Святия Дух и ще роди Исус, Божият Син, Спасителят на света (Матей 1:25-35).

Ангел от Господа предупреди Йосиф на сън: **„Стани, вземи детето и майка му и бягай в Египет, докато ти река, защото Ирод ще потърси детето, за да го погуби” (Матей 2:13).**

След като Исус бе кръстен в реката Йордан от Йоан Кръстител, **„Той бе отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушаван от дявола. И след като пости 40 дни и**

40 нощи, най-после огладня. И тъй, изкусителят дойде и Му рече: „Ако Си Божий Син, накарай тия камъни да станат на хлябове.” А Той в отговор каза: „Не само с хляб ще живее човек, но и с всяко слово, което излиза от Божията уста.” Тогава дяволът Го завежда в светия град, поставя Го на крилото на храма и Му казва: Ако Си Божий Син, хвърли се долу, защото е писано: **“Ще заповяда на ангелите Си заради тебе и на ръце ще те дигнат. Да не би да удариш о камък ногата Си.”** Исус му рече: Писано е още: „Да не изпитваш Господа, твоя Бог.” Пак го завежда дяволът на една висока планина, показва Му всичките царства на света и тяхната слава и казва Му: „Всичко това ще Ти дам, ако ми се поклониш.” Тогава Исус му каза: „Махни се зад мене, Сатана, защото е писано: **“На Господа твоя Бог да се покланяш и само нему да служиш.”** Тогава дяволът Го остави; и ето, ангелите дойдоха и Му прислужваха” (Матей 4:11). В Лука 22:43 четем за един ангел от Господа, който дойде да подкрепи Исус в Гетсиманската градина. За служението на ангелите се споменава в цялата Библия от Битие до Откровение. В Битие 24:7 Бог обещава да изпрати ангела Си, за да приготви пътя за слугата на Авраам и той да намери най-подходящата жена за сина му Исаак, т.е. тази, която е избрана от Бога да му бъде съпруга. В Псалм 34:7 Святият Дух писа чрез Давида, че: **„Ангелът на Господа се опълчва около ония, които Му се боят и ги избавя.”**

Спомнете си и за пророк Данаил, който бе хвърлен в рова на лъвовете (Данаил 6:22). Царят и всички негови подчинени бяха напълно сигурни, че прегладнелите зверове ще го разкъсат и до сутринта ще останат само оглозганите му кости. След една тревожна и безсънна нощ (понеже обичаше Данаил), царят изтича до рова и извика: **„Данаиле, служителю на живия Бог, Комуто ти служиш непрестанно, можа ли да те отърве от лъвовете?”** (Данаил 6:20). В действителност той сигурно не очакваше да получи някакъв отговор, но любовта му го бе подтикнала да провери за всеки случай. Колко голяма трябва да е била изненадата и радостта му, когато е чул познатия глас на приятеля си: **„Моят Господ прати ангела Си да затули устата на лъвовете, та не ме повредиха; защото се намерих невинен пред Него; още и пред тебе, царю, не съм сторил никакво престъпление”** (Данаил 6:22). Тогава отвориха капака и видяха Данаил да седи спокойно между лъвовете, които лежаха около него като малки, безобидни котенца. Божиите ангели имат голяма сила, тъй като те изпълняват Божиите заповеди и сам Бог им дава сила и мощ за всичко, което трябва да направят. Ако един единствен ангел може да спре няколко прегладнели лъва от това да разкъсат Данаил, то представете си каква мощ и сила е положил Бог във всичките небесни ангели, които вършат волята Му между хората! Винаги, когато трябва да се отвори нова страница от вечния Божи план или трябва да се случи нещо много важно, Бог е изпращал ангелите Си и дори ги е правил видими за нас, за да ни донесат посланията Му и да помогнат за изпълнението им.

И днес Бог изпраща ангелите Си и ни ги открива, когато сметне за необходимо. Много хора, дори невярващи в Бога, могат да свидетелстват за посещения на Божиите ангели и това е така, защото Бог не би позволил на този свят да се сгромоляса надолу с главата, без да го предупреди за грозящата го опасност! Новата страница е вече отворена! Алелуя! Най-важното събитие от историята на човечеството е на път да се сбъдне и то много скоро! Божиите ангели работят трескаво, за да приготвят всичко за деня на Второто Господно Пришествие! Днес посещенията на ангелите от Бога вече не са рядкост, но почти ежедневие! По всички части на света Божият народ е предупреждаван и окуражаван непрестанно от видения, срещи и откровения на Бога чрез Святия Дух и Неговите ангели! Бях много развълнуван, когато един брат Джон Уивър (пастир в Christian Centre, Бозман, Монтана) ми се обади и ми разказа за срещата му с един ангел Господен.

Първия път ангелът дошъл през нощта и братът си помислил, че сънува. Не посял да каже на никого, защото знаел, че всички ще му се присмоят. Вторият път ангелът се появил докато братът пътувал в колата си по магистралата. Вратите и прозорците били плътно затворени и в колата нямало никой друг, но въпреки всичко ангелът изведнъж се появил на съседната седалка и му повторил отново посланието, което Бог имал за него и всичко, което трябвало да направи. След като пастир Уивър осъзнал, че не сънува, но този същият ангел идва за втори път със същото послание от Бога, ангелът излязъл от колата, без да отваря вратата и летял известно време заедно с нея (тя се движела с 80 км в час), а след това изчезнал. Библията казва, че Бог не се променя. Това, което четем в нея, може да се случи и днес, стига ние да търсим Бога и да желаем да Му служим. В Словото Му пише, че някои са приели ангели от Бог, мислейки, че приемат странници. Явно не винаги бихме могли да ги разпознаем, че не са обикновени хора, освен ако не направят нещо, което никой човек не може да направи например да изчезнат в пламъка като при Маное, да излязат от колата, без да отворят вратата и да летят с нея, да ви събудят през нощта в леглото ви и да знаете, че навсякъде е затворено и заключено, да вървят по снега и изведнъж вече да ги няма... Независимо дали са видими или невидими за нашите очи, те винаги са около нас! Те не умират, нито остаряват, но са все така мощни и дейни, както по времето на Израелевите патриарси. Божиите ангели са сред нас и имат задача да ни пазят и помагат, за да стигнем до спасение и наследим вечния живот от Бога!

В Псалм 91:11 Бог ни открива, че е заповядал на ангелите Си да се грижат за нас и да ни пазят във всичките ни пътища. Понякога те могат да се появят и като съвсем обикновени хора, ако задачата им го изисква. Но има едно нещо, в което Бог трябва първо да ни обучи, а именно да можем да различаваме истинските Божии пратеници от плода на вашето въображение. Не е нужно да се мъчите да ги видите тук или там, защото когато Бог реши и ви ги открие, вие просто ще знаете, че това са ангели от Бога. Те непременно ще ви се представят като такива и ако все още се съмнявате дали това не е въображение или измама от дявола, можете да ги попитате в името на Исус за техния Господар. Ако това са истински Божии ангели, те винаги ще прославят Исус като Божи Син и Спасител, дошъл между нас в плът, за да умре за греховете ни (1 Йоан 4:23).

Ангелите разчистват пътя пред нас, точно както правеха в старозаветните дни. Чрез тяхното служение Бог ни показва, че не е само един страничен наблюдател, безразличен към нашите нужди и потребности, но е нашият Небесен Баща, Който ни обича и прави всичко възможно за нашето добро. „А ангел от Господа говори на Филип, казвайки: Стани, иди към юг по пътя, който слиза от Ерусалим през пустинята за Газа.” (Деяния 8:26) Каква беше целта на ангелското послание до Филип? Бог искаше той да се срещне с етиопския скопец и да му благовества Христос! Бог искаше да се погрижи за този човек и за цялата му нация, която по-късно щеше да приеме Христа чрез него! Бог е същият вчера, днес и завинаги! Той върши и в нашите дни същите и подобни чудеса за чадата Си и за далечните, които иска да привлече при Себе Си! Толкова е радостно и утешаващо да знаем, че Бог е изпратил ангелите Си да работят за покаянието на нашите невярващи родители и роднини! Може би вие си мислите, че няма нищо на небето или на земята, което да е в състояние да ги преобърне и промени, но днес искам да познаете, че Божиите ангели имат специална задача да ги следват непрестанно по стъпките им, да ги привличат към Бога, да ги променят. Бог ни е обещал да спаси целите ни домове и нашите роднини са привилегировани в грижите на Божиите ангели (Деяния 16:31). Бог ни люби толкова много, че е приготвил всичко необходимо за нашето спасение! Той ни е изпратил Святия Си Дух, за да бъде в нас и да ни напътства на всяка истина! Заповядал е на ангелите Си да ни съпътстват и помагат през всичките дни на живота ни! Ако слушаме внимателно Божият глас, за нас

е направо невъзможно да се изгубим по пътя и да объркаме посоката! Ангелите са в служение и днес! Алелуя!

Четиринадесета глава: ИСУС ИДВА СКОРО

Когато мисля за идването на Исус, винаги си спомням ясно следните думи на Гавраил: „Никога до сега не е имало толкова раздвижване и активност в небесните дворове, каквото има сега. Нещо подобно беше само при раждането на Исус!” В кое време живеем днес според Божия календар? Ако човешкият престой на земята от времето на Адам и Ева до края на света може да се измери с дванадесетте часовникови деления, то аз вярвам, че ние сме в края на дванадесетия час и може много скоро да чуем последния удар! В Библията Бог ни е предсказал много белези, по които да можем да разпознаем идването на края на света и което е още по-интересно, ние – днешното поколение от края на ХХ век вече сме живи свидетели за изпълнението на повечето от тях. ИСУС ИДВА! Бог не ни е открил точната дата и година, но Господ Исус ни подсказва, че можем да се ориентираме за това по времената. Така както земните сезони имат своите отличителни белези и по тях ние разпознаваме идването на есента или лятото, така е и с Господното Пришествие! Когато настъпва пролетта, тревата започва да зеленее, дърветата покарват млади листенца и пъпки. Всичко излиза от зимния си сън – расте, цъфти и се разпуква. Когато времето за Второто Пришествие на нашия Господ наближи, ние ще можем да се ориентираме за него по белезите, които Той ни е предсказал в Библията. Колко още ни остава до идването на Исус! Ние не знаем с точност, но това, което виждаме и преживяваме в последните години ни кара едновременно да скърбим за този свят, но и да се радваме на правото да се родим и живеем в най-великите и вълнуващи дни от човешката история! Това са дни, в които човешките от всички крайща на света отварят сърцата си за Божието послание на мир и спасение и Го приемат!

Дни, в които Бог говори, изобличава, съживява, наставлява и очиства Божия народ за срещата му с Него! Това духовно съживление между верните последователи на Исус е нечувано и невиждано до сега в човешката история! Мнозина наши съвременници се убеждават, че всред нестабилността и несигурността на “модерния” ни живот единственото нещо, за което си струва да се държат здраво, е вечното Слово на Бог и Неговият Свети Дух! Днес се забелязва един непрекъснато растящ глад в човешките сърца за разбиране на Божието слово и общение с Всевишния! Ето защо нашата задача е да научим събратята си от света, че Бог не се променя никога и Словото Му не остарява – то има вечна стойност и говори за вечни Божествени принципи, които не се влияят от модата на този свят!

ГОДПОД ИСУС НИ КАЗА, ЧЕ ЩЕ ДОЙДЕ ОТНОВО ЗА НАС!

„В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място. И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето Съм Аз, да бъдете и вие.”
(Йоан 14:23)

„И ще станат знамения в слънцето, в луната и звездите, а по земята бедствие на народите, като ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните. Човеците ще примират от страх и от очакване на онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят. И тогава ще видят Човешкия Син, идещ в облак, със сила и голяма слава. А когато почне да става това, изправете се и подигнете главите си, защото избавлението ви наближава. И каза им притча: Погледнете смокинята и всичките дървета. Когато вече покарат,

вие, като видите това, сами знаете, че лятото е вече близо. Също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че лятото е вече близо.” (Лука 21:25-30)

„И като се взираха към небето, когато възлизаше, ето, двама човека в бели дрехи застанаха при тях, които и рекоха: Галилеяни, защо стоите та гледате към небето? Тоя Исус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде, както Го видяхте да отива на небето.” (Деяния 1:10-11)

Ангелите се явяваха на земята по времето на Исус. Те се явяват и днес, за да ни носят новини от Бога и от „този същият Исус”, Който се връща скоро на земята! Не знаем кога точно, но това, което със сигурност знаем и проповядвам е, че: **ИСУС СЕ ЗАВРЪЩА!** Това е една от тайните на Бога, която Той благоволи да открие на слугите Си, пророците (**1 Коринтяни 15:51-52; Откровение 10:47**)! Учениците на Исус чувстваха една неотложност относно подготовката си за Второто пришествие и се взираха напред в бъдещето, когато „сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред, а после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господ. И тъй, насърчавайте се един друг с тези думи” (**1 Солунци 4:16-18**). Днес ние имаме да кажем нещо много вълнуващо и важно на хората от света, които се лутат отрудени и обременени, без някаква сигурна надежда в този свят, и то е: **„ОБОДРЕТЕ СЕ, ИСУС ИДВА СКОРО”**. Тази вяра и надежда е изпълнила страниците на Павловите послания. Той ни уверява, че Бог се грижи за всичко и ние не трябва да изпадаме в панически страх при мисълта за Господното пришествие. Ако искрено обичаме Господ, Той няма да ни остави неподготвени. Може пътят ни да не е много лек и розов, но ако сме закотвили своята НАДЕЖДА в Исус и Неговите обещания и Му служим ревностно, Бог ни е обещал да опази до онзи славен ден всичко, което сме Му поверили (**2 Тимотей 1:12**). **„А сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати духа, душата и тялото ви без порок, до пришествието на нашия Господ Исус Христос. Верен е Оня, Който ви призовава и ще извърши това”** (**1 Солунци 5:23-24**).

Когато получавам Божиите послания чрез посещенията на ангелите, винаги усещам осезаемо любовта и загрижеността на огромното бащино сърце на Татко ни. Това прекрасно усещане и увереността, че Той лично ги е изпратил, за да ни съпътстват и извоюват всеки ден все по-нови победи за нас, е най-прекрасната истина, която проумях от тези свръхестествени опитности. Ако държим очите си всякога обърнати към отговора, Който е Исус, а не към проблема, ние можем да предвкусим още тук, на земята, от изобилно благословение на обещанията ни от Бога вечен живот. Апостол Яков говори за търпението, което трябва да имаме, докато Божиите ангели извоюват победата в духовния свят и Бог ни даде отговора Си: **„И тъй, братя, останете твърди до Господното пришествие. Ето, земеделецът очаква скъпоценния плод и търпи за него докле получи и ранния и късния дъжд. Останете и вие твърди и укрепете сърцата си; защото Господното пришествие наближи.”** (Яков 5:7-8). Апостол Петър също ни поучава как да устояваме всеки ден пред Господ, докле дойде Той: **„Затова препашете се през чреслата на вашите помисли; бъдете въздържани и имайте пълна надежда за благодатта, която ще ви се даде, когато се яви Исус Христос”** (1 Петрово 1:13). Не трябва да допускаме погледа ни да бъде прикован от трудностите и усилените времена на тази земя, но трябва да държим в нас винаги жива надеждата за благодатта и славата, която ще получим, когато се яви нашия Господ Исус Христос: **„на които Божията воля беше да яви какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч Христос между вас, надеждата на славата”** (**Колосяни 1:27**). В своето първо послание апостол Йоан говори за идването на Исус, казвайки:

„Възлюбени, сега сме Божии чада, и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни Нему, защото ще Го видим както е!” (1 Йоан 3:2). Юда също ни окуражава в своето послание да се държиме здраво за Бог до завръщането на Исус. Той ни учи, че в последното време (в което ние може би вече живеем!), трябва да се пазиме чисти от греха и всякога да назидаваме себе си в пресвятата ни вяра. Той ни насърчава да не се отчайваме и плашим от изпитания, защото Бог „може да ви пази от препъване и да ви постави непорочни в радост пред Своята слава” (Юда 24 ст.). Бог е достатъчно силен да призовава, помага и освобождава от греха дори и в тези “последни дни”, когато всичко около нас започва да се разпада, загнива и рухва. Всички белези за края на света, за които Исус говореше в Матей 24 глава, започват да се изпълняват днес (и то не с бавни темпове!) пред очите ни! Разрухата в икономиката на почти всички държави, моралният упадък във всяка област на световното общество, нарастването на престъпността по целия свят, все почестите войни и размирици (на повече от 40 огнени точки по земята), победоносният марш на глада и нищетата, катаклизмите в природата, зачестилите земетресения по цялата повърхност на земята, разните опустошителни и небивали по размерите си природни бедствия, трайните климатични аномалии, диверсията на всякакви окултни и спиритични практики и религии, сатанизъм, лъжливи учения и лъжемесии, обединяващи се в една обща, Антихристка религия (New Age) и не на последно място, небивалото до сега в историята на християнството духовно съживление в Христовата Църква – всички тези напълно доказуеми факти от нашето съвремие се покриват напълно с пророчествата на Исус и на всички други пророци от Библията, предказали края на света и събитията, които ще го предшестват и последват. Няма никакво съмнение, Исус идва скоро! „АМИН! ДОЙДИ, ГОСПОДИ ИСУСЕ!”

Петнадесета глава: ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(От Чарлс и Франсис Хънтър)

Пастир Бък погледнал надолу. Гавраиловите нозе били на няколко сантиметра разстояние от земята. Погледнал и нозете на другия ангел. Той също като че висял във въздуха. Накрая погледнал и своите и за голямо учудване разбрал, че се е издигнал на същата височина над пода, на която били и ангелите. Главите и на четиримата били на едно ниво...

Веднага след като завършихме тази книга, ние се свързахме с пастир Роланд Бък за уточняване на някои малки подробности около текста. Оказа се, че той има да сподели още нещо с нас, което му се е случило в ранната утрин на 18 март 1979 г., когато в стаята му се появили Гавраил, Креони и още един ангел от Бога, който се казвал Сайприон. Посланието от Бога, което те донесли, било, че едно от съкровенията на Бога е да научи хората Си каква важна роля и огромно значение имат тяхното хваление и благодарение. „Бог желае да се присъединиш към нашето хваление!” – казали ангелите и когато пастир Бък се съгласил с голяма радост, Святият Дух го изпълнил и той проговорил на един непознат (небесен) език, който той не е говорил никога преди това. Цели 35 минути п-р Роланд Бък и тримата пратеници от небето хвалели и славели заедно Господа и той чувствал как хвалението протичало като „пълноводна река” през цялото му тяло. Тогава п-р Бък отворил за миг очите си и веднага забелязал нещо необикновено. Креони бил най- високият от ангелите, които дошли в спалнята му тази сутрин, но когато го сравнил със себе си, п-р Бък установил с голяма почуда, че сега те са на една височина. Огледал се и видял, че и другите ангели

са високи точно колкото той и Креони. „Как е възможно това?“ – помислил си п-р Бък и погледнал надолу. „Гавраиловите нозе бяха на около 10 см разстояние от земята, – разказа ни той. – Погледнах и нозете на Сайпроин. Той също сякаш висеше във въздуха. Накрая погледнах и към моите и за голямо мое учудване разбрах, че съм се издигнал на същата височина над пода, на която бяха и ангелите...” Тогава Гавраил му обяснил, че всички ангели и човеци, независимо от височината си, се издигат на едно равнище, когато славят Бог. Това означавало, че по време на поклонението и хвалението си към Бога човеците се издигат на нивото на святите духовни същества. Когато п-р Бък попитал дали това ще бъде така и на небето, Гавраил му отговорил, че това непременно ще стане, когато Исус дойде и ни вземе при Себе Си. На небето ще хвалим Бог заедно с всичките ангели и светии и ще се издигнем на едно равнище пред Божия престол. Накрая п-р Роланд Бък ни напомни още веднъж словото, с което Бог ни призовава да се насърчаваме един друг: **„А не желая, братя, да останете в неизвестност за ония, които умират, за да не скърбите както другите, които нямат надежда. Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалите в Исус Бог ще приведе заедно с Него. Защото това ви казвам чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното пришествие, няма да предварим починалите. Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред; после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господ във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господ. И тъй, насърчавайте се един друг с тези думи”** (1 Солунци 4:13-18).

Всичко, описано в тази книга, е личното свидетелство на пастир Роланд Бък, който е един прекрасен пример за нас за живот на вяра и твърдо упование в Господа. Тези послания оживиха много познати ни Библейски истини, които ни станаха не само ясни, но и реалност в живота ни. Ние вярваме, че тази книга ще бъде като една котва, с която мнозина ще се закрепят здраво във вечното си призвание и надеждата, която имаме от нашия Бог Отец в Христос Исус! Алелуя! Амин! Завинаги заедно в небето при нашия Господ и Спасител!

С обич: Чарлс и Франсис Хънтър

ПОСЛЕСЛОВ

Когато книгата бе под печат в третото си издание, ние открихме, че в края ѝ има няколко празни страници, които изобщо не трябваше да са там. Зачудихме се дали това не е знак от Бога за нещо, което сме пропуснали или трябва още да се допише... Сега вече знаем за какво бяха тези страници! Докато пишехме книгата „Служението на ангелите”, Бог ни даде свръхестествени сили и енергия, за да я напишем колкото се може побързо и достоверно. Често работехме по цели 20 часа на денонощие, защото усещахме отвътре едно силно, изгарящо желание да я довършим по-скоро и една неотложност да дадем това Божие послание на целия свят! През цялото време на работата ни имахме почти осезаемото усещане за ангелското присъствие в цялата ни къща. В онези дни дори не осъзнавахме колко голямо е Божието благословение върху нас поради работата ни за Него. Не подозирахме нито за миг големия успех, който щеше да има за Божието дело тази книга, когато най-после излезе от печат! Бог ни каза, че ще даде криле на посланията Си и ще вдъхне живот в тях, така че те да полетят по целия свят и достигнат мнозина. Никога не сме си и представяли пълнотата и величието на Божия план за спасението на всички тези семейства, които прочетоха главата “Божии новини за вас и семейството ви”! Когато книгата бе под печат в третото си

издание, ние открихме, че в края ѝ има няколко празни страници, които не трябваше изобщо да са там. Зачудихме се дали това не е знак от Бога за нещо, което сме пропуснали или трябва още да се допише... Сега вече знаем за какво бяха тези страници! Бог искаше да споделим с вас някои забележителни неща, които се случиха след първото издание на книгата “Служението на ангелите”:

1) Една 84 годишна жена си купила 6 екземпляра и дала по един на своите спасени деца. След като чакала и се молила за тях през повече от половината на земния си живот, тя имала възможността да се възрадва много в Господа, когато и шестте ѝ деца приели Исус за свои Спасител, веднага след прочитането на “Служението на ангелите”! Алелуя!

2) Една млада дъщеря на пастир се обадила на п-р Бък и споделила с него следното свидетелство: “Аз се разбунтувах срещу Бога още на 16 годишна възраст. Избягах от дома и се заскитах навсякъде по света, без да се интересувам от Него... После някой, вече даже не помня кой, ми даде един екземпляр от „Служението на ангелите” и аз я зачетох с голям интерес. Тогава с мен се случи нещо необяснимо. През цялото време докато я четях, чувах един нежен глас, който ми нашепваше: 'Бог те обича! Бог те обича! Бог те обича...' Накрая аз предадох живота си на Господа!” Алелуя!

3) Един мъж, който работел в пощата, докато подреждал писмата за изпращане, се загледал в рекламата на „Служението на ангелите” на гърба на едно списание и тя много го заинтересувала. Веднага излязъл да намери книжарницата и си купил книгата. По същото време 12-годишният му син бил болен от рак и му предстояла операция. Когато баща му му подарил „Служението на ангелите”, той я прочел още преди да влезе в болницата и нейното послание го променило напълно. Той все още трябвало да постъпи за операция, но вече като съвсем нов човек...

4) Една жена от Мисисипи ни разказа, че нейният съпруг и трите ѝ големи деца са били върли противници на Бог, но още докато четели главата „Божиите новини за вас и семейството ви”, сърцата им били така съкрушени от милостта на Бог и познанието за тяхната греховност, че те предали веднага живота си на Исус и дори единият от синовете ѝ почувствал, че Бог го призовава на духовна работа.

5) Бяхме на посещение в Лорейн, Охайо и първата вечер на събранието помолихме всички присъстващи да напишат имената на своите спасени близки и да ги стиснат в ръката си, докато всички се молихме за тях и искахме от Бог да изпрати ангелите Си и да ги насочи по пътя към спасението. Накрая Му благодарихме за резултатите от нашата молитва и си отидохме оттам. След три дни един 79 годишен мъж ни се обади и ни изплака почти като малко дете: „Искам и аз да бъда спасен!” Той предаде живота си на Исус още по телефона, а ние по-късно разбрахме, че е бил атеист през всичките дни на живота си, но и баща на един от братята, които присъствали на онази ходатайствена молитва за близките!

6) При едно съживително събрание в Тексас помолихме жените, които имат спасени съпрузи да напишат имената им на едно листче и да го вдигнат нагоре. На следващата сутрин един от мъжете, издигнати в молитвата пред Бог, скочил от леглото много развълнуван и извикал на жена си: „Мила, не зная какво става с мене, но чувствам, че трябва да бъда спасен!” Той приел Исус в сърцето си още същия ден и това семейство заживяло в Божиата хармония и любов. Тогава той не е знаел какво му става, но ние вече знаем Божиите ангели са извършили докрай мисията си през онази нощ!

7) По време на една служба в Ню Йорк отправихме същата ходатайствена молитва за спасени близки и роднини и аз си спомням, че се молих специално за една жена, която беше много отчаяна що се отнасяше до съпруга ѝ. Казах ѝ, че не трябва да

подценява Божиата сила и мощ, но тя само повтаряше, че той никога няма да дойде на някое от нашите християнски събирания. Помолихме се и на другата вечер, когато я видях да влиза а залата, тя буквално сияеше, защото мъжът ѝ вървеше с нея под ръка. Докато Чарлс се молеше за болните, Светият Дух ми показва, че трябва да отида и застана до входа. Когато пристигнах там, тази двойка тъкмо влизаше и аз веднага казах на мъжа, че Божиите ангели са го довели тук. Попитах го, дали иска да предаде живота си на Бога и той го направи на часа!

8) В Мичиган, по време на едно събрание, Светият Дух ми каза да изляза и отида зад църковната сграда. Отидох, но там нямаше никой. Огледах се, отворих задната врата и тогава видях до нея свит един пиян мъж. Събудих го и му казах: Божиите ангели са Ви довели тази нощ тук, за да бъдете спасен. Искате ли да приемете Исус? Наистина Бог го беше довел и наистина Бог ми беше открил да отида да го намеря, защото веднага след този мой въпрос мъжът се разплака като малко дете и започна да се покаява за греховете си. Алелуя!

9) Един младеж си купил „Служението на ангелите” и не могъл да я остави, докато не я прочел цялата. Вижте какво сподели той с нас, когато ни се обади веднага след като е прочел и последната страница на книгата: „Много пъти са ми казвали, че Бог ме обича, но днес за първи път почувствах и осъзнах, че има Бог и Той наистина ме обича!”

10) Това се случи, когато летяхме в самолета за Бойс, Айдахо, за официалното представяне на „Служението на ангелите”. Тогава Бог ни направи очевидци на едно чудо, което много ни трогна и ни беше като живо свидетелство, че Той е нас и потвърждава делото Си! Както гледахме навън през прозореца, Франсис изведнъж видя нашият ангел хранител, който ни съпровождаше от външната страна на самолета. Аз (Чарлс) възкликнах: „Колко е хубаво, че ангелът ни пътува заедно с нас! Но защо ли е отвън?! Дали няма някаква специална задача?!” Целият издателски колектив се засмя на забележката му, но много скоро след това разбрахме, че Бог наистина е имал специално поръчение към ангела Си.

Когато самолетът започна да каца на летището на Бойс и бяхме вече почти на земята, пилотът изведнъж „изстреля” машината нагоре към небето. После ни обясниха, че предната част на самолета се била доближила по-бързо до земята от задната и имало голяма опасност за катастрофа. Трябваше да обикаляме известно време над Бойс и после пак тръгнахме към пистата. При второто приземяване самолетът подскочи около 30 стъпки във въздуха и всички се разтърсихме. Несъзнателно погледнахме навън и в този момент видяхме как нашият ангел от Господ бе хванал здраво с ръце крилото на самолета и той веднага спря да подскача. **„Защото ще заповяда на ангелите Си за тебе да те пазят във всичките ти пътища”** (Псалм 91:11).

11) Друга подобна случка преживяхме в Ню Джърси, където един прекрасен следобед споделяхме с местните братя и сестри за голямата активност на Божиите ангели. Тогава стана нещо необикновено. Няколко души скочиха и започнаха да сочат нещо зад амвона. „Вижте, вижте, светлина, лъчи зад вас... Точно там...” Само за секунда цялата аудитория скочи възбудено и завика: “Светлина, светлина от Бога!” Знаехме, че се излъчва от ангелите, които идваха при нас директно от Божието присъствие! По-късно, когато посетихме п-р Бък в Бойс, той сам ни заговори за онзи следобед, когато Бог му е открил, че Гавраил и много други ангели са присъствали на това богослужение в Ню Джърси! За всичко, което се случи с нас и което написахме, да бъде слава на Бога! Алелуя! Амин!